

Zagreb, 11. veljače 2010.

Z A P I S N I K

76. sjednice Programskog vijeća HRT-a, održane dana 3., 4. i 10. veljače i 2010. godine, u sobi 107, objekt B30, I. kat
3. veljače 2010.
Započeto u 10.00 sati

PRISUTNI: Hašim Bahtijari, Dragan Crnogorac, Siniša Grgić, Damir Grubiša, Želimir Mesarić, Zvonko Milas, Sanja Modrić, Marina Škrabalo, Anja Šovagović-Despot

ODSUTNI: Ilija Rkman (ispič.)

OSTALI

PRISUTNI: Josip Popovac, Ivo Erić, Domagoj Burić, Danko Družijanić, Zrinslava Delić, Jadranka Šaško

Sjednicu je otvorio predsjednik Programskoga vijeća HRT-a, **gosp. Zvonko Milas**, konstatirao je da sjednici nazočno 9 članova Vijeća i da postoji kvorum za donošenje pravovaljanih odluka i predložio dnevni red kao u pozivu za sjednicu, odnosno, sjedeći

DNEVNI RED:

1. Razgovor s kandidatima za glavnog ravnatelja HRT-a
2. Izbor glavnog ravnatelja HRT-a
3. R a z n o

Predloženi dnevni red jednoglasno je prihvaćen.

Ad. 1.

U uvodu ove točke dnevnoga reda **gosp. Milas** podsjetio je da su u daljnje razmatranje, sukladno utvrđenju na 75. sjednici Vijeća HRT-a, a na temelju činjenice da su dostavili potpunu dokumentaciju, ušle prijave sljedećih kandidata za izbor glavnog ravnatelja HRT-a:

1. BRANKO DEBELJAK
2. BOŠKO GRUBIĆ
3. VELJKO JANČIĆ
4. ZORAN KALINIĆ
5. NIKOLA KRISTIĆ
6. IVANKA LUČEV
7. FRANJO MALETIĆ
8. MARKO MALNAR
9. DAMIR NOVINIĆ
10. IVAN PAVELIĆ
11. NADA PRKAČIN

12. TOMISLAV RADIĆ
13. DAMIR ŠIMUNOVIĆ
14. DRAGUTIN VESELČIĆ
15. NADA ZGRABLJIĆ ROTAR,

te da će se, sukladno Odluci o objavi i postupku provođenja javnoga natječaja iz nadležnosti Programskoga vijeća HRT-a, razgovor s kandidatima obaviti na sljedeći način:

Danas, 3. veljače 2010. Vijeće HRT-a obaviti će razgovore sa sljedećim kandidatima:

1. BRANKO DEBELJAK
2. BOŠKO GRUBIĆ
3. VELJKO JANČIĆ
4. ZORAN KALINIĆ
5. NIKOLA KRISTIĆ
6. IVANKA LUČEV
7. FRANJO MALETIĆ
8. MARKO MALNAR

A u nastavku sjednice, sutra, 4. veljače 2010. obaviti će se razgovori sa sljedećim kandidatima za glavnog ravnatelja HRT-a:

9. DAMIR NOVINIĆ
10. IVAN PAVELIĆ
11. NADA PRKAČIN
13. TOMISLAV RADIĆ
13. DAMIR ŠIMUNOVIĆ
14. DRAGUTIN VESELČIĆ
15. NADA ZGRABLJIĆ ROTAR

Glasovanje o izboru glavnog ravnatelja HRT-a obaviti će se kada, prema izjašnjenju članova Vijeća HRT-a, svi mogu biti nazočni sjednici Vijeća HRT-a, a budući da je gosp. Rkman službeno spriječen da sjednici bude nazočan 5. veljače 2010., za kada je bio planiran nastavak sjednice i glasovanje o izboru glavnog ravnatelja HRT-a.

Predloženi način rada jednoglasno je prihvaćen.

Nakon svega iznesenoga, a sukladno odredbama Odluke o objavi i postupku provođenja javnoga natječaja iz nadležnosti Programskoga vijeća HRT-a, svoje programe rada i razvoja HRT-a u mandatnom razdoblju 2010.-20103., u trajanju od 10 minuta, predstavili su, te odgovorili na postavljena pitanja članova Vijeća HRT-a u trajanju od 20 minuta, sljedeći kandidati za glavnog ravnatelja HRT-a:

1. BRANKO DEBELJAK
2. BOŠKO GRUBIĆ
3. VELJKO JANČIĆ
4. ZORAN KALINIĆ
5. NIKOLA KRISTIĆ
6. IVANKA LUČEV
7. FRANJO MALETIĆ
8. MARKO MALNAR

Predstavljanje programa rada i razvoja HRT-a u mandatnom razdoblju, te odgovori na pitanja članova Vijeća HRT-a s tim u svezi, čine sastavni dio ovog zapisnika u formi izvotka iz zapisnika ove točke dnevnoga reda.

Dovršeno u 15.00 sati

.....◆.....

***Nastavak sjednice, 4. veljače 2010.
Započeto u 10.00 sati***

PRISUTNI: Dragan Crnogorac, Siniša Grgić, Damir Grubiša, Želimir Mesarić, Zvonko Milas, Sanja Modrić, Marina Škrabalo, Anja Šovagović-Despot

ODSUTNI: Hašim Bahtijari (isprič.), Ilija Rkman (isprič.)

OSTALI

PRISUTNI: Josip Popovac, Ivo Erić, Sanda Vojković Smiljanić, Danko Družijanić, Zrinoslava Delić, Jadranka Šaško

Nastavak sjednice otvorio je predsjednika Vijeća HRT-a, **gosp. Zvonko Milas**, konstatirao je da sjednici nazočuje 8 članova Vijeća HRT-a i da postoji kvorum za donošenje pravovaljanih odluka, te sukladno najavljenom u prvom dijelu sjednice, podsjetio je da se razgovori s kandidatima za glavnoga ravnatelja HRT-a nastavljaju s preostalim kandidatima, i to prema sljedećem redosljedu:

9. DAMIR NOVINIĆ
10. IVAN PAVELIĆ
11. NADA PRKAČIN
14. TOMISLAV RADIĆ
13. DAMIR ŠIMUNOVIĆ
14. DRAGUTIN VESELČIĆ
15. NADA ZGRABLJIĆ ROTAR

Predstavljanje programa rada i razvoja HRT-a u mandatnom razdoblju, te odgovori na pitanja članova Vijeća HRT-a s tim u svezi, čine sastavni dio ovog zapisnika u formi izvotka iz zapisnika ove točke dnevnoga reda.

Ad. 3.

Gđa. Modrić je, zbog aktualnosti teme, zamolila v.d. glavnog ravnatelja HRT-a informaciju o točnosti objavljene vijesti u tisku, da je Orfej, d.o.o., koji je u vlasništvu HRT-a pristupio konzorciju, kolokvijalno rečeno, za spas Arene Zagreb.

Gosp. Popovac izvijestio je Vijeće HRT-a da je osobno i sam o tome informiran kroz tisak i da je zatražio razgovor na tu temu s Upravom Orfeja, gosp. Mesarom, koji bi se trebao održati ovih dana, te da je odmah po preuzimanju dužnosti, neovisno o ovome „slučaju“ Ravnateljstvo HRT-a, zatražilo održavanje Skupštine Orfeja, zbog podnošenja izvješća o poslovanju Orfeja, kao i reviziju poslovanja Orfeja od strane neovisne revizorske tvrtke. O svemu će detaljnije moći izvijestiti Vijeće HRT-a u nastavku sjednice. Kako sada stoje stvari, Orfej je za ulazak u ovaj projekt trebao zatražiti suglasnost vlasnika, tj, HRT-a, a što nije učinjeno.

Nakon ove točke dnevnoga reda, a sukladno dogovoru članova Vijeća HRT-a o mogućnosti nazočnosti nastavka sjednice, zaključeno je da se nastavak sjednice održi 10. veljače 2010., s početkom u 10.00 sati, a vezno za točku 2. i 3. utvrđenog dnevnoga reda ove sjednice Vijeća HRT-a.

Dovršeno u 14.15 sati

.....◆.....

*Nastavak sjednice, 10. veljače 2010.
Započeto u 10.00 sati*

PRISUTNI: Hašim Bahtijari, Dragan Crnogorac, Siniša Grgić, Damir Grubiša, Želimir Mesarić, Zvonko Milas, Sanja Modrić, Ilija Rkman, Marina Škrabalo, Anja Šovagović-Despot

OSTALI

PRISUTNI: Josip Popovac, Mislav Stipić, Zoran Mihajlović, Sanda Vojković Smiljanić, Tomislav Meštrić, Renato Kunić, Vladmiir Kumbrija, Danko Družijanić, Zrinoslava Delić, Jadranka Šaško

Nastavak sjednice otvorio je predsjednika Vijeća HRT-a, **gosp. Zvonko Milas**, konstatirao je da sjednici nazočuje 10 članova Vijeća HRT-a i da postoji kvorum za donošenje pravovaljanih odluka, te podsjetio da je da za nastavak sjednice preostao sljedeći

DNEVNI RED:

2. Izbor glavnog ravnatelja HRT-a
3. R a z n o

Ad. 2.

U uvodu ove točke dnevnoga reda, predsjednik Vijeća HRT-a podsjetio je da se temeljem članka 21. Poslovnika o radu Programskoga vijeća HRT-a, izbori za glavnoga ravnatelja HRT-a provode tajnim glasovanjem te da je sukladno odredbama Zakona i Statuta HRT-a, kao i Odluke o objavi i postupku provođenja javnoga natječaja iz nadležnosti Programskoga vijeća HRT-a, postupak izbora sljedeći:

Glasovanje se provodi u najviše onoliko krugova koliko ima kandidata. Sustavom eliminacije po krugovima otpadaju kandidati s najmanjim brojem dobivenih glasova. Ako dva ili više kandidata dobiju isti najmanji broj glasova, eliminiraju se svi s tim brojem glasova. Glasovanje se provodi po krugovima dok jedan od kandidata ne dobije dvotrećinsku većinu od ukupnog broja članova Vijeća HRT-a.

Ako zadnja dva kandidata dobiju isti broj glasova, glasovanje se prekida i natječaj za glavnoga ravnatelja HRT-a se ponavlja. Ako nakon svih krugova glasovanja ostanu dva kandidata od kojih je jedan dobio veći broj glasova, glasovanje se ponavlja za toga kandidata. Ako taj kandidat ne dobije 8 glasova (dvotrećinsku većinu) članova Vijeća HRT-a, izbor nije izvršen i natječaj se ponavlja.

Nakon navedenoga pristupilo se je tajnom glasovanju.

Nakon prvog kruga glasovanja, na temelju prebrojanih glasačkih listića, utvrđen je sljedeći rezultat:

1. BRANKO DEBELJAK	0 glasova
2. BOŠKO GRUBIĆ	0 glasova
3. VELJKO JANČIĆ	4 glasa
4. ZORAN KALINIĆ	0 glasova
5. NIKOLA KRISTIĆ	0 glasova
6. IVANKA LUČEV	2 glasa
7. FRANJO MALETIĆ	1 glas
8. MARKO MALNAR	0 glasova
9. DAMIR NOVINIĆ	3 glasa
10. IVAN PAVELIĆ	0 glasova
11. NADA PRKAČIN	0 glasova
12. TOMISLAV RADIĆ	0 glasova
13. 13. DAMIR ŠIMUNOVIĆ	0 glasova
14. 14. DRAGUTIN VESELČIĆ	0 glasova
15. 15. NADA ZGRABLJIĆ ROTAR	0 glasova

Na temelju utvrđenih rezultata glasovanja utvrđeno je da u sljedeći krug glasovanja ulaze:

1. VELJKO JANČIĆ
2. IVANKA LUČEV
3. FRANJO MALETIĆ
4. DAMIR NOVINIĆ

Nakon navedenoga pristupilo se je tajnom glasovanju.

Nakon drugog kruga glasovanja, na temelju prebrojanih glasačkih listića, utvrđen je sljedeći rezultat:

1. VELJKO JANČIĆ	4 glasa
2. IVANKA LUČEV	1 glas
3. FRANJO MALETIĆ	0 glasova
4. DAMIR NOVINIĆ	4 glasa
- 1 glasački listić bio je nevažeći.

Na temelju utvrđenih rezultata glasovanja utvrđeno je da u sljedeći krug glasovanja ulaze:

1. VELJKO JANČIĆ
2. IVANKA LUČEV
3. DAMIR NOVINIĆ

Nakon navedenoga pristupilo se je tajnom glasovanju.

Nakon trećeg kruga glasovanja, na temelju prebrojanih glasačkih listića, utvrđen je sljedeći rezultat:

1. VELJKO JANČIĆ	4 glasa
2. IVANKA LUČEV	1 glas
3. DAMIR NOVINIĆ	4 glasa
- 1 glasački listić bio je nevažeći.

Na temelju utvrđenih rezultata glasovanja utvrđeno je da u sljedeći krug glasovanja ulaze:

1. VELJKO JANČIĆ
2. DAMIR NOVINIĆ

Nakon navedenoga pristupilo se je tajnom glasovanju.

Nakon četvrtog kruga glasovanja, na temelju prebrojanih glasačkih listića, utvrđen je sljedeći rezultat:

1. VELJKO JANČIĆ	5 glasova
2. DAMIR NOVINIĆ	4 glasa
- 1 glasački listić bio je nevažeći.

Nakon navedenoga pristupilo se je tajnom glasovanju o izboru Veljka Jančića za glavnog ravnatelja HRT-a, „ZA“ i „PROTIV“.

Nakon petog kruga glasovanja, na temelju prebrojanih glasačkih listića, utvrđen je sljedeći rezultat:

„ZA“ izbor Veljka Jančića za glavnoga ravnatelja HRT-a glasovalo je 6 članova Vijeća HRT-a, a 4 „PROTIV“.

Na temelju rezultata tajnog glasovanja, a sukladno Odluci o objavi i postupku provođenja javnoga natječaja iz nadležnosti Programskoga vijeća HRT-a, kao i odredbama Zakona i Statuta HRT-a, predsjednik Vijeća HRT-a utvrdio je da kandidat Veljko Jančić nije dobio potrebnih 8 glasova za izbor glavnog ravnatelja HRT-a, te da izbor glavnog ravnatelja HRT-a nije obavljen i da se natječaj ponavlja.

.....◆.....
Nakon kraće stanke Vijeće HRT-a nastavilo je s radom.
.....◆.....

Gosp. Milas zamolio je sve članove Vijeća da iznesu svoje primjedbe na tekst prijedloga Odluke o objavi javnog natječaja za izbor glavnog ravnatelja/ice Hrvatske radiotelevizije koji im je dan na uvid.

Gosp. Grubiša stavio je prijedlog da u točki IV. Odluke, umjesto roka od 30 dana, rok za prijavu kandidata bude 15 dana od dana objave.

Gđa Škrabalo predložila je da se skрати rok od 45 dana unutar kojeg se kandidati moraju obavijestiti o izboru.

Gđa Šaško pojasnila je da je Zakon propisao kako rok do kojeg se primaju prijave kandidata ne može biti kraći od 8 dana od objave natječaja, dok rok u kojem se kandidati obavještavaju

o izboru ne može biti dulji od 45 dana od isteka roka za podnošenje prijave, pa nema razloga da kandidati o istome ne budu obaviješteni već sljedećeg dana. Dakle, nije problem rok od 45 dana.

Gosp. Mesarić zatražio je da se izračunaju konkretni datumi, s obzirom da ima premijeru 18. ožujka 2010. te tjedan uoči premijere nikako ne može sudjelovati u radu Vijeća.

Gđa Škrabalo pojasnila je da bi u slučaju da je rok za prijavu kandidata 30 dana od objave, a uz uvjet da se natječaj objavi 15. veljače 2010., natječaj bio zatvoren 16. ožujka 2010., pa bi intervjui mogli biti 22. i 23. ožujka 2010., odnosno postupak bi se mogao završiti do 26. ožujka 2010. Ukoliko bi rok za prijavu kandidata bio 15 dana od objave, a natječaj se objavi 15. veljače 2010., natječaj bi bio zatvoren oko 1. ožujka 2010., u kojem slučaju bi intervjui bili 8. i 12. ožujka 2010.

Gosp. Milas postavio je pitanje li rok od 15 dana dovoljan potencijalnim kandidatima za pripremu dokumentacije, te upozorio da treba voditi računa o roku na koji je izabrano v.d. ravnateljstvo.

Gosp. Bahtijari je podržao prijedlog gosp. Grubiše da rok za dostavu prijave bude 15 dana od objave natječaja.

Gosp. Grubiša u prilog svojega prijedloga izjavio kako zbog svojih poslovnih obveza nakon 1. ožujka 2010. ne može sudjelovati u radu Vijeća.

Gosp. Milas je podsjetio na činjenicu da Vijeće još uvijek nema 11. člana, radi čega smatra da je potrebna nazočnost svih članova Vijeća na sjednici na kojoj se bira glavni ravnatelj te konstatirao kako u odnosu na primjedbu gosp. Grubiše ne igra ulogu rok od 15 ili 30 dana.

Gđa Škrabalo je, uvažavajući mišljenje gosp. Milasa da bi sjednici Vijeća HRT-a na kojoj će biti biran glavni ravnatelj/ica HRT-a trebali biti nazočni svi članovi Vijeća, predložila da rok za prijavu kandidata bude 30 dana od objave natječaja.

Gosp. Milas je nakon usvajanja prethodnog zaključka, stavio prijedlog gđe Škrabalo na glasovanje.

Nakon provedenog glasovanja, većinom glasova (7 „ZA“, 3 „PROTIV“), prihvaćen je prijedlog gđe Škrabalo.

Sukladno iznesenome, na temelju članka 19. Zakona o HRT-u (NN 25/03) i članka 19. i 23. Statuta HRT-a, Vijeće HRT-a je većinom glasova (7 „ZA“ i 3 „PROTIV“) donijelo Odluku o ponavljanju javnog natječaja za izbor (m/ž) glavnog ravnatelja HRT-a.

Navedena Odluka čini sastavni dio ovog zapisnika.

U nastavku sjednice **gđa Škrabalo** je iznijela prijedlog da se omogući snimanje sjednice HRT-a na kojoj će se obaviti razgovori s kandidatima za glavnog ravnatelja/icu HRT-a, kako bi se odmah nakon sjednice članovima Vijeća dostavili videozapis sjednice i fonogram, nakon čega je:

Vijeće HRT-a jednoglasno donijelo zaključak o potrebi snimanja sjednica Vijeća HRT-a na kojima će se provoditi intervjui s kandidatima za izbor glavnog ravnatelja/ice HRT-a, te o potrebi dostavljanja videozapisa i fonograma svim članovima Vijeća odmah nakon završetka tih sjednica.

Ad. 3.

Nastavno na izneseno u prethodnom dijelu sjednice **Gosp. Popovac** je iznio kako nema novih saznanja o slučaju Orfej, osim što mu je gosp. Mesar, direktor Orfeja, dostavio kopiju društvenog ugovora o osnivanju „Arene poslovno upravljanje“ d.o.o. i što je s njim obavio razgovor. Izvijestio je Vijeće da je za sljedeći tjedan zakazana Skupština Orfeja i da će se po okončanju Skupštine donijeti odluka kako o samom budućem statusu Orfeja, tako i konkretno vezano za „slučaj Arena“.

Gđa. Modrić, gg Bahtijari i Grubiša zatražili su da se članovima Vijeća za informaciju dostave podaci o svim zaposlenim radnicima tijekom mandata v.d. ravnateljstva s naznakom na koja radna mjesta su primljeni, mjesečnim izdacima HRT-a za te zaposlenike te naznakom jesu li ili ne primljeni na temelju javnog natječaja.

Gđa Škrabalo podsjetila je na obvezu Ravnateljstva da članovima Vijeća za informaciju dostavi Privremeni financijski plan za prvi kvartal 2010. dopunjen s bilješkama i popisom mjera štednje.

Dovršeno u 12.55 sati

Zapisnik sastavila:

Zrinslava Delić
Tajnik Programskoga vijeća
HRT-a

Predsjednik
Programskoga vijeća HRT-a

Zvonko Milas

Izvadak iz fonograma 76. sjednice Programskoga vijeća HRT-a (3. i 4. veljače 2010.) točka ad. 1. Razgovor s kandidatima za glavnog ravnatelja HRT-a

MILAS: Prva točka dnevnog reda: Razgovor s kandidatima za glavnog ravnatelja HRT-a. Dakle, još jednom da podsjetim, u razmatranje je ušlo 15 prijava kandidata. To su Branko Debeljak, Boško Grubić, Veljko Jančić, Zoran Kalinić, Nikola Kristić, Ivanka Lučev, Franjo Maletić, Marko Malnar, Damir Novinić, Ivan Pavelić, Nada Prkačin, Tomislav Radić, Damir Šimunović, Dragutin Veselčić, Nada Zgrabljic Rotar. Za danas će nam se predstaviti sljedeći kandidati. Branko Debeljak, Boško Grubić, Veljko Jančić, Zoran Kalinić, Nikola Kristić, Ivanka Lučev, Franjo Maletić, Marko Malnar. Mislim da možemo krenuti s prvim kandidatom, to je gospodin Branko Debeljak. Vi ste tu. Izvolite, imate 10 minuta. Ja Vas lijepo molim da se predstavite i kažete ono što imate reći.

DEBELJAK: Evo, ja sam kao što ste rekli, Branko Debeljak. Radim na HRT-u već 26. godinu. Po struci sam inače dramaturg. Radio sam tu skoro u svim mogućim programima na HRT-u osim u Dramskom i Kulturi. Drago mi je što vas vidim i što ste me primili mada mi je manje drago što Vijeće nije u punom sastavu pa neću možda dobiti glasove koje bih možda mogao dobiti. Ali to je drugi par rukava.

MILAS: Imamo Vaše materijale pa to će im uvelike pomoći.

DEBELJAK: Dobro. Dobro. Ja tu neću nikakve prezentacije raditi jer ovako previše s tehnologijom radim, ja vjerujem da tehnologija ovu kuću neće spasiti kao što je neće spasiti ni zakoni novi jer ovi koji postoje se ne poštuju koliko bi trebalo, od pravilnika, Statuta i razno-raznih zakona. Po meni HRT nije ništa ni bolji ni gori od Hrvatske u cjelini. Znači, koliko ima korupcije drugdje i ostalih naših kemijanja ima i ovdje. Svi mi znamo situaciju kakva je, e, sad pitanje je kako to riješiti. Da li postoji prvo prava volja u ovom trenutku da se to riješi ili ćemo ići u još neke lagane kozmetičke sitne zahvate što mi inače radimo. Moj program imate koji sam napisao i ja sam na kraju napisao neki 4-godišnji okvirni plan kako bi se ta kuća eventualno mogla izvući iz krize i neke sam točke tu napisao koje vam mogu sada letimično i pročitati. Znači, prvo bi trebalo, recimo, poštenim ljudima jasno reći u kakvoj je financijskoj situaciji kuća, da se to stavi i da se to ljudima pošteno i jasno kaže. Bilo je 3 tisuće i 500 ljudi sad ih ima nešto malo manje jer su neki otišli u mirovinu. Otišli su neki možda koji nisu trebali ići, neki koji bi bilo bolje da smo se riješili su ostali, sad opet, problemi su vrlo složeni na više razina. Recimo, prva razina je vanjska, znači da je vanjski utjecaj prema Televiziji jer mnogima je HRT interesantan ne samo kao medijska kuća, kao recimo sredstvo političkog utjecaja, politikantstva nego se sve više gleda, recimo, kao sredstvo izvlačenja novaca, isisavanje novaca. Tu su razno-razne struje, razno-razni scenariji. Ja sam po struci dramaturg pa te scenarije dosta lako čitam, da me sada ne bi krivo shvatili. E, sad kako to sve spriječiti. Jer, recimo, vi da biste to spriječili morao bih ići direktno na ljude. Na ljude koji su u nekim grupama, grupacijama, formacijama, s utjecajima itd. što su stvari, recimo i opasne, a recimo opet najjednostavnije je reći mi ćemo kuću izvući tako da ćemo izbaciti 500 – 600 ljudi, dat ćemo im otkaz i unesrećit ćemo recimo tih 500 – 600 ljudi plus, eto, njihove članove porodice. Znači, dobit ćemo jedno 2 tisuće socijalnih slučajeva više zato što se iz ove kuće, po meni, a ja ću to jasno reći, se izvlačio novac, isisavao, to sam rekao 12. 10. na sastanku bivšem ravnatelju, na razno razne načine, od fiktivnih natječaja od nepotrebnih usluga, od precijenjenih usluga i tako dalje. Sada ja tu ne bih više duljio. Znači, po meni su te točke ovako, prvo bih trebalo zatražiti u što kraćem vremenu financijski izvještaj o realnom stanju HRT-a. Koliki je zapravo minus kuće, koliko milijuna i zašto trenutno nema novaca. Trenutno nema novaca ni za tonere i kazete, što je recimo apsurd za ovakvu kuću, pa čak i papira nema. Jer to se sada navodno može nabaviti preko javnog natječaja ali dok taj natječaj krene da sada trenutno toga nema. I sada ja bih ovako, pokrenuo radne sastanke na svim razinama, od najniže do najviše po profesijama. Znači, kroz razgovor saznati probleme ljudi. Nama Ravnateljstvo nikad ne ide u bazu da vi, recimo, jer pazite, tu u ovoj kući nisu samo novinari.

Tu su recimo desetci ovih glavnih profesija. Znači, i snimatelji, i montažeri, i tako dalje, prenosne veze, mixer i da ne nabrajam sve skupa, producenti, tehničari razno raznih profila, inženjeri itd. i sada trebalo bi otići u te pogone, segmente televizije probati da bi Ravnateljstvo... Znači, ja ako bih bio ravnatelj oni bi trebali imati u mene povjerenje da ću ja njima iskreno doći i da će oni meni moći bez straha reći svoje probleme, stvarne. Znači, tu su problemi i pravne, prvo se čeka novi Zakon o HRT-u, pa čekamo novu sistematizaciju, pa čekamo novu reorganizaciju pa čekamo tko odlazi tko dolazi. Mi smo postali tvornica afera da nas mijavamo cijelu naciju umjesto da radimo svoj program koja bi bila javna Hrvatska televizija, a tu se bavi politikantstvo. Ja sam rekao, ja od politike ne bježim ukoliko je ona u skladu s hrvatskim normalnim interesima kao svaki drugi europske, svjetske zemlje. Ja mislim da se ovdje dolazilo do politikantstva i korištenja HRT-a koji je još uvijek najjači bez obzira na RTL i TV novu, ovdje je potencijal velik i ljudi, znači, to je jedan orkestar gdje postoji prostor, postoje instrumenti, postoje ljudi koji znaju svirati, ali očito dirigenta nema. I to je sve, recimo, naštimano. Nema, stvorila se jedna što je najveća opasnost, stvorila se jedna klima nepovjerenja. Nitko nikome ne vjeruje. Svatko misli neko iza nekoga stoji. Ja znam po sebi, recimo, nije važno da li ću ja dati neku ideju ili sinopsis ili scenarij nego se pita tko iza mene stoji. Mislim, što je već prvi apsurd. Znači, bilo bi prvo da svakome omogući u ovoj kući da pošteno radi svoj posao. Po profesiji da on bude dobar. Ako je snimatelj da bude dobar snimatelj, ako je montažer da bude dobar montažer, ako je linkaš, satelitske veze da on to stvarno zna. I recimo, drugi problem, recimo, je li to tajenje znanja. Recimo, vi imate problem neke više uprave, srednje uprave, nižeg menadžmenta i onda dolazi nova tehnologija. Neki kao da recimo monopoliziraju znanje trenutne opreme. Vi znate televizija je u biti komplicirana. To je recimo jednako jednostavno i komplicirano kao nosač aviona. Znači, imate sve segmente koje posjeduje civilizacija. Imate i pravo, imate i tehnologiju, sve vrste umjetnosti su, znači sve što postoji unutar civilizacijskog znanja nekakvog ljudskog roda to vi imate u televiziji. Zato je ona potrebna da ima sve te profesije. Ali mi umjesto toga da omogućimo da svatko bude dobar u svojoj profesiji stvorila se jedno stalno stanje iščekivanja. Tko dolazi? Tko odlazi? Recimo, ja neću sada ulaziti u detalje niti smijem govoriti neke stvari niti bih htio da me netko tuži zbog klevete. Ja recimo ne bih ni smio o svojoj kući loše govoriti bez odobrenja Ravnateljstva. Recimo, ne smijem dati čak intervju nikakvu izjavu i tako dalje. E sad ovako, to bi bila druga točka. Znači, prvo te sastanke bi zaista trebalo pokrenuti da točno ljudi kažu što misle, ali iskreno i da oni vjeruju u tu upravu i da je uprava prema njima dobronamjerna i da uprava zna taj posao o kojem se radi. Vi, recimo, često ste imali ravnatelja koji zapravo nije, vrlo malo je znao o televiziji. Nije znao o mnogim stvarima ništa. Znao je sve osim onoga što bi trebao znati. I bio je povezan sa svime osim s čime bi trebao biti povezan. Znači, ovdje bi trebala biti uprava koja zaista razumije o čemu se radi i može meritorno razgovarati s ljudima, a ne da se čudi šta ovaj tu radi, kako je ovo, kako je ono. Ja po profesiji pošto radimo 26 godina od svačega toga znam u globalu kako to funkcionira. Nisam stručnjak za mnoge stvari ali znam koji su točno problemi kad se radi izravni prijenos i tako dalje. E, recimo treća točka bi bila smanjiti prevelike razlike u koeficijentima zaposlenika. Jer tu bi bilo po meni apsurdno jedna javna ustanova da su tako velike razlike u plaćama. Prije smo imali neke menadžerske plaće to bi na neki način, ja ne kažem da ljude ne bi trebalo motivirati da rade ako je zaista nečija emisija gledana ona vrijedi, ali često taj čovjek ili tim ili osoba nije bio plaćen zato što ta emisija vrijedi nego je bio u nekim drugim interesnim odnosima. Znači, trebalo bi nekako po nekim jasnim kriterijima ocijeniti da li to vrijedi ili ne vrijedi. Mi smo ulazili u neki javni natječaj pa smo nekakve saponice snimali, nekakve smo sitcome i ne znam što sve, ja kao dramaturg mogu reći da je to ispod kriterija javne televizije. Samo u slučaju još je tu jedan apsurd, ravnatelj se ne bi smio miješati u program. Recimo, ako ja to mjesto dobijem ja se ne bi smio direktno miješati u program ali mislim da bih mogao pitati ili izreći neku svoju skepsu, sumnju da li taj projekt vrijedi i tražiti nekakvu recenziju stručnih osoba bez obzira je li to igrani serijal, dokumentarni i tako dalje. Jer mi bismo morali raditi takav program, prvo stvoriti uvjete da se program radi pratiti tehnologiju, odlučiti se za koji tip tehnologije, nabave opreme i tako dalje, znači stvoriti ljudima uvjete normalnog rada i onda ići u proizvodnju programa koji bismo mogli plasirati van. Znači da ipak postanemo jedna veća, važnija jedna radiotelevizija ove regije. Znači, u tom slučaju bismo trebali razmišljati o tim temama koje bi se mogle i vani plasirati bez obzira je li to dokumentarno, igrano i tako dalje i zbog ove naše povijesti,

geopolitičkog položaja probati ući u nekakvu suradnju s televizijama sličnog tipa u bližoj regiji.

MILAS: Gospodine Debeljak, samo da Vam kažem, još vam je jedna minuta ostala.

DEBELJAK: Još minuta. Dobro. Mislim, to bih ja vama mogao 2 sata obrazlagati. Tu sam rekao preispitati suradnju s vanjskim produkcijama, analizirati rad rukovoditelja, tu ima svega i svašta, uvesti ponovno audiciju za sve nove zaposlenike, tu se dolazi bez audicije ne znam na koji način. Recimo, korupciju, mobing, zloupotrebu položaja zakonski sankcionirati, promijeniti opću klimu i tako dalje, motivirati zaposlenike za osmišljavanje novih emisija, obično kupujemo strane licence i tako dalje.

MILAS: Zahvaljujem, gospodine Debeljak na Vašem izlaganju. Evo, sada predstoje pitanja članova Vijeća pa lijepo molim, možemo krenuti od gospođe Modrić. (ŽAMOR) Pa, dobro neka se javi. (ŽAMOR) Dobro. Može i tako. Ukoliko želi. Naravno. Mislim da ima nekog reda ipak da jedni drugima. Izvolite. Ispričavam se. Molim samo da pitanja budu takva da odgovori mogu biti kratki i koncizni. 20 minuta imamo za postavljanje pitanja i odgovore. Hvala lijepa.

MODRIĆ: Možete li Vi dijagnosticirati zbog čega ovdje 5-6 godina uopće nema audicija?

DEBELJAK: Nema ih puno duže. Zadnje neke prave audicije su bile negdje '87. godine. Očito je bilo nekome u interesu da ljudi dolaze na razno razne načine jer mi smo trebali kao jedna tako velika ustanova koja je ugledna dobiti zaista najkvalitetnije ljude moguće koji imaju neku jasnu profesiju. Sad je jedna nezgodna situacija, sada bi trebalo vidjeti od onih ljudi koji su na visokim koeficijentima i na visokoj su stručnoj spremi koliko ih ima a to nemaju, i što s njima napraviti.

MILAS: Hvala. Gospodine Bahtijari.

BAHTIJARI: Gospodine Debeljak, ja bih Vas želio pitati, ako budete izabrani za glavnog ravnatelja Vi znate da se Hrvatska radiotelevizija, Hrvatska televizija posebno često javlja u ulozi ili inicijatora ili suorganizatora različitih humanitarnih aktivnosti, priredbi. Hoćete li takvu aktivnost poticati, podržavati i koji će biti kriteriji za ulazak Hrvatske televizije u takve projekte.

DEBELJAK: Sigurno da bi trebalo. Televizija je u službi svih građana. Znači taj jedan humanitarni aspekt to je i pomaganje i koliko će ona biti u financijskoj mogućnosti jer neki projekti koji zaista zaslužuju ja ne vidim razloga da se to ne radi, a moralo bi se točno vidjeti po pokazateljima u što ulagati, koja vrsta humanitarnih projekata pomoći. Dapače.

MILAS: Ima li još pitanja? Gospođa Škrabalo.

ŠKRABALO: Odmah bih rekla da smatram da ste Vi kroz svoju prezentaciju programa prilično jasno naveli probleme koji su realni i konkretni i poteze na operativnoj razini koji su isto tako relevantni i o kojima smo mi isto dosta raspravljali na ovom vijeću. Ono što mene najviše zanima je, Vi ste ovdje dugo na HRT-u. Po čemu bi to vaše vođenje kuće bilo drugačije odnosno koji su to specifične poluge uspješnosti odnosno koja je to formula vođenja promjena za koju Vi smatrate da je potrebna za razliku od možda drugih rukovoditelja koji su do sada bili na takvoj poziciji. Znači, na koji način ćete Vi promijeniti smjer kretanja?

DEBELJAK: Nema čarobne formule. Nema. Kao prvo ova kuća bi trebala poslovati u svim segmentima na način kako bi to inače trebalo. Znači, poštivati pravilnike. Poštivati audicije. Poštivati javni natječaj. Ne funkcionira nažalost tako. Mi čekamo novi Zakon o HRT-u. Da li će HRT sada ostati bez reklama, bez pp marketinga još nekih dodatnih prihoda, znači mi bismo prema ovome... Znači, da ovako pojednostavim. Kuća ima siguran prihod od pretplate koji je isto malo nesretno riješeno jer ljudi to doživljavaju kao harač, to bi možda trebalo pretvoriti u neki porez koji bi se automatski dao televiziji. Sad recimo ta neka suma novaca koja je negdje bila oko milijardu kuna ona bi se trebala najracionalnije iskoristavati što se tiče i programa, programa nabave tehnike, broja ljudi znači u svim segmentima, to bi jednostavno trebalo sve skupa sinkronizirati da kuća bude sinkrona. Jer kuća je sada jedna nakaradna konstrukcija koja nema sinhronizitet. Kao da imate sat pa jedan zupčanik je ovakav, drugi onakav, oni ne hvataju. Dakle, trebalo bi to sve vidjeti u čemu su tu glavni problemi. Da još pojednostavim, recimo, idete u sanaciju kuće koja je vlažna koja se ruši. Vi biste imali dvije mogućnosti. Ili rušiti kuću do temelja i zidati od tog materijala novo ili recimo ići u sanaciju dio po dio. Znači, ako je ovdje prozor, krov, instalacije i tako dalje sad ovako sam pojednostavio ovdje da li je problem u programu, da li je možda problem u nižem menadžmentu. S kime su oni povezani. Da li ima tu kriminalnih nekih radnji. Da li ima sukoba interesa. Recimo, zloupotrebe i tako dalje. Mi znamo što je javna televizija. Mi nismo

komercijalna televizija i mi ne možemo, nama nekakva zarada pod svaku cijenu nije cilj i ne smije biti. Onda bih ja mogao reći sjetiti se razno raznih čvrčki pa bismo imali emisije koje bi ljudi gledali koje su šund i tako dalje, mi to po Zakonu ne smijemo. Može doći novi Zakon o HRT-u, mi ne možemo ulaziti kakav će on biti. Ova kuća ima stalno nove reorganizacije, sistematizacije, izmjene, dopune pravilnika i ne znam čega, stalno se čeka i onda se kaže ništa se ne može riješiti dok ne dođe nova sistematizacija, dok ne dođe nova reorganizacija, dok ne dođe ovo ili ono. Sad smo radili digitalizaciju jer očito se tu jednostavno nema otvorenog razgovora. Vi gdje nemate otvorenog razgovora ne možete riješiti probleme. Na bilo kojoj razini. Eto, to je to.

MILAS: Hvala lijepa.

MESARIĆ: Kratko jedno pitanje. Kažete analizirati dramski program i ostale, zašto i kako. Zanima me dramski program nakon analize i u kojem smjeru bi išao dramski program ili što Vi mislite u koje bi on trebao ići?

DEBELJAK: Po meni, umjesto da se snimaju te saponice sa stotinu i stotinu epizoda bilo bi bolje raditi manje forme, tv-filmove koje smo nekada imali ili tv-drame ili nekakve mini serijale od nekoliko epizoda koje bi bile prvenstveno da tu bude scenarij koji vrijedi, da ako je to vanjska produkcija, mi moramo imati vanjsku produkciju ali neka meni vanjska produkcija dođe s jednim solidnim scenarijem, a ne da se tu kaže da ima neku ideju, ili nekakav neki polutekst od 30 kartica i da oni dobiju 300 epizoda nečega jer narod to voli. Mislim da to nije naša dužnost da na taj način razmišljamo nego bi recimo probali te manje forme, tv-filmove, tv-drame, mini serijale koji bi mogli biti razno razni od nekog suvremenog života, urbanog života, povijesne, ovisi sve o financijama koliko bi kuća imala mogućnosti financijski da u to uđe. Po meni je došlo do jedne prilično zloupotrebe dramskog programa u nazad dosta dugi niz godina. Ja, recimo, kao dramaturg nisam nikad radio za dramski. Nisu me htjeli. Ja sam, recimo, prvi diplomirani hrvatski dramaturg koji dramski program nikad nije htio i uvijek su rekli da nije vrijeme ili ono što sam ja nudio da već nešto slično imaju. Sad ja ne kažem da su oni krivi tamo, ali obično je bila takva klima da se sprečavao ulazak u dramski. Onda recimo imate drugi apsurd, mi nemamo, ovako konkretan primjer, čak ovi pisci koji su eminentni Brešan i tako dalje, sad da ne nabrajam imena, recimo ovako u praksi on napiše scenarij i pošalje ga dramskom i dobije recenziju i on vama ne mora dati recenziju, ne mora vam čak dati ni potvrdu da su primili. Kad sam vidio da se o nekim ozbiljnijim stvarima radi pa sam napravio nekoliko glupastijih stvari da vidim jer su tražili i otišla je Skrivena kamera vanjskoj produkciji i Ban-filmu, a nešto slično što su recimo napravili neke vanjske produkcije nije baš ono sto poto isto ali vrlo slično. Sad, recimo vi za ideju ne možete tužiti, ali nešto ono što sam ja nudio radila je vanjska produkcija. Sad, zašto? Navodno je to bilo jeftinije. Meni su to tako rekli u to doba ako mislim da sam ja povrijeđen neka slobodno tužim sudu pa se sudim sljedećih 10-15 godina do penzije. Meni se to nije dalo. Ja vrlo otvoreno govorim. Nemam što skrivati. Iza mene nitko ne stoji. Politikantstvom se nikada nisam bavio i nemam namjeru se s time ni baviti. Pazite, na vama je sada, gledajte, koliko je teška dužnost pre vama kao vijećnicima, ne samo da riješite HRT...

MILAS: Oprostite. Možete li se držati pitanja.

DEBELJAK: Dobro. To je. Dobro. Evo, ispričavam se. Završit ću.

CRNOGORAC: Ja ću kratko. U Vašem programu rada i razvoja za 4-godišnje razdoblje ovdje niste spomenuli jednu stvar. Ja bih vas pitao kratko. Ako postanete glavni ravnatelj Hrvatske radiotelevizije opišite mi ukratko u 3 do 5 parametara kako mislite riješiti program marketinga pošto ga ovdje niste spomenuli. To je prvo pitanje i drugo pitanje, molio bih Vas samo da zabilježite što se tiče programa Vi ste rekli da kao glavni ravnatelj nemate neki utjecaj na program ali ga tek spominjete u 2013. u Vašem planu i on ide sledećim, znači proizvodnja zabavnijeg programa, dokumentarnog, dramskog, zabavnog, sportskog na kraju informativnog. Zašto kraj informativni? Je li informativni po vama u dobrom stanju i obrazložite samu zašto je to tako? Zašto ste to stavili tako?

DEBELJAK: Što se tiče marketinga ovisi o novom Zakonu o HRT-u. Da li će kuća imati pravo da ima marketing ili neće. A ovaj sadašnji marketing po meni su jer se prihvodi od marketinga smanjili zato što je bilo previše razno raznih međuagencija koje su uzimale proviziju. Zašto je to tako rađeno? Očito je bio nečiji interes da se ta suma okrhne na svoj toj stepenici, filtru, je li, jer nama je taj prihod bio ne znam 200 – 300 milijuna kuna manji. Pazite ja nemam točne pokazatelje i ne mogu ući u financije, brojke. Drugo pitanje što se tiče informativnog, to ne znači. Pazite, informativni je tu jedan od najznačajnijih programa.

Najviše sredstava odlazi na informativni. Isto tako ima najviše pritiska na Informativni program. Od kada sam ja došao od 84. uvijek su bili pritisci najviše na informativni, informativni je povezan s politikom, a ova televizija je počela tako '56. da je prvi prijenos bio Tito na Velesajmu. Znači to između politike i publike, države to je konstantan to ne možemo izbjeći samo možemo to smanjiti na neki način i recimo da se ipak odredi što je politika i što je pritisak nekakve relevantne državne ozbiljne politike što je politikantstvo, što su interesne grupe, novčane, politikantske bilo koje vrste. Ne znam da li sam odgovorio na pitanje?

MILAS: Hvala lijepa.

GRUBIŠA: Evo, gospodine Debeljak, ja bih Vas pitao nešto o Vašem razumijevanju Hrvatske radiotelevizije kao javnog i medijskog servisa. Što to znači javni medijski servis, kako se na neki način prevladava ovi ostatci i relikti koncepcije državne televizije i državne televizije pod političkom kontrolom. Kako Vi mislite u ostvarivanu koncepcije javne televizije eliminirati političku kontrolu, političke pritiske iz rada institucije kao cjeline i što biste Vi kao ravnatelj u tome poduzeli?

MILAS: Izvolite.

DEBELJAK: Kažem, teško pitanje i težak odgovor. Gledajte prvo po meni ovisi tko je na vrhu Hrvatske radiotelevizije. Jer, recimo, ako je na vrhu netko tko neće pristati na tako izravni jak utjecaj onda on to može umanjiti, eliminirati i blokirati. Ukoliko on to ne želi i ako je došao, recimo, političkim, politikantskim putem na to mjesto, a nema realne kvalitete, snage, sposobnosti i tako dalje onda se on jedino može tako održati da bude sluga politike i politikantstva. Imate jedan apsurd što se tiče Informativnog programa da recimo neki novinari, urednici su došli na taj način na Televiziju i na taj način su napredovali, stvorili karijeru. Znači, oni su servis ili sluge određenih političkih snaga, lobija i tako dalje. To je njihov način rada, uspjeha i egzistencije. Toga je uvijek bilo. Bit će, ali se može smanjit, a drugo, onda oni očekuju od ostatka logistike Televizije, znači snimatelja, montažera, realizatora i tako dalje i ostalih da servisiraju njih. Znači, da budu sluge slugu i ako vi ne prihvatite taj odnos snaga vi ste vrlo antipatična osoba u ovoj kući. To sam ja osjetio na svojoj koži u više navrata i to je možda i odgovor zašto nisam radio u nekim programima i nisam radio neke značajnije stvari mada sam realizirao, režirao u tih svojih 25-26 godina nešto preko 2 tisuće emisija i ne može nitko reći da tehnologiju ne znam, da kuću ne znam, da probleme ne znam. Kažem, moglo bi se riješiti ukoliko zaista po prvi puta postoji volja da se tako to rješava i da prvi put ravnatelja ne izabere politika ili neki interesni lobiji bilo koje vrste, onda bi se to riješilo. Ukoliko ne agonija će ići dalje i bojim se da će biti sve teže.

MILAS: Hvala lijepa.

GRUBIŠA: Evo, još jedno pitanje. Naravno kao ravnatelj suočit ćete se s time da svaka javna ustanova u Republici Hrvatskoj u skladu s Vladinim programom mora donijeti svoj antikorupcijski program. Vi ste spomenuli korupciju ali letimično. Mene zanima gdje su izvori korupcije na Hrvatskoj radioteleviziji sada u ovom trenutku i kako biste Vi riješili, koja su te strateške točke koje biste Vi inzistirali u Vašem antikorupcijskom programu.

MILAS: Samo da podsjetim, imate još 4 minute. Izvolite.

DEBELJAK: Dobro. Kratko samo. Prvo bih trebalo krenuti od početka. Znači, ako netko dođe, zaposli se na HRT-u, ja bih ipak želio da taj čovjek ima relevantnu stručnu spremu za svoj posao, da je prošao audiciju i da dobijem čovjeka, ljude da su došli na taj način ne da su došli i da su se instalirali preko nekih lobija ove ili one vrste. Jer ako je on instaliran na taj način on dalje se može razvijati samo u gorem smjeru nego što je došao. To je prvo. Drugo, to bi trebalo rješavati slučaj po slučaj. Vama je sada teško što je korupcija, a što nije. Ako je netko došao preko veze, zaposlio se je li to korupcija možda nije novac u pitanju možda se to na neki drugi način vraća. Da li je lažirani javni natječaj korupcija, dogovoreno gdje se stotinu milijuna kuna daje nekakvim čudnim producerskim kućama. Mnogi od njih su počeli švercanjem VHS kazeta prije 20 – 30 godina... pa su sada producenti veliki. Tu ima muteža razno raznoga. Mislim, struka bi to rekla vjerojatno svatko tko ima određenu profesiju, ja bez obzira s time se nisam puno bavio kao nekakav dramaturg po bazičnoj profesiju, ali dugogodišnji redatelj sam u mogućnosti ocijeniti na razini scenarija, sinopsisa da li nešto vrijedi ili ne vrijedi. Netko tko je recimo inženjer elektrotehnike ako se kupuje neka oprema će moći jasno reći da li se isplati investirati u tu opremu, da li je ona kompatibilna s drugom opremom ili je netko dobio proviziju da nešto kupi. I sada mi imamo taj neki javni natječaj. To bi zaista trebalo vidjeti. Ja nemam uvide u sve te podatke ne mogu ni doći do njih. Ali vidjeti ono što mi kupujemo da li je to zaista kupljeno po pravoj cijeni ili je precijenjeno. Evo

sad je bio slučaj rubnika cestovnog košta 30-ak kuna, a on je bio knjižen 532 kn betonski rubnik metar dužine, ove širine, a možete ga kupiti za 32 kune i 50 lipa, a on je knjižen 532 kune i 50 lipa...

MILAS: Evo, imamo još dvije minute. Može još jedno pitanje ako netko ima. Gospođa Šovagović.

ŠOVAGOVIĆ: Evo, ja ću Vas jedno malo ležernije pitanje za kraj pitati. S obzirom da ste dugogodišnji zaposlenik ove kuće, dramaturg i redatelj, mene zanima čiji rad dosadašnjih ravnatelja proteklih, recimo, 20-ak godina cijenite?

MILAS: Izvolite.

DEBELJAK: Svi su ti ravnatelji bili u jednoj vrlo nezavidnoj situaciji. Koliko ja pamtim Kneževića, on je bio politička ličnost mada nije u ono vrijeme čak amortizirao neke udarce koliko je mogao. Vrdoljak je bio u onim teškim ratnim vremenima. Vrdoljak je bio možda jedini koji je zaista poznao Televiziju, tehnologiju i tako dalje. Ali onda su bila ratna vremena gdje sad mi bismo morali gledati njegovo djelovanje u sklopu rata i onog cijelog kaosa koji je onda bio, ako bi se gledalo u nekim mirnodopskim uvjetima onda bi mu se moglo naći i dosta negativnosti.

MILAS: Imate minutu još, odgovorite.

DEBELJAK: Odgovaram. Gledajte, Galić je bio čovjek diplomacije kao novinar po meni je bio prosječan novinar, vrlo spretan diplomat, više je bio nadaren za politiku i diplomaciju nego za ovaj posao koji je radio koji ga nije previše ni zanimao. Sutlića su izabrali kao osobu koja neće nikome smetati. Ja sam znao što će od njega biti 2007. jer ja sam bio na tom natječaju 2007. isto, ali sam bio onda maknut na početku sam bio eliminiran iz daljnjeg predstavljanja jer da mi je navodno svjedodžba o znanju stranog jezika prestara, ako je starija od 5 godina da ne mogu sudjelovati. Ovaj put sam išao polagati u Varšavsku novu. Uzeo sam certifikat, navodno je to Ljevak izjavio da sam zbog toga eliminiran jer je stara... (ZVONCE) Ne znam je li vas još nešto zanima?

MILAS: Hvala lijepa.

DEBELJAK: Hvala i vama. Ja se zahvaljujem vama. Bilo je ugodno.

MILAS: Gospodine Debeljak, hvala Vam puno na Vašim odgovorima, bilo je i nama ugodno s Vama. Zahvaljujem. Živjeli. Dobar dan. Izvolite sjesti. Gospodine Grubiću, ovo su članovi Programškoga vijeća HRT-a. Vi kao kandidat sada imate 10 minuta, recite ono što mislite da je najbitnije. Uključite mikrofon i možete početi.

GRUBIĆ: Hvala. Ja bih vas sve pozdravio u svoje ime. Želim vam sretnu novu godinu. (SMIJEH) Iako je početak godine. Sad ćemo nastaviti dalje. Počeo bih sa sloganom koji bi koristio kao svoju strategiju što je informirati, educirati i zabavljati. Neću ići godinu po godinu kao što sam to vama dao u materijalima koje sam poslao, ali ću govoriti o strategiji koja će proizlaziti kroz sve 4 godine ako nađemo zajednički jezik danas. Glavne osnovice moje strategije bi bile redefiniranje marketinškog pristupa i svih komunikacija. Što znači malo ću pojasniti kasnije da postoji jedan centralni dio kroz koje će sve komunikacije ulaziti i izlaziti iz matične kuće. Znači neće biti kauboja koji će sami ići van i govoriti s medijima bez da prolaze kroz komunikacije koje su zadužene. HRT brand koji definitivno treba redefinirati i postaviti smjernice što je brand HRT-a Pošto imamo Hrvatsku televiziju, Hrvatski radio tu ćemo malo govoriti i o brandu HRT-a. Sinergija televizijskog i radijskog Internet programa i novih medija, što to znači, danas imamo televiziju i radio ali nema treće komponente koja je već jako zastupljena svuda u svijetu a mora biti i kod nas i mora biti poseban dio u svemu tome, a to su novi mediji koju ja tako nazovem kao radni naslov. Novi strategijski partneri i pozitivno poslovanje to je jedna strategija. Znači, partneri su uvijek bitni za svaki biznis pa tako i za naš i pozitivno poslovanje je nešto što je bitno svima u svakom poslu pa tako treba biti i nama. Znači, negativno poslovanje ne može postojati pogotovo tamo gdje postoji budžet koji se zna koliki će biti i gdje postoji pretplatnici i restrukturiranje koje je dio svega ovoga o čemu sam govorio o prve četiri strategije. I sada ću ići dalje. Marketing i komunikacije. Znači stvorio bih novu grupu unutar HRT-a marketing – komunikacije – korisnici koja bi se bavila s centraliziranim komunikacijama. Sve marketinške kompanije bi se proizvodile i odrađivale kroz ovu centralnu grupu. Znači, ona bi opsluživala sve druge grupe i radne jedinice unutar HRT-a. Znači, ta jedinica bi bila jako bitna u razvoju ne samo branda, imdža nego i svega što u biti donosi novac. Komunikacija s javnošću će biti također moj veliki prioritet kako bi se ugled i imidž HRT-a kao transparentne javne ustanove što prije doveo na zadovoljavajuću razinu, a onda gradio novi eminentni imidž. Istraživanje javnog mišljenja. To je jedan od djela

koje bi marketing i komunikacije morali obavljati i morali donositi kao jednu bazu podataka na osnovu kojeg bi se radio i program i na osnovu čega bi se radile marketinške kampanje, a na osnovu čega bi se radio i PR. Znači to su sve bitne pretpostavke da bi jedna firma mogla normalno komunicirati s javnosti i graditi svoj imidž. HRT brand. Što je brand. Danas kad pogledamo HRT meni je malo nejasno što mi kao kuća dajemo krajnjem korisniku. Da li mi promoviramo HRT kao brand ili promoviramo HTV kao brand ili Hrvatski radio kao brand. Tu postoji malo sukobljavanje brandova. Koji je brand najbitniji tu. Da li je bitan brand Hrvatske radiotelevizije kao brand što je po meni najbitniji brand, a onda svi ostali brandovi kao podjedinice koje u biti ulaze pod krovnu organizaciju Hrvatske radiotelevizije. Znači, po meni bi HRT bio najglavniji brand koji bi se uvijek gurao naprijed kao što su to u komercijalnom slušaju RTL ili Nova, koje po meni uopće ne bi mogle ni parirati HRT-u. Što se danas, nažalost događa. Sinergija, još jedan strategijski dio mog programa, radio, TV i novih medija. U naredne 4 godine pokrenuo bih i ustalio timski rad koji bi izlazio iz okvira domene HRT-ovih radnih grupa i jedinica. Znači, morali bismo izići iz silosa koji danas postoji. Znači, ne mogu te radne jedinice raditi same za sebe i ne komunicirati s drugima. Ovdje postoji veliki dio informacija i stvari koje se moraju dijeliti kako bi se što bolje mogao proizvoditi program. I ne samo program nego sve usluge koje Hrvatska radiotelevizija nudi krajnjem korisniku to jest pretplatniku. Timski rad. Promovirao bih i poticao, nagrađivao sve oblike sinergije HTV, Hrvatskog radija i novih medija. Jer samim timskim radom koji ne poznaje barijere možemo do uspjeha. Najjača medijska kuća u regiji, želim biti prvi u svemu za što uopće nema razloga da nismo prvi u svemu. Što nismo trenutno. Strategijski partner i budžet. Sve komercijalne kompanije su odgovorne prema svojim ulagačima...

MILAS: Samo da Vas podsjetim, tri minute imate još imate.

GRUBIĆ: ...ulagačima pa tako na isti način mi moramo biti odgovorni za usluge i program koji proizvodimo spram naših pretplatnika. Bitno je poslovati pametno, odgovorno u ovim vrlo nesigurno ekonomskim vremenima. Novi, stari partneri. Partnerski odnosi moraju biti otvoreniji, transparentniji i nikad na uštrb pretplatnika i uvijek u službi kvalitetnog programa. Uslugu koju pružamo našim pretplatnicima, krajnjim korisnicima mora biti ne zadovoljavajuća nego iznad toga. Restrukturiranje HRT-a i to je zadnji dio. Struktura i organizacija HRT-a mora biti uvijek u korak s vremenom što ja vjerujem da nije. Timski rad mora biti kor svega što se događa unutar krovne organizacije, broj zaposlenih mora biti što optimalniji jer situacija na hrvatskim medijskim prostorima ne ostavlja nikakvo mjesto za pravljenje grešaka kako u proizvodnji programa tako i u menadžmentu. HRT zasigurno treba smanjiti broj zaposlenih u naredne 4 godine i povećati produktivnost koristeći moderne tehnologije u svemu što radimo. I za kraj ću na brzinu pokazati strukturu, kako ja vidim strukturu HRT-a, novu strukturu HRT-a. U sredini je Ravnateljstvo, Programsko vijeće i glavni ravnatelj i umjesto što smo imali 2 produkcijska elementa tj. usluga Hrvatski radio i HTV, tu treba postojati novi mediji, tehnologije kao zasebna jedinica jer to zaslužuje jer nove tehnologije i trendovi u svijetu to zahtijevaju i od nas. Zatim tu treba biti novinarski centralizirana grupa koja će opsluživati Hrvatski radio, HTV i nove medije, a ne da svaka od tih silosa ima svoje novinare. Ja mislim da je to nelogično. Ljudski resursi su od bitnih pretpostavki za kompaniju koja će u budućnosti raditi na jednoj višoj razini koja će educirati ljude i koja će stvarati generacije koje će voditi ovaj HRT dalje. Marketing i komunikacije, korisnici o tome sam već govorio. To je jako bitno za komuniciranje s javnošću unutar kuće i van kuće. Financije i poslovanje to je dio organizacije koji bi se bavio s poslovanjem, znači cjelokupne krovne organizacije kako radnih grupa, tako i jedinica, tako i cjelokupnog HRT-a (ZVONCE)

MILAS: Točno 10 minuta. Čestitam! Kolegice i kolege, izvolite. Gospođa Modrić.

MODRIĆ: Gospodine Grubiću, hvala Vam na Vašoj prezentaciji. Budući da ste spomenuli da na Hrvatskoj radioteleviziji svakako treba smanjiti broj zaposlenih, htjela sam vas pitati na osnovi kojih informacija i uvida ste došli do toga da treba smanjiti broj zaposlenih i da li su Vam za to poslužili komparativni podatci s drugih javnih televizija u Europi i na osnovu kojih kriterija biste smanjivali, očiti mislite da treba, na osnovi kojih kriterija biste smanjivali broj zaposlenih?

GRUBIĆ: Hvala na pitanju. U svakom slučaju broj zaposlenih je uvijek relativni pojam koji treba razrađivati od godine do godine. Trenutno podatke koje sam uspio dobiti što je nažalost, neću reći jadno, ali ću reći da bi Hrvatska televizija bi trebala komunicirati s javnošću. Znači, trebalo bi biti neko godišnje izvješće koje bi se moglo naći kao izvor podataka, a kojeg nema

nigdje, kojeg je jako teško naći. Znači, preko javnih medija sam došao do podataka i do budžeta koji po meni nisu realni u srazu s brojem zaposlenika u HRT-u. Znači, to je nešto što se ne može dogoditi preko noći. Treba se stvoriti sustavna politika. Kako transformirati jednu krovnu organizaciju u rentabilnu kompaniju koja može funkcionirati i koristiti tehnologije da bi proizvela program na što jeftiniji način, a što kvalitetnije.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodine Grubiša, izvolite.

GRUBIŠA: Evo, gospodine Grubiću ja bih Vam postavio pitanje, što je zapravo to javna vrijednost Hrvatske radiotelevizije? Kako spojiti zahtjev za ostvarivanjem javne vrijednosti istovremeno zadržati gledatelje, odnosno koje su komparativne prednosti Hrvatske radiotelevizije pred ostalim nacionalnim TV kućama i pogotovo pred komercijalnim kućama. To je jedno pitanje. Drugo pitanje, koji zakoni i pravila osim Zakona o HRT-u specifično obvezuju HRT i što biste Vi tu promijenili i predložili?

GRUBIĆ: Hvala na pitanju. Prvo pitanje, odmah ću odgovoriti, uloga Hrvatske radiotelevizije ja bih je odmah povezao s BBC, recimo, mora biti prepoznatljiva u svakom pogledu i na svojim programima prezentirati kulturnu baštinu i kulturu Hrvatske. Znači, vezano na komercijalne televizije mora imati svoj program koji je apsolutno vezan na Republiku Hrvatsku i promovirati vrijednosti hrvatske kulture u Hrvatskoj i van Hrvatske. To je po meni glavna zadaća Hrvatske radiotelevizije i vezano s time Hrvatska radiotelevizija bi trebala početi ponovno proizvoditi puno veći broj dokumentarnih programa i edukacijskih programa vezanih za Hrvatsku za njenu kulturu, jezik, običaje, glazbu i to na način koji je prepoznatljiv. Znači, dat ću vam primjer, znači danas ako pogledate brandove emisija koji prolaze kroz HTV, a bit ću možda malo prekritičan, ali tu ima jako puno šunda i ako mi to zovemo kulturom to je onda malo i smiješno. Jer ako pogledamo što se radi na BBC-u i kako oni prezentiraju kulturu i kako agresivno to promoviraju kroz svijet tu se mi moramo naći isto i zašto bismo mi bili lošiji u svemu tome. Znači, postoje načini na koje mi moramo naći svoje mjesto u Europskoj uniji koje vrlo brzo dolazi. Ja ne vjerujem na način koji HTV danas prezentira hrvatsku kulturu, mi ne izgledamo ništa bolje od konca 80-ih. Ako pogledate samo vizualni prikaz brandova i emisija koje se emitiraju, slažu i na koji način se slažu mi malo zaostajemo. Drugo pitanje, ne mogu odgovoriti točno na drugo pitanje zato što Zakon je preopsežan. Znači, treba ga skratiti i treba dati Hrvatskoj televiziji više slobode vezano na kulturnu baštinu Hrvatske. Znači, to je unutar HRT-a, po meni.

MILAS: Hvala lijepa. Gospođo Škrabalo.

ŠKRABALO: Gospodine Grubiću, spomenuli ste restrukturiranje. Kao što vjerojatno znate, restrukturiranje na dnevnom redu čak prethodna 2 ravnateljstva ako možete vrlo precizno reći koja su tri ključna koraka u restrukturiranju i što mislite napraviti da razbijete ono što su bili dosadašnji otpori restrukturiranja, ako možete navesti što Vi vidite kao ključne prepreke provedbi jednog plana restrukturiranja HRT-u?

GRUBIĆ: Hvala na pitanju. Ja sam kao ravnatelj ne mogu provesti restrukturiranje. To je jasno i po strukturi i po ovlastima kao budući ravnatelj. Ja mogu voditi i biti frontmen restrukturiranja. Ali, ako nismo svi... što bi se reklo, restrukturiranje se neće dogoditi. Rekao sam konkretno restrukturirao bi Hrvatsku televiziju tako da bi počeo dijeliti resurse. Znači, resursi se moraju početi dijeliti kroz Hrvatski radio, Hrvatsku televiziju, nove medije i moraju se stvoriti točke koje će u biti smanjiti budžet. Znači, marketing, komunikacije, mogu biti samo na jednom mjestu, ne mogu biti u Hrvatskom radiju i u Hrvatskoj televiziji nego mogu biti dio krovne organizacije i onda njih opsluživati. Isto tako novinarska grupa bi opsluživala i Hrvatski radio i nove medije koje namjeravam stvoriti. Znači, dio restrukturiranja, znači početni dio je stvaranje grupa unutar Hrvatske televizije koje će opsluživati grupe koje stvaraju program. Znači, ne bi svaka grupa imala svoju redakciju za ovo, za ono, znači ta redakcija se mora dijeliti s Hrvatskim radio. Ja ne znam zašto bi vijest bila drugačija na Hrvatskoj televiziji od vijesti na Hrvatskom radiju.

MILAS: Hvala. Evo, mogu li ja jedno pitanje. Izvolite.

BAHTIJARI: Vrlo kratko. Gospodine Grubiću, recite mi budući da po sadašnjem ustroju uz Radio i Televiziju postoji i Glazbena proizvodnja kako Vi, zapravo u Vašem konceptu vidite u budućnosti status te jedinice i ulogu te poslovne jedinice, Glazbene proizvodnje koja po prirodi stvari ne proizvodi nešto što je konkretno i što se može prodati baš na svakom tržištu nego zapravo iz nekih drugih razloga opstoji kao dio Hrvatske radiotelevizije. Dakle, kakva bi bila budućnost te poslovne jedinice ako Vi budete glavni ravnatelj?

GRUBIĆ: Hvala na pitanju. Vrlo interesantno pitanje. Ja sam vidio Glazbenu proizvodnju kao dio Hrvatskoga radija. Zašto? Zato što je Glazbena proizvodnja i proizvodnja zvuka uopće dio, najveći dio te poslovne jedinice. Znači Glazbena proizvodnja kao dio Hrvatskoga radija. Zašto? Zato što je Glazbena proizvodnja i proizvodnja zvuka uopće dio najveći dio poslovne jedinice. Znači Glazbena proizvodnja bi bila definitivno u sklopu Hrvatskoga radija kao takva jer glazba se može proizvoditi i preko radija i vizualno što bi također uštedilo novac, što je dio restrukturiranja što imam i vizualno prikazano na zaslonu.

MILAS: Hvala. Imam ja jedno pitanje. Obzirom da ste Vaš program razvoja podijelili na vremenske cjeline, a za to je potreban novac. Nisam vidio da ste se financijski nekako osvrnuli na koji način i koliko novaca bi trebalo za provedbu programa koji ste Vi predstavili.

GRUBIĆ: Odlično pitanje. Nisam iznosio nikakve cifre zato što nisam došao do točnih cifri s kojima bih mogao baratati i to je nešto što bih također promijenio, što mora biti u godišnjem izvješću koji mora biti transparentan i vidljiv svim pretplatnicima. Znači, godišnje izvješće mora postojati na stranicama Hrvatske radio televizije na svojih 50-ak stranica gdje se vidi sve od programa koji se proizvodi do partnera s kojima smo radili i do stvari koje ćemo raditi sljedeće godine. Znači, to su neke normalne stvari koje podržavaju transparentnost i koje svaka uspješna kompanija ima javno. To ću ponoviti – javno, ne samo korporacija.

MILAS: Drugim riječima ako postanete glavni ravnatelj to će postati...

GRUBIĆ: Da. Čisto da produžim, ako postanem glavni ravnatelj radit ću u okviru budžet. Ja sam to maloprije spomenuo. Ja ne vjerujem u to da se budžet može prekoračiti. Znači ono što se dobije saborskim glasovima i od pretplatnika to je budžet s kojim se mora raditi. Znači nema drugog budžeta i ono što se uspije zaraditi preko marketinške prodaje. Sve ostalo je minus, a s minusom se ne može raditi. Minus jednostavno nije prihvatljiv.

MILAS: Hvala.

CRNOGORAC: Ja bih isto hteo pitati jedno pitanje koje nisam ovdje vidio, a hteo bih da mi odgovorite u dvije rečenice, u stvari koji je Vaš glavni motiv prijave na ovaj natječaj. Ja ga nisam vidio.

GRUBIĆ: Koji je moj glavni motiv? Pa u biti ima ga u pismu namjere. U pismu namjere je moj glavni motiv, a motiv je taj da želim pomoći kući uz koju sam ja rastao i za koju ja vjerujem da može biti najbolja u Hrvatskoj, a i u regiji da to uistinu i bude, a ja sam došao do te razine gdje mogu pomoći kući uz koju sam rastao i uz koju sam se i educirao i zato sam se i prijavio. Vrlo jednostavno.

MILAS: Hvala lijepa. Imamo li još pitanja? Izvolite.

GRUBIŠA: Evo ja bih Vas pitao, idemo sada malo na specifičnosti tehnologije televizije za koju ste Vi izjavili da vam je to poznato. Recimo, što bi za Vas i koja upotrebna vrijednost bila onoga što se naziva SNG (Satellite news gathering). Kako to primijeniti u radu Hrvatske radiotelevizije?

GRUBIĆ: Hvala na pitanju. Sve tehnologije pa i SNG su tehnologije koje su samo dio onoga što se trenutno događa na tržištu. Hrvatska televizija kao takva će imati nove medije i tehnologije, grupu koja će sve to pratiti. Znači, sve ono što je novo na tržištu. Zato to i izdvajam van kao posebnu jedinicu koja bi to radila će imati u sebi ugrađeno ne samo nove tehnologije nego će se truditi da sve što izlazi i tek dolazi u integrira u plan i program za iduće mandatno razdoblje. Znači, ne mogu ja sve kao ravnatelj odrađivati. Tu postoji tim koji ja želim sagraditi koji će u biti nositelj svega toga.

MILAS: Hvala. Imamo li još pitanja. Ako ne. Ja se lijepo zahvaljujem gospodinu Grubiću, na njegovoj prezentaciji. Čut ćemo se. Živjeli. Možemo dalje. Dobar dan. Izvolite, gospodine Jančiću. Vijeće Vas sluša. Imate 10 minuta za Vašu prezentaciju.

JANČIĆ: Drago mi je što sam došao pred Vijeće izreći nekoliko riječi koje neće biti puno različito od programa kojeg sam ponudio. Neke stvari ću samo konkretizirati kao što je u zahtjevu koji sam dobio s vaše strane da trebam u ovih 10 prvih minuta reći o svakoj godini u ove četiri iduće za koje sam se natjecao i ja bih to malo promijenio. Mislim da je najbitnije govoriti o prvoj godini i onda tko izdrži od te prve godine s obzirom na situaciju onda ćemo govoriti o onom drugom. Nešto bajati što ćemo u 4. godinu konkretno napraviti o detaljima je nemoguće. Ono što sam mislio da treba napraviti sam napisao. Dakle, o toj prvoj godini. Javio sam se na ovo mjesto, za ovo mjesto da ne radim sam. Dakle, prvi posao koji trebam napraviti je odabrati tim ako budem izabran. Taj tim za razliku od nečega što se događalo neposredno prije ovoga mora i raditi kao tim, a ne da radi kao rakova djeca i dakle zbog toga ako budem s vaše strane izabran odmah da vam kažem da tim koji predložim će biti tim od 4 – 5 ljudi koji

su zbilja tim i koji su mi pomagali da napravim ovaj posao i uopće dali mi hrabrost da se javim na ovo mjesto. Druga stvar zbog koje sam se javio je stanje u kojem je HRT danas. Neću govoriti o tom stanju. Govorit ću o programu. Stanje na Hrvatskoj radioteleviziji vidi se kroz program. Proizvod kojeg mi radimo se zove program i za program dobivamo novce od pretplate, ono što zaradimo sa strane, a sada zaradimo premalo i o tome ću govoriti ali nešto kasnije, je dodatna zarada, ali pretplatu možemo opravdati samo dobrim programom. Ovo što sada radimo i što smo radili i kako idemo u tom programu, govorimo o kvaliteti, ne govorim o gledanosti i mislim da je kvaliteta nešto što mi svi zajedno moramo ocjenjivati prije gledanosti. Gledanost dolazi iza toga. Ona ima nekad opravdanje što je manja i vrlo često nema. Dakle, taj program koji radimo je program javne televizije. Objašnjavati svima vama i nama što je javna televizija. Mislim da ne moramo objašnjavati taj program prije svega ako hoćemo, a radimo javni program i program javnih sadržaja on će tek onda biti javan kad ga se bude gledalo. Ne isplati se raditi bilo kakav program ali bilo kakav, bilo kakve kvalitete ako ga se ne gleda. To je bacanje novac. Konkretizirat ću. Imamo neke emisije u našem programu neću govoriti konkretizirati samo da vidite o čemu se radi, neću govoriti poimenično o emisijama, koje su i dobre ali imaju malu gledanost, imaju preveliko trajanje i imaju loše termine i onda dijelovi tih emisija se pokazuju za ukupno 0,8% gledanost. To je nedopustivo bez obzira koliko god je to ciljana skupina mi ne smijemo raditi programe koji su programi za jednu ciljanu skupinu o jednoj ciljanoj skupini da ju radi ta ciljana skupina i da ju gleda samo ta ciljana skupina. Dakle, ono što je dobro treba proširiti i one emisije koje su drugačijeg karaktera neke dijelove tih manje gledanih emisija treba prebaciti u druge da bi i drugi ljudi shvatili što se ovdje na Televiziji radi. Mi vrlo često, ja sam sada govorio o lošem dijelu programa, mi isto tako imamo dobre dijelove programa koji su malo gledani jer su u lošem terminu. Imamo dobre emisije koje ne repriziramo, a imamo slabe emisije koje repriziramo. Dakle, to su neke stvari koje bih ja kao čovjek iz programa napravio u ovoj prvoj godini skupa s timom kojeg bih izabrao ako vi meni poklonite povjerenje. Dakle, govorio sam sada o programskom dijelu. Ovaj program na Televiziji rade programski ljudi, rade ljudi tehnike, rade producenti uz support ostalog dijela ovog kuće koja nažalost ima ogroman broj zaposlenih ljudi. Taj broj nije 3 400 o kojem mi govorimo, on je puno veći. Ja bih htio s obzirom da radim s tim ljudima reći vama da ja ljude koje mi svi zovemo vanjski suradnici ne smatram vanjskim suradnikom. Kad je netko u ovoj kući 10 godina pod nazivom vanjski suradnik, a ne mislim tu samo na novinare, ja mislim na neke ljude koji odrađuju redovnu šihitu od ujutro do 2 popodne ili od 2 do 10 ili noćnu, a koji su ovdje kao vanjski suradnici 10 godina. Dakle, nas ima i više od toliko, ali moje, s obzirom da radim posao koji radim, da u jednom segmentu imamo previše ljudi, a u nekom drugom imamo premalo. I način kako napraviti nekakvu ravnotežu da smanjimo broj ljudi da dobijemo nove i kvalitetnije ljude ne može se napraviti brzo. Nažalost, ne volim govoriti o vremenima od prije, ali ne mislim sada na ove dvije godine, mislim na prethodnih 7-8 godina kad se to moglo napraviti. Jedan konkretni zadatak koji ću tu tražiti da se napravi je da se u ovu kuću naprave samo jedna ulazna vrata. To jest, da ne može svaka redakcija i svaki program i svaki dio nekog programa primati novo zaposlene ljude da bi oni bili sposobni raditi samo u toj redakciji i samo taj program i ništa drugo. To je nedopustivo. To je preskupo, a to je i nekvalitetno jer kad vam se nešto dogodi da vam taj čovjek treba za nešto drugo onda ga ne možete iskoristiti.

MILAS: Imate samo tri minute još.

JANČIĆ: Dobro. Još jednu stvar bih htio reći što mislim, dakle, imamo previše ljudi ali ne možemo ljude micati na bilo koji način a da ne znamo kakvo nam je stanje što nam od tih ljudi treba, što nam ne treba. Da li nekoga poslati u privremenu mirovinu ako mu nismo našli zamjenu kao što nam se sada dogodilo s toncima. To je nedopustivo. I onda to vi koji gledate program vidite na programu da su dva najbolja tonca otišla u privremenu mirovinu, a da im nemamo zamjenu. I to se vidi. To se ne smije dozvoliti. Ne stignem govoriti i o Radiju, o radijskom dijelu programa. S obzirom da sam jedan dio svog radnog vijeka proveo na Radiju, kako na Radio Zagrebu tako i na Radio 101. Znam probleme radija i mislim da se opet s dijelom tog tima mogu i s radijskim programom uhvatiti u koštac. Ono što ne znam, a ne znam dosta toga uzet ću pametnije ljude kraj sebe koji više znaju i s njima ću raditi. Opet govorim kao tim. I na kraju, dakle, nisam govorio, imate napisano kako bi to trebalo po godinama izgledati, i na kraju nešto što mislim da nije bilo dobro i ja se toga ako me izaberete neću držati. Neka vas prva rečenica ne iznenadi. Ja se neću držati onoga da se ravnatelj ne može miješati u program. Neću. Zato što ja radim i odgovoran sam za kuću i za proizvod

kuće. Proizvod je program. Ako program nije dobar i ako nije dobro usmjeren onda on automatski nosi smanjenje vlastitog prihoda i pad ugleda kuće. Prvenstvena stvar su prihodi dakle da možemo živjeti i raditi da ovo što trošimo za dobar program ne za loš program, a pad ugleda kuće da ne govorim. Ako je loš program, nama afere koje su se događale štete daleko manje nego pad kvalitete programa. Apsolutno. One prođu. One su ovakve pa se zaborave. Ali gledanost vratiti natrag to je teško. Sve što smo izgubili u godinu, dvije, treba dvostruko više da vratimo. I ja ne mogu garantirati da ću gledanost programa skupa s ekipom vratiti za neko doba, vrlo teško, ali mora ići prema gore. I s boljim ljudima, boljim radom... (ZVONCE) ... analizom onoga što se radi dobro i što se radi loše. Toga kod nas nema. Evo. Ja mislim da je 10 minuta prošlo, da sam...

MILAS: Je. Zahvaljujem na Vašem izlaganju. Izvolite, kolegice i kolege. Gospođu Šovagović.

ŠOVAGOVIĆ: Hvala na izlaganju. Jako mi se sviđaju dvije stvari koje ste upravo izrekli. To je da ćete se miješati u program. Ja mislim da je svako nemiješanje generalnog direktora u program zapravo izbjegavanje odgovornosti bez obzira što piše u Zakonu. A druga stvar koju ste rekli i koja mi se jako sviđa je da ćete o stvarima koje ne znate angažirati pametnije ljude od Vas. Pa bih sada htjela ako nam možete samo u par rečenica reći, kako ste zadovoljni programom Hrvatske televizije, konkretno me zanima Vaše mišljenje o Dramskom programu i Programu za kulturu i koji su to pametniji ljudi koje biste Vi angažirali.

JANČIĆ: Počet ću od kraja. S obzirom da nisam izabran ja ne bih govorio o imenima. Takvih ljudi pametnijih ima u ovoj kući od mene, a ima ih i van kuće. Kad već o tome govorim kako gledam, dakle, tražit ću od njih savjete kao što ću tražiti savjete od savjetnika. Ali govorim otvoreno, neki savjetnici u ovoj kući su moji prijatelji. Ja takve savjetnike ne trebam kojima je jedino radno mjesto da bude savjetnik. Ja to ne trebam. Ja hoću savjet od čovjeka koji radi u programu pa da mi da savjet. Dakle, svaki ovi savjetnik koji ovdje je sada savjetnik ako se može naći u programu, a može neka ide u program i neka radi program, a kad mi bude trebao savjet ja ću doći do njega i reći, slušaj, Pero, Marko, Joso, Ivo daj reci, Marija Ana, reci što da radim u ovoj varijanti. Što se tiče Programa kulture, ja moram reći kako su kod nas programi vrlo često izmiješani pa mi imamo program Zabavni koji zapravo nije zabavni program. U njemu je dio informativnog, dio nasilu ukinutog, a zapravo nikad papirom ukinutog Mozaičkog programa. I to je suludo što je napravljeno. I financijski suludo i programski i tako dalje. Dakle, da se vratim na pitanje. S nečim sam zadovoljan, s nečim nisam. Sad ću i konkretizirati o kojoj emisiji i mislim kad ste me Vi pitali o kojoj emisiji mislim da je zapravo jednim dijelom dobra i ima dobre dijelove te emisije. Predugačka je. Emitira se 2 puta mjesečno što opet nije dobro jer ne možete naviknuti gledatelja da gleda jednu emisiju ponedjeljkom ili utorkom u to isto doba, dakle, emisija koja se zove Drugi red partera, koja govori o kazalištu kad ste me Vi pitali. Emisija koja ima odličnih dijelova u sebi koja je po meni predugačka i koju gleda pretežno dio ljudi koje zanima kazalište, koji se bave kazalištem i koji su u kazalištu. I to je 0,8% s vrlo malim SHR. Moja ideja je da ta emisija ostane, da se smanji da ima tjedni format redovni, da ju gledaju ti isti ljudi. Možda će imati istu gledanost, možda će imati nešto veću jer će ljudi kad saznaju da traje pola sata pa neće otići negdje drugdje da joj se nađe bolji termin, a da najbolji dijelovi te emisije idu u emisiju, sad ću govoriti nešto i subjektivno, koju mi radimo koja se zove Hrvatska uživo koja ima gledanost 12 do 14% i da se ti dijelovi stave u tu emisiju da bi o kazalištu saznali oni koji ne idu u kazalište i kojima to nije osnovna preokupacija. Dakle, to je o tome.

MILAS: OK. Hvala lijepa na odgovoru. Gospodin Grubiša.

GRUBIŠA: Gospodine Jančiću, ja bih Vam postavio pitanje o Informativno političkom programu. Što je zapravo uloga urednika u Informativno političkom programu, koje on poslove mora odraditi u tehnološkom procesu, a koje odluke on mora donositi samostalno, a u kojim slučajevima biste Vi vidjeli njega da suodlučuje s drugima, i s kime? Eto, i to je zapravo jedan i kratki osvrt na slabosti Informativno političkog programa.

JANČIĆ: Ja ću ponovo govoriti u nekom dijelu tog izlaganja i o nekim primjerima. Prije svega u IP-u treba uvesti kad se izaberu ljudi, tko god se izabere iz tima koji će birati te ljude, a koje ćete vi potvrditi, ako ih potvrdite Informativnom programu treba prije svega vratiti metodologiju rada koje sada nema. A ta metodologija rada se sastoji u tome, je, točno je da se neke stvari događaju iznenada i da su vrlo teško predvidive, ali je nedozvoljivo ono što se radi zadnje vrijeme. Ja sam godinu dana bio na kolegijima Informativnog programa i onda sam smijenjen s mjesta urednika Hrvatske uživo i nisam više odlazio na kolegije. Dakle, vraćam se

natrag, govorim iz iskustva. Nemoguće je, nedozvoljivo da, govorim o Dnevniku, a i o svemu drugome, da urednik sutrašnjeg Dnevnika nije danas na prvom kolegiju u 10 sati ujutro, da se ne razgovara kad se završi današnji dan da se razgovara o onome što će biti sutra, kao ni da urednik kad mu iziđe šilhta današnjeg Dnevnika s obzirom da sutra ne radi više nije na kolegiju, da razgovaramo o onome što je bilo dobro i što je bilo loše. To su varijante gdje se mora razgovorom uredničkim uticati na ono što i kako izlazi u tom programu da sutra ponovno ne bi pogriješili. Jer rade se greške koje će se događati i sutra i prekosutra i bez obzira tko bio urednik Informativnog programa, one su neminovne, ali s ovakvim načinom rada da se radi grupno i da taj urednik mora biti, urednik informativnog mora biti na svim, ali baš na svim kolegijima tog Informativnog programa. On mora biti i subotom i nedjeljom ovdje. Mora biti. Ne bi se događale stvari koje su se događale. Evo da vam kažem ulogu tog. Ovo što govorimo i svi smo donijeli neki zaključak zašto nije bilo tona i nije bilo slike s one pressice. Zato jer dan prije to nismo napravili. Ništa drugo. Ništa drugo. Ni tehnika, ni kablovi. Ništa drugo. Dan prije nismo to napravili. Znali smo da će se dogoditi i dan prije nismo sjeli i razgovarali o tome. I to je sve. Dakle, govorim sad o ovom poslu. Gdje se miješati i gdje sam odlučivati. Neke stvari sam odlučivati. Neke stvari da sam ja urednik Informativnog programa i da imam svog pomoćnika kad odem na put ili bilo kamo drugo on je odgovoran za sve, a ne da me sto puta ili dvjesto puta zove na telefon što da napravim, kako da napravim? Takvog čovjeka moram izabrat. Jer ako nisam takvog izabrao onda nisam dobro izabrao. Što moramo zajedno odlučivati na nivou kuće, Informativni program i ne samo Informativni program to su: smjernice tog programa, dakle ono što dogovaramo unaprijed bez pojedinih događanja kao što se ni ja neću miješati tko će nešto raditi, tko će nešto nekog pitati i što će se objaviti u Dnevniku u prvoj ili zadnjoj minuti. Ne pada mi na pamet. Ali ću izabrati čovjeka koji to zna i koji nije vezanih ruku kao što se ja nadam, ako me izaberete da neću biti vezanih ruku da moram sebi nekoga izabrati zato što je netko glasao za mene. To neću. To govorim odmah. I nema šanse da ja nekoga izaberem zato jer mi netko sugerira da će mi dati ili neće dati glas. Nema šanse. Ne trebam biti. I dovoljno je ovo što sam rekao i vama i novinarima.

MILAS: Je. Hvala. Gospodin Mesarić.

MESARIĆ: Jedno pitanje. Kako gledate na razinu civilizacijsku, kulturološku kompletnog programa, prije svega mislim na jezik, izražavanje i na neke probleme o kojima ovdje često znamo razgovarati. Hvala.

JANČIĆ: Ja sam, ponovo ću navesti primjer, prije 5 mjeseci je u redakciji kod nas u Redakciji Hrvatska uživo, a radim s mlađim ljudima, došla djevojka koja je radila tri mjeseca od početka. Vraćao sam, vraćao. Ja imam običaja ne ispravljati, ne križati nego reći što ne valja jer ako križam i ispravljam onda se dogodi da to ne stave, a ovako treći put ponovno ponavljaju stave ono što sam im prvi put rekao da ne valja. I onda to tako ide, ide. I onda sam nakon tri mjeseca strpljivog rada rekao, kolegice ovo nije posao za Vas jer Vi niste pismeni. Ona mi je odgovorila, ja ću to naučiti. Moj je odgovor, to se ne da naučiti na Televiziji, to se nauči u osnovnoj školi i u gimnaziji ni na fakultetu se ne da naučiti o pismenosti. O usmenosti imam vrlo loše mišljenje o ovom našem programu. Ne o našoj službi fonetičara nego o tome kako se njih poštuje, i vrlo loše mišljenje ima čak i o dijelu mog programa kojeg ja radim, da ne biste mislili da je sve bajno što se radi iz nekoliko razloga i to nije dobro. O usmenosti i pismenosti zajedno, ja sam dovoljno star imam dovoljno godina možda je netko tu stariji od mene, kad smo počinjali učiti ovaj zanat onda je kao primjer greške koja se stalno ponavlja bilo simbolično presijecanje vrpce. Dakle, to su nas svi učili. I to se ponavlja i daljnjih 30 godina da novinari glatko kažu da je ovaj ili onaj predsjednik simbolično presjekao vrpcu, a mi svi vidimo da je on prerezao sasvim normalnom i da to nije po zraku bilo. (SMIJEH) Sad se kod nas pojavljuje jedna druga takva izreka koja govori, ona se pojavljuje u sportskom programu i radijskom i televizijskom, da mu ništa ne polazi za nogom. (ZAMOR) Ima. I kad ja svog novinara koji to govori kažem, kako bih ti rekao kad ne možeš izreći, a govorim o primjerima, ja radim program, kako bi ti za sebe rekao kad ne možeš izreći Popocatepetl. Prvi njegov odgovor je, a ja to mogu izreći. To je njegov prvi odgovor. Je li bi rekao da ti ne polazi za jezikom. A, ovako me gleda. Dakle, ja govorim o našem programu jer ga slušam i gledam program i to je jedan od zadataka urednika svakoga, da gleda program koji se, ne samo svoj nego i svaki drugi. To se kod nas ne radi. To se kod nas ne radi. Evo. To je to što se tiče jezika i govora.

MILAS: Dobro. Hvala Vam lijepa. Imam ja jedno pitanje. Da li ste sudjelovali u izradi strategije razvoja u dosadašnjem razdoblju Hrvatske radiotelevizije, dakle u definiranju misije, filozofije i svega, i ako jeste, što je razlog da to kasni da se to nije dogodilo?

JANČIĆ: (BEZ MIKROFONA) ...dakle, ovdje sam i naveo da ovaj program koji sam ja radio nije samo program i da program Hrvatske radiotelevizije ni ovaj koji se vidi na ekranu ni ovaj koji smo pisali ne počinje sad od idućeg dana ili ovog dana. Dakle, sve su neki nastavci. Taj program strategije koji je rađen za i ovo prošlo ravnateljstvo i ono prije toga, jedan na drugi se slaže. Zašto se taj program, koji ima izvrsni stvari, koji ima odličnih stvari, zašto se po mom mišljenju on ne može pa da tako kažem prihvatiti ili prilijepiti da bude zajednički program svih ljudi ovdje? Zato što u ovoj kući ima toliko različitih interesa, a onda nema čovjeka koji pokušava, ne možete ljudima s različitim interesima reći, e ti nisi za ovo ti sad možeš iz kuće... nema čovjeka koji može spojiti toliko različitosti ili da barem pokušava spojiti i onda kad netko sebe prepozna, od rukovodeće strukture govorim, ne govorim o ljudima dolje, s njima je puno lakše, puno lakše, puno lakše je raditi s ljudima dolje nego s nama koji smo gore. Dakle, kad netko sebe iz rukovodeće strukture prepozna da ono što je plan razvoja, organizacije da njega tu nema taj na sve četiri noge se grebe da to ne prođe. I to je to. Nema drugog razloga.

MILAS: Hvala. Gospođo Škrabalo.

ŠKRABALO: Hvala lijepa. Hvala gospodinu Milasu na uvodnom pitanju. Ja bih Vas zato pitala, mislim da je ovo centralno, pitanje svih pitanja. Ako se možete nadovezati na svoj odgovor. Na koji način Vi možete, smatrate da možete jer sam sigurna ako ste se prijavili da imate povjerenje u svoje sposobnosti i poznavanje kuće i kritičnih problema ovdje, na koji način Vi smatrate da možete i kako mislite stvoriti osjećaj zajedništva, kohezije i sudjelovanja u promjenama. Mi svi jako dobro znamo da su sljedeće dvije godine, Vi ste u pravu, kritične za pozicioniranje HRT-a u sljedećih 20 godina i da u tom smislu proces promjena koji je apsolutno nužan od programskih preko kadrovskih do financijski treba uspjeti, a on neće uspjeti ako ne postoji sudjelovanje, ono što se zove vlasništvo nad procesom, i zato mene zanima Vi ste tu, imate uvid u stilove vođenja, na koji način Vi mislite tome pristupiti i po čemu nama možete dati povjerenje da ste Vi to u stanju.

JANČIĆ: Ja opet govorim da je točno da sam se ja javio da mislim da mogu raditi daj posao. I opet govorim da ću izabrati tim koji nije mali, dakle i ovaj širi koji je jedan veći dio ljudi koji u ovoj kući mogu raditi, ali isto tako ja se neću libiti, a što je bila odlika mojih prethodnika da onima koji koče, dakle, ono što smo zajedno usvojili kažem doviđenja. Odmah. Ima ovdje prisutnih ljudi kad sam rekao, vrlo je jednostavno, cijeli ovaj problem je težak ali nije kompliciran, on je jednostavan i sve teške stvari se rješavaju jednostavno, a ne komplicirano, dakle, ima ovdje ljudi koji su bili prisutni na jednom ovako velikom sastanku uvijek je panika tko će nešto raditi, zašto netko ne, zašto netko vodi dnevnik, zašto netko ne. Moj odgovor je, kad sam odlučivao o tome, ja sam rekao da ja mislim da je ta kolegica slabija od ovih drugi, da lošije radi taj posao i nema drugog odgovora. Ali to morate imati hrabrosti reći i imati znanja da to potvrdite. Ja imam jedno – hrabrost imam. O znanju neću govoriti. Govori dio posla koji ja radim i ljudi s kojima radim. Ja sam isto tako u redakciju od 30 ljudi dobio različite, zadnji čas prije formiranja, koji nisu između sebe razgovarali, koji nisu neki sa mnom razgovarali. Pa smo napravili posao da imamo gledanu emisiju. Kako? Strpljenjem, znanjem i iskustvom i radom. Ovdje treba biti u ovoj kući ujutro od 8, pola 9, pa do navečer. Taj tko radi mora biti tu. Ne može se putovati, ne može se odlaziti, ne može se napraviti pauza da ne možete prokomentirati nešto što se dogodilo. I drugo, taj tko radi ovaj posao, i onaj posao ispod toga, i urednika Informativnog i urednik programa mora biti nezavisni dio tima u smislu da nema, možemo na ovom ravnateljstvu razgovarati o svakom dijelu programa, ali ja vas molim ako budem izabran da razgovaramo da li se poštuje programska shema, a o greškama o krivim stvarima i o tome je li nešto trebalo biti emitirano ili nešto nije, to ćemo mi obećavam, svaki put napraviti prije nego bude Vijeće. Nikad se neće preskočiti nešto. To već kad bude sazvano Vijeće će biti eliminirano. Neće biti potrebno da Vijeće razgovara o nečemu da mi prije toga nismo razgovarali. Evo. To je način na koji se to može napraviti.

MILAS: Hvala. Imamo još dvije minute. Gospodin Bahtijari.

BAHTIJARI: Gospodine Jančiću, jedno kratko pitanje. Ne odnosi se na program jer ste o tome dosta govorili nego na financijsku situaciju na Hrvatskoj radioteleviziji. Na jednoj strani imate pad prihoda od marketinga i činjenicu da neće rasti prihodi od pristojbe u ovoj vjerojatno i u sljedećoj godini, a na drugoj strani imate Vašu ocjenu da ima viškova u nekim

dijelovima, a nisam iščitao činjenicu da načelno na Hrvatskoj radioteleviziji postoje viškovi. Dakle, kako možete pomiriti činjenicu da na jednoj strani imate drastično smanjene prihode i činjenicu da neće biti velikih rezova u kadrovima, otpuštanja ili smanjivanja materijalnih prava zaposlenih.

JANČIĆ: Ja ne mislim da neće biti rezova. Hoće, bit će rezova. Ali ja sam igrom slučaja završio i ekonomiju i radio u firmama, isto tako financijske naravi, prije svega ja ne znam kao što ne znaju ni drugi kandidati naročito oni koji su van kuće točno kakva je financijska situacija. Ja ne znam što su dugovi? Što je dugoročno? Što je kratkoročno? Ali, malo ću skakati s dijela pitanja na drugi. Sve ovo što je loše u kući financijski koliko god to bilo veliko da li je to 100, 200 ili 300 milijuna ne može se riješiti u godinu dana. Ne može. Sve rješavanje, ja moram to reći, jer to osjetim na svojoj koži na programu, sve rješavanje kratkoročno, brzo rezanje to vam je stol s 4 noge kojem trebate 20% - 25% smanjiti i onda taj tko krati odreže jednu nogu i sve se sruši. Dakle, kad budem vidio koliko je to i što, ali objektivno kad budem vidio, jer ima nekoliko varijanti, zavisi kojoj grupi koja izlaže kako paše, u ovoj kući. Dakle, kad budem vidio koliko je to onda vidjeti na koji način to rasporediti. (ZVONCE) Još samo pola minute Vas molim da kažem...

MILAS: Još rečenicu, izvolite.

JANČIĆ: Te viškove, svi viškovi se očituju kad se napravi program. Dakle, ako onaj program koji treba imati toliko emisija, toliko ovoga te i te kvalitete, molim vas, te i te kvalitete ne 10 emisija smanjiti na 5 emisija iste kvalitete. Ne. Ako 10 smanjimo na 5 onda ovih 5 mora biti puno kvalitetnije nego što su bile ovih 10 zadnjih. I po tome vidjeti koliko ljudi za to treba. Ono što je višak vidjeti da li ima negdje drugdje u kući, ako nema – nema.

MILAS: Hvala lijepa, gospodine Jančiću.

JANČIĆ: Evo. To je to.

MILAS: Zahvaljujem.

JANČIĆ: Molim. Hvala i vama svima.

MILAS: Živili! Dakle, gospodin Kalinić. Poslije toga možemo napraviti i pauzu ako se slažete. (ŽAMOR) Dobro. Dobar dan, gospodine Kaliniću. Kao što već i znate pred članovima Vijeća imate 10 minuta da iznesete ono što smatrate da je bitno. Molim pažnju da usmjerimo na gospodina Kalinića. Izvolite.

KALINIĆ: Dobar dan poštovane vijećnice i poštovani vijećnici. Ja sam Zoran Kalinić. Htio bih na početku reći par riječi o sebi. Dakle, ja dolazim iz Hrvatskoga telekoma trenutno. Tamo se bavim procesima i prodajom dok sam prije toga radio u SAP-u. Ja ću malo ubrzati s obzirom da je dosta kratko vrijeme. Imam dosta interesantnih stvari za program. Dakle, prije toga sam radio u SAP-u, to je inače svjetski lider što se tiče poslovnih sustava. Završio sam Elektrotehnički fakultet. Prije toga MIOC u Zadru. Još bih istaknuo svoj rad u civilnom društvu, odnosno u udrugama. Između ostaloga i na Radiju 101, a tamo sam pokrenuo i udruhu Radija 101. I iz toga su proizašli razno-razni projekti događanja koje je podržavao Radio 101 u to vrijeme. Pretpostavljam da ste vidjeli moj program. Ja sam napravio jedan sažeta, odnosno jedan sažetak glavnih točaka na koje bih posebno obratio pozornost. Samo bih istaknuo s obzirom na podatke koji su mi bili dostupni toliko je i ograničen taj program. Preduvjet da bi uopće mogli napraviti neki ozbiljniji program je u stvari dubinska detaljna analiza, što mi nije bilo dostupno. Međutim, pretpostavio sam na temelju nekih studija kojima sam imao pristupa i na temelju kontakata u kući što bih mogao napraviti, odnosno promijeniti. Dakle, u moju analizu sam krenuo... od činjeničnog stanja, a to su trenutno financijski rezultati koji su u stvari direkt proizvod prihoda i rashoda. Tu bih primijetio da se mogu napraviti pomaci i što se tiče prihodovne strane i što se tiče rashodovne strane pa su tu proizašle nekakve ideje koje sam ja vama i prezentirao u studiji. Prihodi se ostvaruju kroz nekoliko izvora. Znači, glavni prvi izvor je u stvari pretplata. U tom dijelu bih istaknuo da bismo u svakom slučaju mogli napraviti poboljšanja na samom postojećem sustavu prikupljanja pretplate. Znači, tu sam proučio razno-razne slučajeve u Europi i između ostaloga postoje različite varijante prikupljanje pretplate. Ja bih u svakom slučaju uključio i druge kanale distribucije RTV sadržaja kao što su recimo Internet, znači, recimo Finska, Norveška, Švedska, Španjolska prikupljaju pretplatu i od operatera preko interneta. Znači, to je jedan segment koji bih ja uključio. Drugi segment su GSM operateri s obzirom da je sada već uobičajena, na zapadu pogotovo, mogućnost da se prikuplja pretplata i da se u stvari prate RTV sadržaji putem mobilnih uređaja. Tako da je to još jedan, i to znači jedna stvar koja je prihvaćena, nije to nešto što bi bili prvi, recimo. Nadalje vratio bih se na ovaj dio što sam

spomenuo prikupljanje klasično do sadašnje pretplate. Tu bih ojačao definitivno taj tim s obzirom da su primijećeni padovi prikupljanja pretplate. I drugu jednu zanimljivu stvar što Englezi rade, a to je činjenica da, recimo, možemo u startu detektirati prodaju tv seta, odnosno televizijskog uređaja, pa oni odmah u startu sklapaju pretplatu kod same prodaje. Znači, to je isto jedan segment gdje bih mogli pospješiti prodaju. To je što se tiče same pretplate. Drugi segment koji je prikupljanje prihoda je marketing. Tu se moramo spremati na situaciju da ćemo u budućnosti vjerojatno izgubiti, odnosno u krajnjoj liniji postepeno izgubiti prihode od samog marketinga. Međutim, otvaraju se dva nova izvora prihoda koja su doduše predviđena Statutom i Zakonom. Međutim nisu bilježila, odnosno bilježila su rezultate ali tu se može napraviti poboljšanje. Znači, to su novi proizvodi i usluge. Tu bih istaknuo iskorištavanje novih medija, novih kanala distribucije prije svega interneta. Nadalje, izvoz proizvoda i sadržaja bi mogao biti puno, puno bolji. Jednu stvar koju bi u ovom trenutku spomenuo je u stvari digitalizacija arhive. Zašto? Zato što vjerojatno treba napraviti u prvoj fazi i katalogizaciju što to mi u stvari trenutno imamo. Znači, tu igraju i oni sadržaji koji su i prije napravljeni, a ne koristimo ih kao prodaju. I ne bih se ograničio samo na regiju nego već i šire. Recimo, globalno. Primjer mi je najgledaniji film u Kini „Valter brani Sarajevo“. Znači, Kina je ogromno tržište možemo napraviti jednostavno prilagodbu naših prethodnih sadržaja koje smo snimili, da li sirovina ili gotovih proizvoda i ponuditi ih globalno. Znači, danas je tržište globalno. Te iste sadržaje možemo nuditi i putem interneta. Isto tako možemo nuditi i razno razne sadržaje i naravno lokalnom tržištu ali putem interneta i razno razne sirovine. Znači, tu postoji jedan veliki prostor za dodatno prikupljanje prihoda. Dodatno bih još naveo jednu mogućnost prihoda, a to su fondovi Europske unije i mogućnosti koprodukcije. Znači, to je jedan fenomenalan prostor, u stvari, samo ću primjer reći, situaciju da se digitalizacija arhive može napraviti korištenjem sredstava fondova i to jednom distribucijom gdje oni participiraju u jednom dijelu. Što je odlično. Nadalje, ove koprodukcije smanjuju trošak same produkcije sadržaja. Vrijeme leti pa ću se prebaciti malo na rashode što je dosta zanimljiva tema. Ja bih u svakom slučaju drukčije pristupio tom segmentu. Naime, ljudi se najviše boje otkaza. Meni to u svakom slučaju ne bi bio prioritet. Naime, količina ljudi i sama organizacija je u stvari posljedica procesa restrukturiranja. Znači, ja bih u svakom slučaju išao na procese restrukturiranja kako se on u stvari i radi. Ne da bih odredio koliko ću ljudi maknut nego da bih vidio što ćemo mi to raditi, a to je na temelju postojećeg stanja. Znači, prvo ide dubinska analiza. Vidimo što imamo. Što ljudi rade. Što pojedine organizacijske jedinice rade. Koliko troše, koliko prihoduju. I onda vidimo što želimo. Napravimo restrukturiranje toga i onda proizađe samo od sebe gdje imamo viška ljudi i onda možemo i dalje s tim ljudima kalkulirati, ne zaboravimo u 3. mjesecu se dodjeljuju novi kanali. Znači, mi trebamo povećati proizvodnju s obzirom da će novi kanali zahtijevati nove sadržaje. Tako da apriori ne bih uopće razgovarao o ljudima. To bi proizašlo kao posljedica tog restrukturiranja. U svakom slučaju, da podvučem, potrebno ja napraviti balans između prihoda i rashoda. To je ključno i treba težiti da prihodi budu veći od rashoda.... (NERAZUMLJIVA UPADICA) OK. Znači, veći prihodi od rashoda znače u stvari mogućnost razvoja. Mogućnost investicija. Nisam govorio previše o programu. Međutim, i tu imam puno za reći, ali je kratko vrijeme. Ne u tom segmentu miješajući se u program nego u stvari govoreći o televiziji kao javnom servisu i o takvom konceptu sadržaja gdje ogroman prostor za nove proizvode... (ZVONCE)

MILAS: Vrijeme je izašlo. Hvala vam na izlaganju. Molim, evo, gospodin Grubiša se već javio za riječ. Izvolite.

GRUBIŠA: Evo, ja bih Vas zamolio, gospodine Kaliniću, da mi malo elaborirate problem, koje vrednote mora promicati televizija kao javni servis, dakle, ne više kao državna televizija, ne više kao partijska televizija nego u funkciji javnosti, koje vrednote mora: političke, etičke, kulturne, društvene u širem značaju. Dakle, kako to ona može promicati prema vani, a i prema unutra?

KALINIĆ: Drago mi je da ste me baš to pitali s obzirom da je to ovo područje koje nisam stigao reći. Dakle, radi se o tome da je u samom fundamentu javnog servisa definirano u stvari što bi televizija trebala raditi, odnosno na koji način bi se trebala ponašati. Dakle, trebala bi prije svega zadovoljavati javne interese i ponašati se društveno odgovorno. Što to znači i kakva bi to televizija mogla raditi? Znači, takve svoje uloge bi mogla raditi televizija koja je u stvari neovisna. Neovisna i koja nije opterećena razno-raznim interesima osim tim javnim interesom. Naravno da je potpuno nemoguće to izbaciti. Međutim, to je onda regulirano Etičkim kodeksom, s nekim smjernicama koje između ostalog kontrolira i Vijeće.

Što se tiče ovih vrijednosti društvenih koje ste Vi spominjali, u svakom slučaju da, znači definitivno promovirati jedno dostojanstvo, promovirati jednaki tretman prema svima, svakoj osobi, jednom riječju zastupati javni interes i svakog pojedinca u tom javnom interesu. Što se tiče područja djelovanja tu bih u svakom slučaju naveo da treba promovirati i kulturu i obrazovanje i znanost, ne zanemariti zabavne sadržaje, a kroz ove između ostaloga maloprije nisam stigao reći u svom dijelu, u svakom slučaju što se tiče obrazovnih tu imamo primjer, recimo, „Teachers TV“ od BBC-a koji doslovno gledate lekciju iz matematike točka i pravac ili ili recimo iz prirode nešto. Znači, tamo je televizija koja je javni servis ima u stvari vrlo važnu obrazovnu ulogu, a ne smijemo zaboraviti važnost medija, a pogotovo ne ovakvog javnog servisa. To je doslovno od krucijalnog značaja za društvenu zajednicu.

MILAS: Hvala. Gospodin Mesarić.

MESARIĆ: Evo, imam ja nekoliko. Pod slabosti, tri stvari me zanimaju. Nezadovoljavajuća za ozbiljnu tržišnu utakmicu prosječna tehnološka i medijska obrazovanost kadrova, zabrinjavajuće neshvaćanje zaposlenika društvene uloge kuće kao javnog servisa. I treća stvar, djelatnicima u programu na svim razinama nedostaju osnovna novinarska zvanja. Pa moje pitanje je, put rješenje oliti put spasenja? Kako hoćete!

KALINIĆ: Hvala na pitanju. Dakle, vrlo važan skoro jedan od najvažnijih smjerova djelovanja i recimo strateških smjernica mog rada bi u svakom slučaju bilo usavršavanje i to usavršavanje osobno i zajedničko. To je u stvari jedan kontinuirani proces koji nikad ne završava. Malo paradoksalno zvuči ali upravo tako. Znači, ljude jednostavno treba motivirati. Ljudi su najveći kapital ove tvrtke. Tako da smatram, iz onog izvora od kojeg sam ja dobio podatke, da taj proces se ne odvija u kući kako bi trebalo. Dalje, primijetio sam kroz te studije koje sam vidio da je tijekom godina proces odabira kadrova nije bio odgovarajući tako da se događalo da ljudi koji nemaju ni mogućnosti da u nekom području djeluju, ali po nekim drugim kriterijima su tu, tako da iz toga bih mogao zaključiti da prosječno nije zadovoljavajuća kvaliteta tih ljudi. Međutim, edukacijom, odnosno usavršavanjem bi se moglo djelovati, a to je sve jedan zajednički proces s ovim restrukturiranjem.

MILAS: Hvala vam lijepa. Pitanja dalje. Gospođa Škrabalo.

ŠKRABALO: Vi ste vrlo detaljno i konkretno opisali procese promjena koje su potrebne HRT-u i to konkretizirali ih naročito u ovom smislu diversifikacije prihoda i s druge strane povećanja efikasnosti kad se radi o rashodima i nekim programskim promjenama. Ono što ste, naravno, naveli da je jedan od ključnih faktora uspjeha je čvrsto vodstvo. To na više mjesta spominjete. Mene zanimaju dvije stvari. Kako biste Vi opisali glavne značajke lidera u kontekstu promjena. Mi znamo svi koji smo se bar malo time bavili da postoje različiti stilovi vođenja primjenjivi u različitim situacijama. Kad govorimo o situaciji u velikom sustavu, važnom sustavu kao što je HRT onda kakav stil vođenja smatrate primjerenim za ovu situaciju. Govorite o čvrstom vodstvu, što to znači? Možete li nam dati neke argumente zašto bismo mi imali povjerenje da Vi možete ponuditi čvrsto vodstvo ovoj kući i uz to povezano pitanje Vi dolazite izvana. HRT je kuća koju ljudi koji je mrze zovu kućom, kako mislite osigurati prihvaćenost, povjerenje i osjećaj vlasništva i suradnju ljudi koji su iz kuće?

MILAS: Hvala.

KALINIĆ: Hvala na pitanju. Evo, ovako ja bih u ovom momentu spomenuo nešto što isto nisam stigao, a to je jedan možda novi pristup koji možda nije korišten a to je projektni pristup. Naime, razgovarajući s nekim ljudima iz kuće, odnosno s HRT-a sam došao do saznanja, ja ću odmah navesti jedan konkretan primjer, a to je mjerenje ulaska i izlaska, vrijeme i po tome onda primanja i slično. Znači, ja bih napustio taj koncept djelomično, ne potpuno nego bi se više orijentirao na učinak. Znači, jednostavno projektni pristup. E, sad, što se tiče samog stila upravljanja, ono što sam također primijetio i što bih ja drukčije radio je suradnja s predstavnicima djelatnika s obzirom da mi se čini da ne postoji ili je barem nije zadovoljavajuća komunikacija od vrha prema dolje, vjerojatno je i obratno pa bih svodio to upravljanje na puno bolju komunikaciju. To inače me prati i u drugim tvrtkama kao jedan veliki izazov. Međutim, tu bi valjalo napraviti napor jer ako se dobro komunicira što se želi napraviti ljudima, a naravno paralelno isto ako ste vidjeli u programu koji sam vam predložio i druga rješenja što se tiče upravljanja ljudskim potencijalom bi u tom slučaju puno kvalitetnije provodio bilo kakve odluke i bilo kakve projekte gdje bih njih definitivno uključio.

MILAS: Hvala. Pa, evo, mogu ja jedno pitanje. Obzirom da je Vaš program razvoja temeljen, dakle, težište mu je na djelatnicima, troškovima poslovanja, reorganizaciji premda smo malo

prije čuli tko zna što će biti za četiri godine, ali možete li nekako u par rečenica samo reći srednjoročno, odnosno dugoročno razmišljanje o HRT-u u okruženju. Gdje ga vidite?

KALINIĆ: U programu je navedeno. Moja vizija je u stvari da je HRT medijski lider u regiji. E, sad upravo smatram da ovo što ste naveli, što ste me citirali, ja ne bih izostavio stvaranje novih sadržaja jer kao što sam rekao novi kanali koji će biti uskoro, na koje će participirati i HRT u podjeli i nove mogućnosti digitalne tehnologije će zahtijevati i puno više novih sadržaja tako da se ne bi brinuo apriori ne bih stavljao naglasak na otpuštanjima ljudi, ali u svakom slučaju također na jednom od grafova koji su u mom programu je vidljivo koja je intencija. Intencija je da logistika programa bude što efikasnija i učinkovitija. Naime, ne bih tu njih svrstavao u nešto nekreativno, ali u svakom slučaju kreativan je sami sadržaj. Znači, proizvodi i usluge. Tu bi moja intencija bila učiniti efikasnijim taj logistički dio dok bi to oslobodilo prostor za kreativnu. Dugoročno bih se usmjeravao na te nove proizvode i usluge i na ispunjavanje uloge, a u onom uravnoteženju prihoda i rashoda bih vidio mogućnost za daljnji razvoj.

MILAS: Hvala. Ima li još kakvih pitanja. Može, gospodine Mesariću.

MESARIĆ: Još jedno pitanje, više vaš komentar. Ovdje ste vrlo precizno u poglavlju sustavni programi i stručne izobrazbe naveli nešto što implicira ono moje prethodno pitanje što god to ide do zanata i do struke pa recite mi u čemu je bio problem mi o tome, ja sam sada u Vijeću 6 godina, razgovaramo na tu temu stalno, pa što je pobogu problem da se, što vi mislite zašto ovome nije pristupljeno prije 6 ili 10 godina. Da nešto što je tako evidentno i eklatantno mi smo postigli, služba za jezik je oformljena ima problema strašnih, ali ovo su neke osnovne stvari koje vrište iz ponekih, ja uopće još nisam dodirnuo razinu realizacije, to se spremam kao neku tematsku temu 6 godina, imam ovakav spis pa samo me Vaša procjena zanima jer ste neki kandidat, čovjek iz kuće, u čemu je problem da ovakve stvari dobivamo pri nekim ovako ozbiljnim momentima kao što je intervju za glavnog ravnatelja i tako, a neke stvari što kaže Marina su topla voda u kući.

KALINIĆ: Da. Slažem se. Promatrao sam i prethodne izbore za ravnatelja, evo u zadnjih desetak godina, i obično biva ovako, kada netko dolazi najavljuje brda i doline, promjene i svašta, i onda se to polako ublaži. Tu bih ja rekao svoju jednu veliku prednost. Ja ne dolazim iz kuće. Ja nemam osjećaje takve da ću popustiti pred nekakvim stvarima koje nisu uopće u ovome predmet nekog projekta. Znači, postoji milijun razloga da odustanete od nečega zato treba biti ustrajan. Ja sam se upravo zato i javio zato što vidim što treba napraviti i od toga se ne bih maknuo. Ja bih upravo i ustrajao u provođenju takvih mjera koje nisu apriori uopće bolne za bilo kojeg zaposlenika nego dapače upravo bih tu rješavao neke stvari koje se tiču njihove motivacije, njihove zainteresiranosti. Ja vam uopće neću govoriti slučajeve koje sam slušao način kako se oni odnose uopće prema kući. Znači, prije svega tu treba razviti kulturu rada i lojalnost. Te stvari nisu jednostavne. To su projekti. To su projekti gdje treba ponekad angažirati i stručnjake van kuće. Ali postoje načini da se to tretira pa makar obuhvat u startu bio pilot mali, jedan odjel, dva, tri, pet pa onda se roll-out napravi na cijeloj kući. Najlakše je odustati. Jednostavno pustimo da se stvari događaju šta bude bude i slično. Znači, tu treba biti ustrajan i treba naći stručnjake koji će, naravno, uz našu pomoć koji će to izvesti i treba im dati potpunu podršku. Često projekti padaju zato što je jedna od osnovnih stvari za uspjeh bilo kojeg projekta top management, commitment, reći ću na hrvatskom da uprava, odnosno vrh kuće se drži tog projekta i uvjeren je u taj projekt jer ako putem on izgubi to povjerenje ja sam inače svjedokom da i velike kuće koje izgledaju izvana uspješne, evo, Hrvatski telekom znaju nekada promašiti 20 milijuna eura projekte zato što ne postoji ta ustrojenost. Ja sam potpuno uvjeren u uspjeh jer svaki čovjek je vrijedan i svaki čovjek može biti i motiviran i zadovoljan samo ako se njemu tako pristupi. A, svaki, baš svaki. Evo, navest ću primjer čistačice koja može otkriti neko sredstvo koje bolje čisti i koje brže i jeftinije, a da ne kažem prema gore. Samo je stvar pristupa.

MESARIĆ: Evo, još jedno kratko pitanje. Imamo sad neki problem. Fale kadrovi, fali educiranje kadrova, a došlo je do nekog problema velikog da su po ovom nekom stimuliranom odlasku u mirovinu otišli neki kvalitetni kadrovi, govorim na razini snimatelja, tonaca, netko je ovdje spomenuo montažera, dakle, neka osnovna struka, osnovna baza, kako gledate na taj problem.

KALINIĆ: Mislim da je stvar jasna kao da. Ovo što ste Vi rekli. Jednostavno kad nije rađeno, kada se razmišlja apriori o otpuštanju ljudi a da to nije proizvod nekakvog procesa restrukturiranja ili makar neke snimke stanja da se utvrdi što imamo, što hoćemo, onda se

događaju takve stvari. Ja inače znam za taj problem. Tako da u svakom slučaju jedan pravilan pristup k tome će donijeti drukčije rezultate. Naime, ne samo da nećemo otpustiti nego ćemo još educirati druge, je li. Tako da u svakom slučaju nisam za da se neselektivno, da ne koristim grube riječi, u svakom slučaju ne neselektivno pristupati tome. Ja znam, i u mojoj sadašnjoj kući ono idemo uštedjeti toliko pa onda ćemo pomnožiti koliko je to plaća i toliko ljudi ide van, a ne da je to proizvod neke studije. Jer mi moramo znati koliko tih ljudi uopće ima. Koliko nam treba takvih ljudi.

MILAS: Hvala. Gospodin Grubiša. Imamo još četiri minute.

GRUBIŠA: Vi ste inženjer elektrotehnike, dakle, poznato Vam je da djelatnost ove kuće normira ne samo Zakon o HRT-u nego i Zakon o elektronskim medijima. Pošto ste Vi primijenili SWOT analizu na cijelu kuću i funkcioniranje da se sada samo ograničite na te slabosti i prijetnje, dakle, Weaknesses and Threats glede ta dva normativna okvira za funkcioniranje ove kuće. Što su slabosti dakle dosadašnjeg Zakona o HRT-u i Zakona o elektronskim medijima.

KALINIĆ: Možete li mi, molim Vas, pojasniti to pitanje?

GRUBIŠA: Normativni okvir za rad HRT-a su Zakon o HRT-u i Zakon o elektronskim medijima. Pod pretpostavkom da ste se Vi, naravno, kao inženjer upoznali naročito sa Zakonom o elektronskim medijima, možete li nam reći samo koje su slabosti tih zakona, tog normativnog okvira. Što biste Vi mijenjali u tome, da Vas slučajno kao ravnatelj dođete i onda naravno imate... (BEZ MIKROFONA – NERAZUMLJIVO)

KALINIĆ: Pa u svakom slučaju bi trebalo promatrati te promjene, odnosno te mogućnosti koje bi se trebale napraviti kroz Zakon sukladno aktualnim tehnološkim promjenama. Znači, s obzirom na to da se događaju tehnološke promjene u svakom slučaju bih išao za time da se prilagode ti akti novim mogućnostima distribucije RTV sadržaja.

MILAS: Hvala lijepa. Evo, još imamo dvije minute.

ŠKRABALO: Zapravo, mene zanima ako nam možete na kraju reći jer ja osobno moram reći da ja ne vjerujem da se projektnim upravljanjem može mijenjati poslovna kultura. Samo to želim reći jer mislim da je promjena poslovne kulture jedan proces koji je puno zahtjevniji. Projektno upravljanje može pomoći oko promjena u nekim prostorima, nekim specifičnim i kumulativno može doći do promjene, ali da se poslovna kultura ima kompleksnije parametre i zahtjeve. Mene zanima da mi kažete uz projektno upravljanje kako Vi mislite mijenjati poslovnu kulturu u tom širem smislu i zapravo konkretnije vezano uz to, mene zapravo zanima, možete li mi Vi reći koji su Vama osobno glavni izvori motivacije da odraditi neki posao preko najviše razine da date sve od sebe, da budete kreativni i da idete preko onoga što se od Vas očekuje. Koji su Vaši izvori motivacije i na koji način mislite poticati taj tip angažmana među ljudima na HRT-u.

MILAS: Molim Vas, pošto je vrijeme isteklo, samo kratko. Izvolite.

KALINIĆ: Zahvaljujem na tom pitanju. Nisam mislio da je jedino projektni pristup nešto što će promijeniti. Naime, ja sam i u svom programu naveo nekoliko stvari koje u tom smislu djeluju. Jednu stvar koju bih spomenuo u tom smislu je i sami odabir koji bira ljude koji imaju afiniteta za nešto jer jedna od motivacija je sama ljubav prema tom poslu. Druga stvar je, sustav vrednovanja. On mora biti toliko kvalitetan da je, naime, čuo sam od ljudi s HRT-a da su nezadovoljni ili projekt je prebačen na nekoga druga i zaposlen je i napravio sam nešto i ništa nisam dobio ili nisam vidio smisao i tako dalje. Znači, sustav nagrađivanja, sustav vrednovanja. Naravno, sustav fiksno varijabilna plaća razno razne metodologije. Postoje čak motivacije na način da se nekoga pošalje na neku edukaciju i slično. Znači, u tom području postoje dosta, hajmo reći sustava ili rješenja koji potiču motivaciju.

MILAS: Hvala lijepa. Evo, vrijeme je izašlo. Gospodine Kaliniću, hvala Vam na izlaganju i na odgovorima. Sada ćemo napraviti pauzu od 30 minuta. Malo kasnimo, ali nije strašno 10 minuta.

(PAUZA)

MILAS: Možemo nastaviti. Pozdravljam gospodina Nikolu Kristića, dobar dan. Dobro došli. Znae propozicije. 10 minuta pred Vijećem za izlaganje Vašeg programa, odnosno ono što mislite da je bitno. Možete početi. Izvolite.

KRISTIĆ: Hvala lijepa. Evo, kako sam već veteran ovih stvari ja ću jedan sukus dati ovog svog programa kojeg sam napisao nešto naravno naglasiti i dopuniti. Ovo je jedan financijsko-poslovni ili poslovno-financijski pogled ili pristup na program rada ili na agendu za prvih sto dana, eventualnih prvih sto dana. Dakle, u prvom redu preduvjet za odabir

strategije je analiza situacije, sagledavanje unutarnjih i vanjskih čimbenika kao što ovdje piše to je jedna SWOT analiza, dakle, unutarnjih čimbenika jakosti odnosno slabosti koje ima HRT u ovom konkretnom slučaju ili vanjski čimbenik, a to znači mogućnosti ili rizika koji mogu utjecati na cijelu priču. Dakako, treba utvrditi definiciju vizije Hrvatske radiotelevizije za 2014. godinu kao javne Hrvatske radiotelevizije, javnog medija jedne države tada već pretpostavljamo, nadamo se članice Europske unije, programski vjerodostojne, poslovno restrukturirane, tehnološki i kadrovski osposobljene. U cijeloj toj priči jasno da je bitna definicija strategije Hrvatske radiotelevizije za razdoblje od naredne 4 godine kroz ključne dokumente jedan master plan koji bi morao imati svoje kratkoročne ciljeve koje ima srednjoročne, dugoročne ciljeve, naravno mjere kako to ostvariti i odgovorne osobe koje će biti nositelji tog programa i tog projekta. U tom modernom poslovanju isključivo je orijentacija na potrošača konkretno na pretplatnika. Hrvatska televizija danas gleda što može proizvesti i ponuditi, a strategija mora biti sasvim drugačije usmjerena na to, što i kako može prodati na tržištu, pa tek nakon toga analizirati vlastite sposobnosti kako bi se ostvario taj cilj. Naravno definirati sržne kompetencije ili aktivnosti Hrvatske radiotelevizije koje ostaju u poduzeću, to je taj cor-businessa, proizvodnja programa ali provesti i jedan benchmarking, to znači uspoređivanje s boljima od sebe. Uvijek kad se uspoređuješ uspoređuj se s boljim od sebe. Znači usporedba procesa reinženjeringa s onima koji su taj reinženjering već napravili ili su primjer u nekakvom društvu na koji se uvijek oslanjamo ili gledamo kako rade. Dakako, s time u vezi ide usporedba troškovne strukture i troškova s drugim televizijskim kućama. Učiti od najbolji, implementacija najuspješnijih procesa i najuspješnijih sustava. U tom smislu ovo je jedna mala komparacija ZDF, podaci iz 2005. godine ali nisu u ovom trenutku toliko bitni. Numera sunt dioza, nije toliko bitno točnost podataka ali će oni oslikati jednu situaciju. Dakle ZDF koja je 10 puta veća kuća od HRT-a ima prihod od pretplate 78,6 posto, HRT 68% - podaci za 2008. godinu. Reklame čak 121 milijun eura, ali u ukupnosti prihoda to je tek niti 6%, HRT 28% od reklama, to je plan koliko ostvareno to vidimo sada po ovim pokazateljima. Ostali prihoda 15,5%. HRT tek 4% ostalih prihoda. U operativnim rashodima imamo situaciju 49,9% licence usluge od trećih što može biti i 54% ukupnosti, dakle, vanjskih usluga ili usluga od trećih. HRT 39,6% troškovi emitiranja i sada ovaj pokazatelj koji je vrlo bitan, plaće. Na ZDF su 11,5% ukupnosti rashoda, ako tu dodamo socijalna davanja to je ukupno 16%, a ovdje na HRT prosjek je 35% dakle prihoda odlazi za plaće, odnosno troškove osoblja s time da je situacija čak na Hrvatskoj televiziji puno bolja i povoljnija jer je negdje 25 – 27% su troškovi osoblja, na Hrvatskom radiju oko 40 i nešto posto, u Glazbenoj proizvodnji to ide već prema 50%. To je pokazatelj neodrživog stanja u tom smislu. Ovo je samo grafički jedan prikaz i usporedba, dakle ukupnost je 16% na troškove osoblja, ovdje 35% i to je taj ključni pokazatelj koji se jednostavno mora mijenjati da bi kuća mogla opstati kao takva. Još jedna usporedba referentna struktura zaposlenika u uslužnoj industriji. Dakle, koliko bi otprilike trebalo biti zaposlenika u određenim djelatnostima, u marketingu 4 i pol posto. To je prema svim modernim parametrima, na HRT-u otprilike 1,5%. Služba za ljudske potencijale 1,7%, ja osobno ne znam koliko ima na HRT-u. Znam gospođu Škrtić i da li još nekoliko ljudi, dakle, tu je veliki upitnik, daleko od ove brojke. Pravna služba je tu negdje. Računovodstvo, kontroling tu negdje. Nabava 1,5%, ne znam kako je raspoređena u ovom smislu. Ali sad je tu jedan pokazatelj vrlo važan. Dakle, ukupnost zaposlenih u svim ovim djelatnostima 12,4%, na HRT-u 18% ali pogledajte gdje. Ovdje imamo svega 6-7% marketing, služba ljudskih potencijala, pravna služba, računovodstvo, kontroling, nabava, ostali su raspoređeni negdje drugdje ali ne u ono što je važno, ono što je najvažnije u cijeloj priči. To je bitno. I troškovi zaposlenika 10% koji su u uslužnoj industriji, ovdje su 35%. Ponovno se vraćamo na taj detalj. Dakle, ovo je još jedan grafički prikaz koji ilustrira tu situaciju ovako slikovno. Broj zaposlenika na HRT-u u 2008. i 2009. to je otprilike slična brojka koja s vanjskim suradnicima inklinira već i 4 tisući zaposlenika po podružnicama u tom smislu 3 tisuće i 700 je tu zaposlenika, a u jednoj projekciji prema 2014. godini to bi trebalo ovako izgledati, a da se ne ugrozi supstanca proizvodnje programa i djelatnosti javnog servisa ili javne televizije. Dakle, oko 3 tisuće ljudi. Međutim, u punoj zaposlenosti tu je iznimno važna i odgovorna rukovodna struktura koja mora znati kako postići punu zaposlenost i danas, to sam govorio i prije 3 godine, 50% ljudi u ovoj kući radi s 10 – 20% kapaciteta. Ali nisu za to zaposlenici krivi već rukovodna struktura koja ne zna i nije u stanju uposliti i postići punu zaposlenost ljudi. Primjer, HRT kupuje proizvode koje može i sam proizvoditi. Za te proizvode plaća,

brojke nisu važne ali je usporedbe radi ću samo naglasiti godišnje 50 milijuna kuna za kupovinu programa....

MILAS: Još 2 minute, vodite računa.

KRISTIĆ: ...a isto plaća i plaće za ljude koji i ne rade to nego radi vanjski dobavljač. To je također jedan grafički prikaz u cijeloj priči. I onda idemo do rubnih kompetencija koje treba podvrgnuti ... analizi, ili vlastitoj ili vanjskoj analizi. Kratkoročnost stvari se mogu ostvariti kroz outsourcing, dakle, uključiti reviziju svih ugovora HRT-a, definirati i provoditi program za smanjivanje operativnih troškova i što je važno sustavno i transparentno testiranje stručnih kompetencija ključnih zaposlenika. To je izbor analitičke odluke metode i ocjena motivacijske kompetitivne razine zaposlenika. Posebno u rukovodnim razinama. Na koji način? Postavljanjem visokih profesionalnih standarda, internom kompetitivnom utakmicom, reorganizacijom, modernom tehnologijom koja je smanjuje zaposlenost, 50 do 70 zaposlenika godišnje je prirodni odljev u mirovinu tek onda poticajnim mjerama na kraju. Kojim metodama i programa? Treba vidjeti koji su rizici i prijetnje izvanjskih, dakle, što radi konkurencija, mijenjali se i na nepovoljnije zakonska regulativa, a mijenja se prema javnom servisu. Kakve su potrebe i mijenjaju li se potrebe i ukusi slušatelja ili gledatelja? Koje su nam ciljane skupine? I onda otprilike postoji li slobodni tržišni prostor? Možemo li osvojiti nova tržišta? Možemo li uvesti nove proizvode, nove programe i nove tehnologije? Kojim metodama? Moramo vidjeti vlastite slabosti?

MILAS: Još rečenica, gospodine Kristiću.

KRISTIĆ: Ja ću Vas zamoliti minutu pa neka kraće bude ovaj dio.

MILAS: Još minutu i gotovo je.

KRISTIĆ: Što je loše u sadašnjem sustavu? Koje su kompetencije? Nedostaju li nam marketinške vještine? Što je moguće popraviti? Ovo su naše pozitivnosti snage ili prednosti u donjem dijelu. Naravno to se može provesti kroz vođenje, kroz timski rad. U fazama orijentacije, metode i projekti, nezadovoljstvo, nastaju prvi problemi. Ni jedno dosadašnje vodstvo nije prešlo tu drugu fazu nezadovoljstva. Nije došlo do rješenja uvođenja novih znanja, novih vještina, novih osoba. Produkcija je sustavnost promjena. Rukovodeći kadar mora stvarati, poticati, stvaranje sistema, delegirati, kontrolirati i eliminirati koruptivne rizike. (ZVONCE) Ljudski potencijali najbitnija stvar u jednoj sinergiji. Svi ovi ljudski potencijali zaposlenici prema drugim zaposlenicima, stvarati pozitivnu energiju i eliminirati ozračje konfrontacije koja danas vlada u ovoj kući.

MILAS: Moramo završiti, gospodine Kristiću.

KRISTIĆ: Na kraju, evo, samo rečenicu, molim Vas. Nezadovoljstvo trojstva interesa: proizvođača, sudionika i pretplatnika. I sad samo zadnja rečenica. Dakle, čovjek, pošten, dostojanstven je rob riječi koju je izrekao i nakon, ako i što kad dobije priliku ne može reći netko mi je drugi kriv, mora za to odgovarati i te riječi mora ostvariti.

MILAS: Hvala lijepa.

KRISTIĆ: To je s te strane, a s druge strane, gospodar je riječi koje nije izrekao, a to ostaje u ovoj varijanti. Dakle, naizgled sififovski posao, međutim, to je posao koji se može napraviti uz...

MILAS: Moramo biti pravični prema ostalim kandidatima. Hvala lijepa. Gospodo vijećnici i gospođe, izvolite s pitanjima. Gospodin Grubiša.

GRUBIŠA: Kao što znate, velik je problem s kojim će se i zakonodavac pozabaviti, a to je problem pristojbe, naplate pristojbe, funkcioniranja toga i rješenje tog problema u općem poslovanju HRT-a. Mene zanima kako biste Vi pristupili tom problemu, što biste Vi sugerirali zakonodavcu i uopće Programskom vijeću glede toga?

KRISTIĆ: Pristojba kao takva veliki i fiksni jedan prihod ove kuće u ovom trenutku na ovakav način kako kuća funkcionira očigledno nije dovoljno, ali bi trebalo biti dovoljno. To je broj jedan za ostvarenje javne funkcije i javnog servisa. Prikupljanje pristojbe na jedan način puno moderniji koji kuća vjerojatno već i radi, dakle, izravnim uplatama, ako sam dobro shvatio to pitanje jer mi ne možemo mijenjati zakon kao kuća, mi prihvaćamo tu situaciju pristojbe koja postoji, koju donosi zakonodavac u tom smislu postoji problem i određenih naplata, ali u usporedbi s drugim kućama sličnim javnim televizijama Hrvatska radiotelevizija je u sjajnoj poziciji i ljudi još uvijek plaćaju pristojbu i vjeruju u određenoj mjeri Hrvatskoj radioteleviziji. Ako sam dobro shvatio Vaše pitanje.

MILAS: Hvala lijepa. Gospođo Šovagović, izvolite.

ŠOVAGOVIĆ: Gospodine Kristiću, Vi ste bili urednik Informativnog programa kada sam ja došla u ovo Vijeće i imali ste otprilike slične probleme koje je imala do nedavno Vaša kolegica, gospođa Hloverka Novak Srzić u tom istom Informativnom programu i na kraju krajeva i Vi ste također bili razriješeni te dužnosti. Pa me sada zanima na koji način Vi mislite da biste bili u stanju „srediti“ stanje u Informativnom programu danas?

KRISTIĆ: Stanje u Informativnom programu treba riješiti i srediti urednik Informativnog programa. To je broj jedan. Broj dva, ja nisam bio razriješen i nije komparativno s kolegicom koja je radila taj posao do nedavno. Dakle, zbog određenih situacija ili lošeg rada nego su bili kompletni izbori i novi ravnatelj je birao svoj tim pa sam bio razriješen zbog toga. A, između ostaloga u tom razdoblju 2002. – 2004. Informativni program je dobio nagradu ove kuće kao najbolji program i odlične ocjene i rekao bih najbolje ocjene u posljednje vrijeme relevantnih institucija izvan kuće za svoj program, za provođenje izbora i smatram da je taj kotač pokrenut tada u tom razdoblju odnosa među ljudima koji su bili dobri, homogenizacije ljudi koji su bili dobri, gledljivosti programa koji je bio na najvišoj razini gledanosti. Dnevnik je bio iznad 40%, imali smo konkurenciju s Novom TV koja je krenula, s RTL-om ubili smo ih tada, odmah u začetku, krenuli su u pola 8, htjeli su nam konkurirati nam i rušiti nas, pobjegli su odmah nakon mjesec dana na 7 sati. Dakle, radili smo tu 24 sata, između ostaloga, ja sam dolazio među prvima, neću reći prvi, odlazio među posljednjima, neću reći posljednji. Dakle, urednik je onaj koji vodi, mora davati primjer. Mislim da sam sve rekao i u ovom smislu. Dakle, ta iskustva i rekao bih još nešto zašto sam se javio za ovo mjesto. Tada sam shvatio da čovjek koji vodi Informativni program može se rastrgnuti, „ubiti“ ali ne može ništa napraviti ako nema razumijevanja na jednoj liniji prema ravnatelju Hrvatske televizije i glavnom ravnatelju HRT-a. Ako tog razumijevanja nema on ima plafon u smislu, u svojim prijedlozima ne može ih realizirati, ne može dobiti financije i tako dalje, a da budemo otvoreni jer se jako dobro znamo ovdje, godinama, ako nije poslušan i ako ne usvaja sugestije i savjete odozgo da to nešto čini, a sam smatra da to nije dobro ja sam zakonski odgovarao za program i tako sam se i ponašao, takve sam poteze i povlačio. Povlačio sam poteze nisam čekao. To je to.

MILAS: Hvala.

GRUBIŠA: Imam još jedno pitanje. Gospodine Kristiću, Vi kao insajder i kao urednik Informativnog programa i kao kandidat za ovo mjesto svakako morate imati odnos spram jednog od problema koji se spominje u javnosti, a to je problem prikriivenog oglašavanja na Hrvatskoj radioteleviziji, tu ne mislim samo na prikriiveno oglašavanje s ekonomskim implikacijama nego mislim i na prikriiveno oglašavanje s političkim implikacijama koje omogućuje onda političko ulizništvo, političko dodvoravanje i igranje između raznih političkih klanova i dodvoravanje političkim moćnicima. Kako to spriječiti? Kako to sankcionirati? I naravno polazeći od toga od Vaše osobne dijagnoze da li je opravdano to što mediji pišu da toga ima, a što mi osjećamo da ima.

KRISTIĆ: Percepcija je točna. Inače se bavim percepcijom korupcije i tih nekih stvari kroz svoje društvene aktivnosti, kroz Nacionalno vijeće u Saboru i kroz Transparency international. I ova kuća ima loš imidž i ovom smislu, dakle, koruptivnosti, ima velike koruptivne rizike. Koruptivni rizik ne znači da ima negdje korupcija. U ovoj situaciji koruptivni rizik ukazuje ili inklinira da ima jake korupcije u ovoj kući. A što je ako nije korupcija i u ovom smislu političkih utjecaja razno-raznih ili trgovine, da budemo otvoreni. Opet ću se vratiti na ono pitanje, u tom razdoblju garantiram, garantiram, ja to javno kažem, nema osobe ni čovjeka koji je u 2 i pol godine koliko sam bio na čelu Informativnog i koji može reći da je tražio, platio, bilo što drugo u drugom smislu i dobio, a što je bilo ispod razine profesionalnosti novinarske, poslovne ili bilo kakve druge. Dakle, taj posao je raditi najjednostavnije na ovom svijetu ako si dostojanstven, pošten, nepotkupljiv i profesionalan. I onda svi moraju biti zadovoljni. Nažalost ovo je situacija... ovog našeg hrvatskoga društva u kojoj ne vlada takvo zadovoljstvo ne idemo u tom smjeru. To je problem ovoga društva. Politika određeni korporativni interesi moramo to apsolutno reći i biti toga svjesni kroz politiku također djeluju. Žele zadovoljiti kratkotrajne interese. Dakle, u onom razdoblju bio sam ja urednik i Sportskog programa isto vam mogu reći da sam tamo isto otkrivao i zaustavljao kanale odljeva i sprečavao inkliniranje koruptivnih rizika prema korupciji. Također i u Informativnom programu. I vjerujte moja orijentacija i moj background su garancije da bih to radio i na ovom mjestu.

MILAS: Hvala. Gospođa Škrabalo.

ŠKRABALO: Gospodine Kristiću, tri pitanja kratka ću postaviti odjednom. Prvo, zanimljiv je ovaj koncept odvajanja sržnog poslovanja i sviđa mi se ta riječ sržno za corbusiness od ovih možda rubnih djelatnosti, a vrlo diplomatski način ste zapravo dali do znanja da bi svakako pitanje Glazbene proizvodnje, Orfeja išlo u procjenu isplativosti dva modela. I treća stvar koju ste tu zapravo ovako otvorenim ostavili reorganizaciju dopisništava pa me zanima malo ako možete pojasniti. Znači, s Glazbenom proizvodnjom imamo nešto što se zove zakonska obaveza. Znači, pitanje je što mislite da su prioriteti oko Glazbene proizvodnje jer to stvarno je jako važno pitanje koji mogu ići u nekakvu transformaciju a da se ne zadire u zakonske obveze. Što se tiče Orfeja tu ne trebamo puno razgovarati. Ali kada govorimo o povećanju samofinanciranja koje je predviđeno u vašem poslovnom planu ako sam shvatila od prodaje po onoj strukturi koju ste prikazali onda mene zanima na koji način zapravo se može promijeniti funkcija Orfeja ili nekih drugih ili čak dopisništava u tom smislu. Kod samih dopisništava tu me konkretno zanima. Govorite o racionalizaciji poslovanja istodobno navodite da je dopisništvo u Vukovaru nužno osnovati pa bih Vas htjela čuti zašto, a da to nije razlog da imamo čak dva člana Vijeća koji su iz Vukovara. Odnosno kako Vi vidite funkciju i strukturu prihoda dopisništava. Po čemu, jer oni životare, to znamo da životare i što tu može biti drugačije? Na kraju moje pitanje, Vi ste bili u situaciji kao glavni urednik kada je zapravo INA ozbiljno pritisnula HRT baš u situaciji kada je tadašnja voditeljica otvorenog izjavila da njihov benzin ništa ne valja i mi jako dobro znamo da od tada ina bojkotira oglašavanje na HRT-u što je svakako dosta veliki takozvani opportunity cost koji je nastao HRT-u. (UPADICA: Pojest češ čovjeku vrijeme!) (SMIJEH) (ZAMOR) Mene zanima na koji način, Vi da ste glavni ravnatelj (to je meni jako važno) kako biste se Vi postavili prema velikim oglašivačima kao što je INA ili Agrokor?

KRISTIĆ: INA i Agrokor su važni subjekti hrvatskog gospodarstva. Dakle, tu komunikacija i suradnja je neizbježna u raznim varijantama. Međutim, Hrvatska radiotelevizija je poseban i samostalan subjekt. Ja sam bio glavni urednik i stao sam odmah u zaštitu i dotične urednice i sada bivše urednice IP-a i donedavno sam hodao po sudovima jer su me tužili kao glavnog urednika još narednih 4-5 godina jer sam kao odgovoran za to. Dakle, uvijek sam stajao iza ljudi makar mislio da i nisu dobru riječ rekli „uživo“ u emisiji. INA je odustala od te tužbe jer jednostavno je to bilo teško dokazivo, odnosno INA-no gorivo je bilo zapravo smeće. I to bismo mi dokazali, je li, u tom smislu. Ali, stvar je komunikacije u ovome društvu. Dakle, ...postoji jedan rukovodni kadar kojemu je Hrvatska televizija potrebna. Ali tu treba napraviti jednu komunikaciju ravnopravnih. Obrazložiti situacije i tamo se mijenja i atmosfera i ne može se bazi ljutnje nekoga zapravo sebi štetiti. INA sebi šteti ne objavom na Hrvatskoj radioteleviziji. To treba ljudima objasniti i pojasniti i naći jedan konsenzus u cijeloj priči i vratiti INA-u naravno isto kao državnu tvrtku, u dijelu državno vlasništvo, da surađuje s drugom državnom tvrtkom. To je što se tiče INA-e. Što se tiče dopisništava ili Vukovara. Ja sam blizu Vukovaru isto proveo veliki dio života, a i u jednom razdoblju sam i bio u Vukovaru. Dopisništva su potrebna. Zašto to kažem? Zato što je to jedan džep ili jedno slijepo crijevo hrvatsko, u svakom pogledu pa i u ovom medijskom. To je jako važno. U gospodarskom, medijskom. Ja znam jer sam počeo u jednom dopisništvu u Osijeku, znam što znači jedna informacija, jedna priča, jedna reportaža tom stanovništvu iz tog kraja. Koliko ona ima efekta na poboljšanje stvari. Zato kažem da je premalo informacija koje dolaze iz toga dijela. Dopisništvo ne znači zaposliti 30 ljudi, to znači jedna ekipa koja bi pokrivala taj prostor. Preraspodjelom, da li je to sadašnja Županija koja bi trebala biti negdje na sredini, da li su to Vinkovci pa taj trokut Vinkovci – Županija – Vukovar pokrivati, to je stvar za jednu analizu, jedan pristup ozbiljan, ne paušalan, ali je potreban. Dopisništva su blago ove kuće, ali dopisništva s jednim restrukturiranjem drugačijom organizacijom zaista sagledati koliko je ljudi potrebno. Dopisništva koja trebaju određivati i marketinški prostor koji je ostao, rekao sam da ima prostora puno jer studio u Osijeku bi trebao imati čovjeka za marketing, Radio i Televizija koji ne ostvari, dakle, 0% marketinga na godinu, a može ostvariti toliko da pokrije troškove osoblja najmanje, a možda i funkcioniranja cijelog dopisništva...

MILAS: Gospodine Kristiću, može li malo preciznije, i drugi bi možda postavili pitanje, izići će vrijeme.

KRISTIĆ: Orfej. Oдите na Google i ukucajte Orfej, znate što ćete dobiti? Nećete dobiti stranicu, ne postoji. Postoji na toj adresi jedan čovjek, njegov telefon i njegov e-mail i postoji agencija. Što je Orfej? Orfej kao dio kuće, kao kćer trebao bi funkcionirati, da trebao bi funkcionirati u tim novim proizvodima, u novoj produkciji, ali upravljano iz kuće. Ja ne

mislim da je to outsourcing Orfej, to je onda druga firma i druga priča. Dakle, treba je vratiti majci da radi posao koji majka ne može. To je taj jedan, i ne rubni dio, to je važan dio. Orfej je važan dio, trebao bi biti važan dio. U ovom trenutku nije. Tu je veliki prostor za napredak za zaradu. Glazbena proizvodnja. Točno. Treba redefinirati poziciju Glazbene proizvodnje. Tu je jedna zakonska regulacija. Treba razgovarati s vlasnikom ove kuće. Dakle, kako redefinirati? Kako postaviti Glazbenu proizvodnju koja je divna i krasna, ja to volim inače i poslušati i tako dalje, vrlo sam sklon. Međutim, ona je izraziti i čisti trošak ovoj kući. Dakle, ona ne pridonosi u ovom smislu, a mi gledamo financijski pogled. Prema tome redefinicija Glazbene proizvodnje s pozicijom hoće li tu participirati društvo, država na neki način jer je to od nacionalne važnosti, participirati taj dio od tih 50 milijuna kuna čistog troška i 50% za osoblje, a nikakva zarada osim, ima svoju vrijednost, ima svoje mjesto u društvu.

MILAS: Hvala. Evo, ja bih postavio jedno pitanje. Spomenuli ste da ste bili urednik Sportskog programa i da ste sprečavali odljev sredstava korupcijskim kanalima. Zanima me pod broj jedan što ste činili tad s počiniteljima jer vjerojatno ste i znali tko stoji iza takvih radnji i recite mi nakon 2004. u kojim ste radnim zadaćama i projektima HRT-a i Informativnog programa u tome sudjelovali?

KRISTIĆ: Kao urednik Sportskog programa, dakle, nisam figurirao nego sam kod kupovine programa, a vidite da preko 100 milijuna kuna ide kroz Sportski program. Prema tome ja sam svaki ugovor pročitao za razliku od mojih prethodnika koji nisi čitali ugovore pa su potpisivali sve što dođe ili čak bilo je situacija kada se telefonom dogovarala cijena proizvoda kada nije bilo file predmeta i tako dalje, ja sam to uveo. Dakle, nema odlučivanja bez tada faksom razmjene, ponuda je 30 tisuća dolara za događaj, mi odgovaramo i dajemo 20, nademo se na 25, uštedjeli smo 5. Dakle, nije bilo file, dakle dolazili su samo računi. Vi ovdje dobro znate ili biste trebali znati da su dolazili računi za događaje koje mi nismo ni kupili ni emitirali. To sam utvrdio, to sam dao naravno Ravnateljstvu, pismeno, vjerojatno u arhivi još postoji, nikad odgovora nije bilo. Odgovor je bio, a Vi ste sami, ali oni su organizirani. To je odgovor.

MILAS: I to je ostalo u kući kao odgovor?

KRISTIĆ: I to je ostalo u kući. To je jedna stvar. Druga stvar, ja se nadam da ste Vi, odgovor na Vaše drugo pitanje da ste 18. siječnja ove godine dobili moj dopis kao odgovor na javne istupe i na ovdje izrečeno na vijeću što je bilo iznimno neprimjereno, zločesto, pa rekao bih i bezobrazno od bivše glavne urednice...

MILAS: Imate još samo minutu!

KRISTIĆ: U redu je. Gdje sam odgovorio i dao moj dopis, kopiju urudžbiranu 7. rujna prošle godine, a također je taj dopis i 2007. godine dostavljen glavnoj urednici. Ne znam jeste li dobili taj moj dopis? Ja sam ga naslovio i na Vijeće. Dakle, cenzura ne vlada samo u programu nego vlada i do Vijeća. Ovdje piše, sukladno i ranijim podsjećanjima i prijedlozima pridonosenju boljitku IP-a i ovim putem naglašavam svoju prisutnost i u skladu s dosadašnjim iskustvom kvalifikacija spremnost sudjelovanja u programskim projektima...

MILAS: Gospodine Kristiću! Imate još pola sekunde. Recite samo jeste li sudjelovali ili niste?

KRISTIĆ: Hoću reći, jesam sudjelovao sam.

MILAS: Naravno. To je bilo pitanje.

KRISTIĆ: Bio sam nositelj određenih projekata koji su mi urednici dodijelili. Ja sam ih radio. Zadnje je bilo lokalni izbori.

MILAS: Dobro. Hvala lijepa. Zahvaljujem. Tu je vrijeme isteklo. Ja Vam se zahvaljujem na izlaganju. Zahvaljujem na odgovorima. To bi bilo to za sada.

KRISTIĆ: Hvala lijepa. Samo ako vam mogu još jednu rečenicu reći bez obzira u ime i struke i ljudi u ovoj kući, donesite odluku jer ova kuća je na rubu...

MILAS: Donijet ćemo. Hvala.

KRISTIĆ: ...pa koga god izabrali. Hvala.

MILAS: Živjeli. Doviđenja. Gospođa Ivanka Lučev. Dobar dan! Za početak 10 minuta pa recite što je bitno. Izvolite.

LUČEV: Hvala Vam lijepa. Obzirom da sam ja prvenstveno radijski novinar, a mene su moje kolege učili kad smo išli na izravne prijenose da si napravim koncept pa da si napravim i teksta malo više u slučaju da nešto malo zapne da imam se na što osloniti i osvrnuti pa sam si ja napravila jedan mali konceptić koji ću vam sada i izložiti. Među prioritetima i karakteristikama koje bi osoba na čelu HRT-a morala imati su integritet, vođenje,

menadžerske vještine, suradnja i vještina utjecaja na druge, komunikacijske vještine i ekipa. Zašto sam to tako postavila? Integritet je izuzetno bitan za rad javne radiotelevizije s obzirom da je čovjek stalno podložan raznim utjecajima gdje je bitno sačuvati moralne i profesionalne vrijednosti i poštenje. Vođenje zajedno s menadžerskim vještinama su karakteristike koje su ključne u motiviranju i biranju najbližih suradnika. Jedan čovjek bez potpore kvalitetnog kadra ne može polučiti nikakav uspjeh. Potrebno je imati osjećaj za suradnju i vještine utjecaja znati kako motivirati na kvalitetan način svoje suradnike bez stvaranja nekih nepotrebnih konfliktnih situacija koje dovode do poslovanja koje će doći u krizu. Mislim da je u menadžmentu tima i ekipe najvažnija osobina znati dobro delegirati ovlasti i zadatke, a zato je potrebno međusobno povjerenje. Strateška orijentacija je najvažnija. Orijentacija na dugi rok polučuje dobre rezultate. U HRT-u se do sada uglavnom pristupalo stihijski unatoč planovima odluke su se donosile ad hoc kako je kome u određenom trenutku odgovaralo. Poznavanje vrijednosti javne radiotelevizije je jako bitno uz to treba stavljati naglaske na poslovne, financijske pokazatelje i na koji način se oni mogu poboljšati. Ja moram reći jer nisam unaprijed rekla da program koji sam ja vama predložila, a koji sada obrazlažem na svoj jedan način je redilo više ljudi iz kuće, hajmo reći našli smo se kao da pomognemo da se spasi što se spasiti da. Dakle, imamo neke zajedničke karakteristike, a među ljudima koji su radili na tom programu su bili Veljko Jančić koji je već bio pred vama, Damir Šimunović, Duško Radić koji je izgubio životopis i ja, a ostali stoje iza nas. A, tako se može dogoditi i meni da mi ispadne koji papir. E, kako je HRT već nekoliko godina u stanju kakvom je i stagnira u svojem razvoju, a pošto je javni medij, ne može biti predmet poigravanja ili eksperimentiranja, nije prostor za vježbanje utjecaja i zadovoljavanje ambicija, on mora uz svima razumljivu i prihvatljivu misiju, jasnu viziju i strategiju obaviti svoju važnu funkciju u društvu pod vodstvom profesionalaca koji su se dokazali da podjednako dobro vladaju i medijima i medijskim procesima i tehnologijama kao što su stanje upravljati organizacijom, složenim resursima i možda najzahtjevnije u ovom trenutku, razvojem. Svaka godina zastoja u razvoju za HRT je godina propadanja, a za društvo u cjelini gubitak javnih vrijednosti. HRT se mora okrenuti dugoročnim ciljevima i moj program, tj. naš zajednički program to i jamči. Stabilan poslovni rast i održavanje pozicije tržišnog lidera, konkretnih ciljeva, održavanje i povećanje kvalitete programa, očuvanje nacionalnog identiteta i otvorenosti u ...procesima, optimiziranjem resursa, odnosno efikasnijim gospodarenjem imovine i povećanjem uspješnosti poslovanja te upravljanjem poslovnim promjenama i dizanjem efikasnosti poslovnih procesa. Valja napomenuti da HRT mora prepoznati vrijednosti svojih zaposlenika. Stoga je bitno stalno poticati razvoj kreativnih potencijala zaposlenih, identificirati kadrovske potencijale i izgraditi sukcesore na rukovodnim pozicijama. Trenutno na HRT-u se ne provodi vizija niti definirani ciljevi poslovanja. Trenutno je na HRT-u došlo do krize rukovođenja pa ste zato vi i razriješili bivše ravnateljstvo. Ako je riječ o programima onda je program Vanje Sutlića bio genijalan i danas bi trebao biti na stolu pred svima nama i sve ono što je napisao i zapisao je trebalo ostvariti. Međutim, neke stvari su pokrenute, ali ništa ostvareno nije. Dakle, obzirom na sve te okolnosti nama prijeti i daljnja eskalacija konflikata interesa, gubitak vodeće pozicije, gubitak ekonomske stabilnosti, te destabilizacija javnog komuniciranja i generiranje kaosa sa širim implikacijama. To govorim o generiranju kaosa jer kriza rukovođenja je proizvela i to generiranje kaosa u kući i u programu i u poslovanju. S obzirom da je naš osnovni proizvod programski sadržaji u kojem je sadržano izuzetno puno kreativnog rada, kadrovi trebaju biti onaj strateški resurs o kojemu treba voditi posebnu brigu uz prepoznavanje potencijala pri ulasku HRT, praćenje rada, napredovanja, profesionalne karijere. Svemu tome treba posvetiti posebnu pažnju. U okviru novinarske struke treba poticati specijalizaciju za pojedina područja izbjegavajući improvizaciju i svaštarenje. Novinari i urednici moraju biti upoznati sa svim multimedijским mogućnostima elektroničkih medija, usavršavati se da bi što kvalitetnije mogli odgovoriti novim izazovima. Ja nekad kad sam počinjala, tu je evo i kolegica Sanja, zajedno smo počinjali prateći omladinu i ostale organizacije sitnije ili krupnije kao mladi novinari smo hodali sa starijim iskusnim kolegama i onda smo učili od njih i mjesecima smo pisali izvještaje ili snimali reportaže koje se nisu emitirale. Išla sam na govorne vježbe, na vježbe kod snimatelja i tehničara i tek nakon 8 mjeseci sam došla pred mikrofon samostalno pročitati svoje izvješće. A danas, kakva je situacija, izravno s ceste se dolazi na ekran. Na Radiju je situacija ipak malo drugačija. Mi smo imali nekada Franca Peu i njegovu školicu pa su ponikla i neka sada velika novinarska imena na Hrvatskome radiju. Potrebno je pravovremeno i kvalitetno planiranje. Racionalno se

koristiti raspoloživim resursima. Predviđati buduće događaje. Time se smanjuju i rizici i može se mjeriti i uspoređivati vlastita učinkovitost. Planiranje u HRT-u...

MILAS: Još dvije minute.

LUČEV: ...od programske sheme definirane na duži rok najmanje od 3 godine koja je utemeljena pored zakonskih odredbi i na dubinskom kvantitativnom i kvalitativnom istraživanju i gledatelja i slušatelja te njihovim preferencijama i navikama. Tako definirana programska shema pretače se u financijske iskaze koji čine financijski plan kao sastavni dio poslovnog plana pa tako utvrđeni na duži rok najkraće na 3 godine i kao preduvjet uspješnom planiranju trebalo bi uvesti funkciju kontrolinga koji bi ovaj proces provodio i isto tako kroz sustav ranog upozorenja prateći kroz ključne pokazatelje ostvarenje plana. Ovako čvrsto postavljen plan ne isključuje sposobnost brzog reagiranja na nepredviđene događaje jer svaki dobro definiran plan mora odgovoriti i na ovakve situacije. Nešto o odnosu...

MILAS: Imate još 30 sekundi, gospođo Lučev.

LUČEV: Još 30 sekundi. Onda ću rezimirati. HRT kao javni elektronički medij mora se uključiti u novi medijski pejzaž, dakle, multimedija. Razumijevanje misije presudno je za obavljanje javne funkcije. Kreiranje takvog programa koji će se približiti i biti prihvatljiv svim strukturama društva, objektivno informirati, kvalitetno podučavati, zabavljati, poticati, izgrađivati i čuvati sve oblike kulture i umjetnosti poštujući ulogu nacionalne javne kuće. Kvaliteta je temelj našeg medijskog nastupa. HRT mora doprijeti do svih... (ZVONCE) ...hrvatskih građana. Može za kraj sam jedna...

MILAS: Možete za kraj jednu rečenicu, dapače, ali evo da Vas vratim u stvarnost.

LUČEV: Dakle, na kraju sportskim rječnikom hoću vam nešto reći, pola u šali pola u zbilji, nama fali semafor. Neću upotrijebiti onu riječ transparentno semafor. Crveno, zeleno i žuto svjetlo kako bi nam pokazivalo u svakom trenutku gdje se nalazimo, što radimo, kako radimo i kamo ćemo.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodin Grubiša je već spreman. Izvolite.

GRUBIŠA: Evo, gospođo Lučev, ja bih Vam postavio dva pitanja. Kratko jedno. Sa stajališta Vašeg iskustva koje su po Vašem mišljenju, da tako kažemo, strukturalne, funkcionalne, organizacijske i personalne slabosti djelovanja jednog tijela koje je nekako tu u sustavu ili mimo sustava HRT-a, a koje se zove Programsko vijeće HRT-a i što biste Vi sugerirali eventualno zakonodavcu da se to promijeni na bolje. To je jedno pitanje. Dakle, očekujem od Vas jedan kritički pogled na to. Drugo pitanje, Vi imate dugo iskustvo i svjedočili ste funkcioniranju televizije u raznim sustavima. Za vrijeme komunističke vladavine kao stranačke televizije, a potom i u prvoj fazi razvoja hrvatske demokracije također kao stranačke televizije, potom kao državne televizije i sada kao javnog servisa. Pitanje koje Vam ja postavljam upravo s aspekta tog Vašeg iskustva, kako gledate i kako biste Vi usmjeravali i prihvatili ono što je imperativ, a to je definitivna departizacija i depolitizacija Hrvatske radiotelevizije. Upravo da Vam postane ono što ste Vi rekli javni servis koji promiče neke opće društvene vrijednosti.

MILAS: Ako je moguće, stvarno da pitanja budu kraća. Puno vremena uzimamo kandidatima.

LUČEV: Dobro. Evo, kratki odgovor. Vijeće. Mi smo do sada imali razno raznih zakona o HRT-u, od 90-te na ovamo i mijenjali su se kao što se čarape mijenjaju i nadopunjavali. Pa onda smo imali Vijeće, prvo Vijeće koliko se sjećam, nisam sigurna, Jadranka me može ispraviti, predsjednik Vijeća je bio profesor Šunjić koje je jako dobro funkcioniralo i bilo jako dobro sastavljeno od saborskih zastupnika, relevantnih kulturnih institucija značajnih za ovu državu i društvo kao što su Akademija znanosti i umjetnosti, Likovna i glazbena akademija, Dramska, udruge civilnog društva, Matica iseljenika, Matica hrvatska, Društvo hrvatskih književnika i tako dalje da ne nabrajam. I bilo je razno raznih svjetonazora, opcija i ne znam koječega, ali na kraju bilo je i prijepora, ali su se donosile dobre i kvalitetne odluke. Ono što je ovim Zakonom tzv. Vujićevim zakonom koji je u odnosu na onaj prijašnji i ono Vijeće od 25 članova koje je unutar sebe stvorilo takozvanu partiju unutar Vijeća što nije smjelo je puno funkcionalnije i puno bolje. Međutim, nedorečenosti u zakonu i mnoge rupe k'o u švicarskom siru daju mogućnost tumačenja ovakvoga ili onakvoga kako se kome što sviđa kako kome što odgovara. Na primjer, ovo Vijeće je programsko vijeće, dakle, nadležno za program. Ovo Vijeće ima i obavezu zakonsku savjetovati glavnog ravnatelja, ravnatelje, glavne urednike, direktore programa i tako dalje. Ovo Vijeće nema nadzora nad poslovanjem, ali daje mišljenje o poslovnim planovima, financijskim i tako dalje, a i sami znate da mišljenje ne obavezuje.

Međutim, na neki način i to mišljenje bi moralo obvezivati ljude koje ste vi izabrali, kojima ste dali povjerenje i morali bi uvažavati vaše primjedbe bez obzira što ih to ne obvezuje. Ovom sadašnjem zakonu fali među ostalim i to što nema nadzornog tijela nad poslovanjem, a obzirom da smo mi javna ustanova mi moramo imati upravno vijeće, a prije smo bili trgovačko društvo pa smo imali nadzorni odbor i taj nadzorni odbor kad smo bili trgovačko društvo predsjednik mu je bio Josip Leko i među inima, sinoć sam bila sa svojim jednim prijateljem koji je išao jutros po profesora Simonovića koji je naš veleposlanik u Kini, i on je bio član nadzornog vijeća, bio je gospodin Mateša...

MILAS: Gospođo Lučev, s poštovanjem, ali još neki bi htjeli postaviti pitanje pa vas molim malo preciznije samo.

LUČEV: I drugo pitanje ste mi postavili, što ste rekli? Javni servis. Dakle, mi smo javni servis. Nekada se ovo zvala državna radiotelevizija, katedrala duha, ili ne znam kako god hoćete. Prije smo bili u jednopartijskom sustavu, ali opet su isto tako postojali okviri u kojima smo se mogli kretati, zadani. Od 90-te do 2000-te također su postojali okviri u kojima smo se mogli kretati i bili su nam zadani, a zapravo smo bili ograničeni i mogao si je uzeti slobode onoliko, svaki od nas, koliko je htio i mogao na jedan pametan i pristojan način. Dakle, mi smo javni servis svih građana. Financira nas javnost pristojbom i proizvodimo program za tu istu javnost. I nema tu naredbe političkih stranaka niti pritisaka na taj način stekli smo, Vujićev zakon, opet ga moram pohvaliti iako se u mnogim stvarima s njime ne slažem je napravio nešto što drugi zakoni nisu u sebi sadržavali, da je pristojba čvrsto određena i da to nije više ona pretplata na koju plaćamo porez, dakle, na pristojbu ne plaćamo porez i to je naš sigurni prihod jer je vezan uz prosječni osobni dohodak i svake godine se u 3. mjesecu usklađuje s prosječnim osobnim dohotkom u državi. Hvala.

MILAS: Hvala Vama. Izvolite.

MESARIĆ: Evo, molim, pošto ovdje razgovaramo o HRT-u, a u glavnom se manje ili više govori o televiziji, Vama kao djelatnici dugogodišnjoj i ravnateljici Radija postavio bih jedno pitanje više usmjereno prema Radiju. Kako gledate na sadašnji radio program i koje bi stvari trebalo poboljšati ili promijeniti u budućnosti. Hvala.

MILAS: Samo kratko, lijepo molim.

LUČEV: Ja kao dugogodišnji radijski djelatnik i ne samo radijski nego kasnije i HRT-ovski i televizijski i radijski sad je konkretno riječ o radijskom programu. Svih ovih godina što sam radila na tom radiju od 90-te na ovamo od kad sam rukovodila Informativnim, glavna urednica, članica Uprave i tako dalje, ja sam taj program, ne ja osobno, neću sad stalno ja pa ja nego ljudi s radija, tim, ekipa ljudi s radija koji su zajedno sa mnom bili smo radili u tom smjeru da te programe profiliramo. Dakle, da Prvi program što uglavnom je informativni program, da je ozbiljan, seriozan s takvim sadržajima, da je unutra zastupljena je i kultura i dramski program i ozbiljna glazba i narodna i zabavna, a naglasak je baš na nacionalno, na hrvatsko, najviše. Drugi program bi trebalo, mi smo ga nastojali godinama profilirati ali čini mi se manje ili više uspješno, ali pokazuje se više neuspješno nego li uspješno da postane zabavni, športski, malo drugačiji, da postane malo otkačeniji, da privuče mlađu publiku i da nešto ukoliko nam zakon dopušta, kolike su mogućnosti na njemu i zarađujemo. Dakle, da ima svoju jednu prepoznatljivost koju on danas nema. Treći program, kolokvijalno ga zovemo Treći program, to je znanstveni program, onaj dio to je govorni dio programa. Na Trećem programu se emitira taj znanstveni dio programa, dramski program i ozbiljna glazba. Jer ja sam imala početkom 90-ih jako puno primjedbi oko ozbiljne glazbe, posebno od pokojnog Stjepana Radića koji je bio član našega Vijeća i profesora Prerada Detičeka. I onda smo se dogovorili Željko Mesar je bio urednik Glazbenog programa da ćemo ozbiljnu glazbu preseliti na Treći program i da ćemo nastaviti suradnju s velikim kućama opernim i institucijama kao što je milanska Scala, njujorški Mertopoliten, Berlinska filharmonija i tako dalje i da će putem EBU-a doći do razmjene tih programa i da ćemo imati Euro Nocturno, ne znam koliko slušate to u razmjeni sudjelujemo i mi sa svojom proizvodnjom, sa nacionalnim programi što izvode naši orkestri iz Glazbene proizvodnje.

MILAS: Zahvaljujemo, gospođo Lučev.

LUČEV: Molit ću još samo, imamo mi i regionalce što je naše bogatstvo, veliko bogatstvo i ne smije se dopustiti gušenje te raznolikosti. Mora je se što više razvijati i poticati.

MILAS: Hvala lijepa. Gospođo Škrabalo, izvolite.

ŠKRABALO: Molim Vas za kratak odgovor. Vi ste na Radiju jako dugo, jako dobro poznajete Radio pa ćemo koristiti Radio samo kao primjer koji je meni važan za ovo pitanje.

Kako biste sada na skali od 1 do 5 procijenili razinu motiviranosti zaposlenika Radija da daju sve od sebe i da budu inovativni, kreativni, i da na neki način sudjeluju u nečemu što je jedna zajednička strategija i da se s njom sažive. Od jedan do pet. I molim Vas, ako mi možete reći dva tri načina na koji Vi namjeravate podići razinu motiviranosti, entuzijazma, inovativnosti, spremnosti na promjene kod zaposlenika, jer mi govorimo o promjenama. Mi ne govorimo o prošlosti, mi govorimo o budućnosti. I ono što je meni tu zapravo ključno pitanje ako možete zaključiti na kraju kako Vi sebe vidite kao lidericu u vremenu promjena ne u vremenu stabilizacije nego promjena?

MILAS: Hvala lijepa. Samo malo, ja Vas molim da što brže odgovorite jer ima nas koji bismo htjeli još postaviti pitanje. I nemojte na ovaj način uzurpirati vrijeme. (ZAMOR) Samo izvolite. Kratko.

LUČEV: Motiviranost i spremnost na promjene, počet ćemo od toga. Ljudi su izgubili vjeru u... (NERAZUMLJIVA UPADICA) Da Vam dam ocjenu sadašnjeg stanja? (UPADICA: Da.) Ocjena sadašnjeg stanja je 2+, po mojem. (UPADICA: Kako biste ih motivirali?) Motivirala bih ih onako kako sam ih motivirala za vrijeme rata kad nitko nije pitao ni za jutarnje, večernje, noćne šilte, radove ili ne znam ni za prekovremene ni za što. Zajedničkim radom, zajedničkim programom, ne da je to program samo jednog čovjeka nego svih nas koji hoćemo, znamo i umijemo. Moja vrata su uvijek bila otvorena i tko god je imao kakvu ideju je došao i mi smo je razradili i rekli, idemo u posao i svi smo se predali tome i krenuli i odradili do kraja. A, motivirati čovjeka možete i na drugi način da ga nekako i nagradite. Ali, u ovoj situaciji nema mogućnosti za nagradu ali ima mogućnosti za kaznu.

MILAS: Hvala lijepa. Gospođa Šovagović.

ŠOVAGOVIĆ: Evo, gospođo Lučev, ja osobno Vas smatram iznimno uspješnom i autoritativnom u dobrom smislu, pozitivnom smislu ravnateljicom Hrvatskoga radija. Zanima me samo jedna stvar. Sad ste nam rekli kako biste motivirali ekipu ljudi koja bi s Vama radila na nivou Hrvatske radiotelevizije. Koji je Vaš osobni, osobni motiv da ste se javili na ovaj natječaj?

LUČEV: Moj osobni motiv, sad ću vam reći. Vi se sjećate kad je gospodin Galić odlazio ja sam bila zamjenica glavnog ravnatelja pa je bilo pritisaka na mene, da ne upotrijebim neku drugu riječ, i iz ovog Vijeća i iz politike i iz kuće da ja to preuzmem. I ja sam tog časa rekla da neću, ne želim, ne mogu, obzirom da je moj muž teško obolio i da ja 24 sata ne mogu provoditi na ovome poslu jer na ovom poslu se treba doista predati. Tada nisam bila u mogućnosti jer mi je bila važnija obitelj i muževo zdravlje jer sam više provodila vremena po bolnicama nego li tu. Situacija je danas nešto drugačija, hvala Bogu i moj osobni motiv su molbe ljudi u ovoj kući, većina ljudi bi jako željela da ja dođem na čelo ove kuće jer sam razumna, racionalna i pod uvjetima normalna osoba koja zna prepoznati i vrijednosti i koja zna reći i kazati kad je što dobro i kad što ne valja, a na jedan normalan, pristojan i primjeren način i pridobiti te ljude za jedan zajednički projekt, za jedan zajednički cilj jer je svima nama u interesu da se ova kuća stabilizira, da ostane, da opstane i da prva bude na tržištu u medijskom svijetu jer mi to jesmo i mi to zaslužujemo jer mi smo nacionalno dobro, nacionalno blago, bogatstvo s velikim brojem kvalitetnih prekrasnih ljudi koji izgaraju i žele raditi, a kad god dođe neka nova garnitura prebrika ih i ne da im raditi ne zato što oni to neće nego zato što im ne daju.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodin Bahtijari.

BAHTIJARI: Ja imam jedno kratko pitanje. Gospođo Lučev, prema sadašnjem Zakonu o HRT-u, ako Vi naravno, pod uvjetom da budete izabrani, temeljem javnog natječaja Vijeće bira ravnatelje Televizije i Radija i Glazbene proizvodnje, ali ja Vas pitam za Televiziju ili Radio, ali na prijedlog glavnog ravnatelja, ako se to dogodi kako će po prilici načelno izgledati Vaš prijedlog? Hoćete li se za te dvije pozicije odlučiti za ljude koji su u najširem smislu menadžeri koji se dobro snalaze na tržištu, koji su financijaši i tako dalje ili ćete ipak...

MILAS: Još tri minute!

BAHTIJARI: ...voditi računa o tome da to budu ljudi koji se razumiju u struku, u medije, u novinarstvo, u radio, u televiziju. Dakle, ja sada ne govorim o ljudskim kvalitetama, poštenju, profesionalizmu nego o njihovoj profesionalnoj orijentaciji, ako nam možete na to odgovoriti. Hvala lijepa.

LUČEV: U prvom redu ću se rukovoditi ljudima koji se razumiju u medije. Koji razumiju stanje u ovoj kući i onda koji znaju i imaju menadžerske sposobnosti i vještine. Oni ne moraju

ni glavni ravnatelj ne mora biti stručnjak za financije. Mene kad su postavili u Upravni odbor HRT-a onda sam ja nazvala profesora Jakšu Barbića i rekla, Jakša, ja to ne mogu. Ja po vokaciji nisam to. Jakša je rekao, ne, ti kao član Uprave to i ne moraš. Ti oko sebe moraš okupiti stručni tim ljudi koji će ti pomagati. Prema tome, na Vaše pitanje, dakle, to su ljudi koji su profesionalci, koji razumiju procese, proizvodnju, kuću, stanje u kući, stanje izvan kuće na tržištu medijskome, a uz to moraju imati i ljudske i profesionalne kvalitete.

MILAS: Hvala lijepa. Mogu li ja jedno pitanje, kratko. Vi ste pomoćnica glavnog ravnatelja za Radio bili, i rekli ste da ste zajedno pisali program s još nekoliko djelatnika HRT-a. Koliko se sjećam iz čitanja da imate zajednički program, koliko se sjećam iz čitanja još jedan od njih je pomoćnik. Ne mogu se oteti dojmu, ja znam da je zapovjedna odgovornost uvijek najvažnija i to se dogodilo upravi koja je do nedavno bila na čelu ove kuće, ona je otišla, ali mi nije jasno da nitko od pomoćnika, direktno od ljudi koji su trebali implementirati nekakve nove sustave u ovu kuću što traje već pet-šest, čak i za vrijeme za gospodina Galića, ako se ne varam, da to tako prolazi da se ravnatelji mijenjaju, a da svi oni koji su uz njih koji im trebaju pomoći i raditi to s njima da se ništa događa. Da li će to opet biti tako? Da li će se opet dogoditi da ravnatelj ode i tako dalje.

LUČEV: Imate krivu predodžbu o pomoćnicima.

MILAS: Nemam uopće predodžbu.

LUČEV: Pomoćnici su ljudi bez ikakvih izvršnih ovlasti. Pomoćnici rade po nalogu glavnoga ravnatelja. Dakle, meni je gospodin Vanja Sutlić, ja sam njemu bila pomoćnik, i još i dalje imam ugovor za pomoćnika glavnog ravnatelja po nalogu glavnog ravnatelja mi da da mu napravi, odradim bilo koji posao. Međutim, ravnateljstvo, ja nemam veze s ravnateljstvom niti izvršnim odlukama bilo koga i bilo čega. Ja sam više kao savjetodavno tijelo.

MILAS: Onda to treba ukinuti, takvu vrstu kadrova. Dobro. Ok. Zahvaljujem. Vrijeme je isteklo. Puno hvala na Vašem izlaganju. Doviđenja, gospođu Lučev. Gospodin Franjo Maletić. Pozdravljam Vas ispred Vijeća. Želim Vam dobrodošlicu. Imate 10 minuta za izlaganje pa lijepo Vas molim, možete početi.

MALETIĆ: Hvala. Evo, i ja Vas sve skupa pozdravljam. Dozvolite da u ovih svojih 10 minuta kratko pokušam neke stvari prokomentirati, odnosno, upoznati vas s programom koji sam vam dostavio s mojom ponudom za mjesto glavnog ravnatelja Hrvatske radiotelevizije. Program koji sam vam dostavio temelji se prije svega na nekim činjenicama i ja bih te činjenice posebno želio ovog trenutka istaknuti. Riječ je o činjenici da zadnjih pet godina kontinuirano pada gledanost programa Hrvatske radiotelevizije i naravno i njezina slušanost i da zapravo pada tržišni udio i da to otvara niz pitanja koja su nužna da se razriješe u jednom dijelu nekog mogućeg potencijalnog mandata koji slijedi. Drugi i važan na neki način iskorak je i činjenica da od 2003. godine Hrvatska radiotelevizija kontinuirano ima rezultate poslovanja koji su zapravo u ovom ekonomskom dijelu negativni. Svi aspekti kojima se može vrednovati rezultat rada Hrvatske radiotelevizije kao ustanove zapravo u ovom materijalnom ekonomskom pogledu ima negativne predznake. To je drugi jedan motiv koji me je na neki način uputio da zapravo i program bude koncipiran na način da se na ovaj prvi i na ovaj drugi razlog zapravo pokušaju dati neka programska usmjerenja ili programska načela kojima bi se ta dva ključna problema Hrvatske radiotelevizije mogli otkloniti. Nadalje mislim, a time se bavim u posljednje vrijeme da Hrvatsku radioteleviziju u ovom proteklom razdoblju kontinuirano na neki način prati jedan problem, a to je zapravo jedna kriza upravljanja. Iz tog elementa krize upravljanja ja sam zapravo i u dijelu ovoga što je pred vama pokušao sačiniti program koji bi zapravo i detektirao dokle i do koje je razine ta kriza upravljanja došla i kakve je ona na neki način poteškoće i probleme stvorila. Što je zapravo nužno činiti da se model upravljanja Hrvatskom radiotelevizijom na neki način unaprijedi ili na neki način dovede u poziciju da upravljačka funkcija ne bude na neki način ishodište krize koja potresa Hrvatsku radioteleviziju. Program koji je pred vama ima zapravo tri razine i njega na taj način treba iščitavati. Prva je prije svega razina kojom sam ja zapravo pokušao vama prezentirati, koji su to temeljni standardi na kojima danas medijski sustava posebno radio i televizija u europskom okviru bilo da su privatni ili javni na neki način funkcioniraju. Koji je to doseg o kojemu bi se i mi u nekoj budućnosti na neki način morali voditi. Drugi dio je zapravo izbor jednog dijela strateških nekih opredjeljenja. Ja se zapravo nisam bavio činjenicom da sve ono što bi trebalo raditi pobrojim i da vam napravim na neki način nekakvu inventuru svih mogućih pitanja i problema. Smatram da to zapravo nije potrebno iz više razloga. Prije svega to nije potrebno iz razloga što na području ove ustanove djeluje i na neki način ovoga trenutka realizira se gotovo

stotinjak različitih projekata i programa koji se implementiraju, neki sporije neki brže i zapravo ne bi bilo korektno prema ljudima koji su te programe implementirali, osmislili i tako dalje to prepisivati ponovno vama prezentirati kao nekakav moj vlastiti program. Ja mislim da je izuzetno puno znanja i sposobnosti koje ovdje ima u ovoj kući da se to zapravo već na neki način ugrađuje u sustav i zato sam se ja opredijelio za jedan izbor za koji mislim da će na neki način biti ključan za prevazilaženje stanja u kojemu se ovoga trenutka nalazimo. I, naravno, treća je razina ovog mog programa neka operativna razmišljanja koja su vezana kroz nekakve planove i simulacije rezultata koje bismo mogli realizirati u budućem razdoblju. U programu je, da to samo kažem gotovo tisuću i nešto različitih programskih ciljeva koje bi dodatno trebalo dalje razrađivati, ali tek onda kada nam bude jasno ili kada budem imao prilike ako budem izabran, kada budemo imali prilike vidjeti kakvo je stvarno stanje na Hrvatskoj radioteleviziji. Ja mislim da je nužno napraviti jednu inventuru stanja i da iz te inventure zapravo trebaju proizaći svi konkretni novi modeli i novi programi za razdoblje od četiri godine. Hrvatska radiotelevizija specifična je i po tome što ona u proteklom razdoblju gotovo nikada nije imala planske dokumente barem u ovih 20 godina koji bi se temeljili za neko razdoblje od 4 godine, ozbiljne planske dokumente jer se zapravo svake godine na neki način pokušava raditi jedan plan rada za tekuću godinu i naravno kroz to onda neki strateški dugoročni ciljevi, ovo je bilo na neki način zaboravljeni ili na neki način, da tako kažem, nedovoljno artikulirani. E, sada nešto što mislim da je sada ovog trenutka važno reći, koja su to tri temeljna cilja za koja ja ovoga časa smatram da je na neki način najvažnije čime bi se ravnatelj, ovo Ravnateljstvo neko buduće Ravnateljstvo ili ovo Programsko vijeće trebalo baviti. To je prije svega izgradnja javnog servisa, javnog multimedijalnog servisa, izgradnja zapravo javnog sadržaja kroz ono što mi imamo u okviru zakonskih mogućnosti definirano. Kad to kažem onda prije svega hoću reći sljedeće: javni sadržaj koji je zakonodavac na neki način oblikovao je zapravo samo javni okvir ili jedan okvir u kojemu je moguće više ili manje učiniti televiziju javnom. Mi danas ipak svjedočimo činjenici da Hrvatska radiotelevizija nije samo javna televizija, javna ustanova, a riječ je ipak o jednoj kombinaciji javno-komercijalnog sadržaja. Obzirom na tu činjenicu da zapravo imamo jedan mix koji je prisutan ovo Vijeće programsko, a i novi ravnatelj moraju vrlo jasno povući crtu i reći koja je to granica i koji je to standard javnog koji mi želimo i onda sve druge aktivnosti koje se nalaze pred nama na neki način osmisliti da zapravo taj javni servis bude prije svega naš osnovni i strateški cilj. To ne govorim kao floskulu nego govorim naprosto zbog toga što mislim da je najviše prigovora u javnosti i percepciji javnosti da mi zapravo ne proizvodimo dovoljno javnog sadržaja, da se komercijaliziramo i da zapravo na taj način pribjegavamo jednoj lakšoj varijanti da tako uvjetno kažem, je li, komercijalni program je lakše napraviti nego jedan kvalitetan javni program, da mi zapravo jednom takvom politikom nedovoljno pridonosimo onome što su naša osnovni zakonski ciljevi odnosno naše obveze. Kad govorim o javnoj televiziji rekao bih još jedan detalj. Hrvatska ima sreću ili nesreću da zapravo ima relativno mali broj komercijalnih televizija na nacionalnoj razini ali to što mi imamo to na neki način dobro ukazuje da taj pravac izgradnje javnog servisa je jedna od strateški naših opredjeljenja prije svega zbog toga što ćemo ukoliko prihvatimo igru koje su komercijalne televizije nametnule, ukoliko prihvatimo da i mi budemo ti koji razvijamo komercijalni program bit ćemo zapravo u poziciji da izgubimo ono radi čega na neki način moramo postojati. Drugi važni broj pitanja ili na neki način programskog usmjerenja vezan je prije svega za materijalno ekonomsku stranu poslovanja HRT-a. Ja sam rekao da mi u zadnjih 7 godina imamo izrazito negativne efekte poslovanja i da to zapravo nije slučajno. Ja bih to prije nego kažem što ja mislim da treba činiti da kažem zapravo kako je do toga došlo.

MILAS: Imate još dvije minute, gospodine Maletiću.

MALETIĆ: Mislim da je riječ o jednoj situaciji koja je nastala negdje 2003. kada je zapravo došlo do novog medijskog zakonodavstva i kada je zapravo jedan klasični novi model ovdje počeo djelovati u kojemu su zapravo bivša rukovodstva shvatila da uvijek postoji netko tko će javni servis platiti pa je zapravo moguće da se razmašu svi mogući troškovi a onda ćemo vidjeti kako ćemo zapravo zatvarati taj dio sadržaja. Obzirom da vrijeme ističe, ja toliko za uvod, a naravno možete pitati iz tog područja ako treba nešto drugo.

MILAS: Hvala lijepa. Izvolite, gospodine Grubiša.

GRUBIŠA: Postavit ću kratka pitanja jer me je predsjednik za vrijeme ispitivanja prošle kandidatkinje ukorio da zapravo postavljam previše opširna pitanja.

MILAS: Samo sam primijetio.

GRUBIŠA: Kako Vi, gospodine Maletiću, gledate na proces digitalizacije? Posebno kako gledate na proces digitalizacije proizvodnje programa, a kako posebno gledate na proces digitalizacije emitiranja programa. To je prvo pitanje. Drugo, kako biste Vi definirali tu tehnološku neutralnost na koju nas upućuju preporuke Europske unije? Hvala.

MALETIĆ: Prvo, svi znamo da živimo zapravo u digitalnom dobu i rekao bih nešto što ja o tome zapravo mislim možda nešto drugačije nego što kolege na televiziji na taj problem gledaju. Kad je u pitanju digitalizacija, pazite, ona nije sama sebi svrha. Sam čin digitalizacije vezano prije svega za prijelaz s analognog na digitalni kanal je najmanji segment ili najmanje važan segment u ovom trenutku kad je u pitanju digitalizacija. Hrvatska radiotelevizija ima daleko složenije poslove i važnije zadatke kad je u pitanju digitalizacija. Riječ je recimo o digitalizaciji cjelokupnog arhivskog blaga koje se nalazi u ovoj zgradi, nešto što je zapravo vrijednije od ukupne imovine koju Hrvatska radiotelevizija ima. Proces digitalizacije te građe i prenošenje i stvaranje mogućnosti da se to zapravo komercijalizira da se sutra iz tog zapravo komercijaliziranog aspekta podmiruje dio troškova koji su neophodni i nužni da bismo zapravo mogli normalno funkcionirati je po meni jedan možda od najvažnijih zadataka. No, međutim, digitalizacija je otvorila nešto sasvim drugo i o tome, mislim da to treba spomenuti, i reći što je zapravo cilj digitalizacije. Cilj ukupno digitalizacije je da se zapravo omogući da cjelokupni procesi, svi procesi proizvodnje programa HRT-a budu na neki način koncentrirani u jednoj točki i da se preko digitalizacije omogući da preko različitih platformi možemo taj isti sadržaj onda reemitirati. Naime, radi se o ovoj priči. Hrvatska radiotelevizija je jedan od tipičnih, da tako kažem, sustava koji digitalizaciju je doživio na jedan potpuno krivi način. Kad kažem potpuno krivi način onda mislim da u poslovnoj filozofiji digitalizacije prije svega stvaranje pretpostavke da se preko digitalizacije izvrši kompletna transformacija sustava Hrvatske radiotelevizije na način da postoji jedna točka u kojoj se upravlja programom, a ta točka prije svega može biti nekakav zajednički desk radija i televizije i svih ovih drugih subjekata koji konzumiraju informaciju kao informaciju, mislim prije svega tu i na Web i tako dalje. Da se zapravo iz te točke zapravo počne reemitirati program koji je digitalno oblikovan i kojima trebaju zapravo različite platforme. Kad to govorim onda prije svega mislim da nema restrukturiranja Hrvatske radiotelevizije ako se digitalizacija ne bude adekvatno shvatila u sustavu HRT-a. Drugo Vaše pitanje, profesore!

GRUBIŠA: (BEZ MIKROFONA – NERAZUMLJIVO)

MALETIĆ: Ja sam nešto u programu želio podsjetiti ili reći, ali moram to otvoreno reći. Hrvatska nije izgradila svoje medijske politike kad je u pitanju cjelokupni sustav odnosa prema HRT-u i naravno prema svim drugim medijima. Mi imamo jedan izvjestan zaostatak ali moram reći ovo. Kad je u pitanju tehnologija, HRT treba ozbiljna značajna sredstva da bi zapravo u tehnološkom smislu mogao osigurati jednu svoju neovisnost. Mi se nalazimo sada trenutno u poziciji da zapravo za razvoj ovog trenutka nemamo ni jedne kune, a za bilo kakvu daljnju samostalnost vezano kad je u pitanju tehnologija nužna je ozbiljna investicija u tehnološko postrojenje HRT-a. Da sada ne nabrajam što bismo sve morali kupiti od digitalnih kola pa nadalje, ali mislim da je najvažnije da se osiguraju sredstva da projekt tehnološkog unapređenja stanja na HRT-u teče normalno i da to ne bude razlogom da mi u programskom smislu padamo ako ne možemo osigurati tehnološki razvoj.

MILAS: Hvala. Gospođa Škrabalo.

ŠKRABALO: Gospodine Maletiću ja bih jedno pitanje koje je profesor Grubiša obično postavlja postavila u malo modificiranom obliku. Zanima me na koji način kao glavni ravnatelj HRT-a možete, namjeravate konkretno osigurati da HTV se do kraja razvije u javnu televiziju za razliku od državne, paradržavne ili stranačke televizije a da istodobno da postane aktualan društveno angažiran i atraktivan medij i specifično u aktualnim uvjetima da stvori dobar balans između vlastitih interesa i drugih interesnih skupina od izdavača, nakladnika, oglašivača, obavještajne zajednice, političkih stranaka, ekonomskih lobija, na koji način želite i namjeravate osigurati nezavisnost, kvalitetu i društvenu kritičnost televizije. To me zanima naročito budući da ste Vi sad na mjestu direktora jednog drugog centralnog nacionalnog medija, što je Vjesnik, koji budimo realni s izuzetno visokom kvalitetom novinara i ulaganjima u tehnologiju koja su bila vrlo značajna nije aktualan mediji trenutno u Hrvatskoj iako ima visoku kvalitetu, a s druge strane ste jako uspješan privatni nakladnik tako da vjerujem da vidite izazove vođenja javnog i privatnog medija. Hvala.

MILAS: Hvala.

MALETIĆ: Kao prvo, ja nisam privatni nakladnik. Ja sam nekad davno osnovao nakladničke kuće i već desetak godina nisam u privatnom biznisu, to da budemo oko te teme odmah načisto. Da kažem nešto ovo što ste Vi pitali, ja sam to na početku rekao. Za mene je to ključno pitanje. Bez nezavisnog Programskog vijeća i nezavisnog ravnatelja nema javne televizije. Ja to moram vrlo odgovorno reći jer zapravo, gledajte, zakonodavac je vrlo jasno rekao kakve su uloge Programskog vijeća i ravnatelja HRT-a. Mi smo zapravo spojena posuda koja ima prije svega zajednički cilj, osigurati to javno koje kod nas u Hrvatskoj nažalost još uvijek je na neki način u nastajanju. E, sad kad kažemo kako ću ja to konkretno osigurati i tako dalje, prvo moram reći dvije stvari koje su najvažnije u ovoj priči. Prva je, novinari HRT-a i ono na čemu ću se ja zalagati moraju imati pravo na kompletnu slobodu medija i bit će samostalni u obavljanju svojih poslova. Ja ako budem ravnatelj ja ću se posebno pobrinuti da stvorim sve pretpostavke da novinarski sustav koji na neki način ovisi prije svega o da tako kažem, jednim dijelom i o politici i vezama s politikom ali da bude samostalan u kreiranju onoga što se prije svega zove program HRT-a. Drugi važan aspekt nezavisnosti je činjenica da Hrvatska radiotelevizija mora biti ekonomski ili materijalno neovisna od države. Ona to danas nije. Mislim da je to jedno od pretpostavki koje se moraju ispuniti ako se te dvije pretpostavke na neki način počnu izgrađivati onda je i s ovom pretpostavkom upravljačkom neovisnošću od upravljanja televizijom onda je naravno moguće govoriti o javnoj Hrvatskoj radioteleviziji. Kada sam rekao o materijalnoj neovisnosti, pazite, ako mi očekujemo ili mislimo ili na neki način smo vezani da država odlučuje kolike su naše pristojbe i koliki je iznos koji ćemo mi na neki način konzumirati kroz taj oblik naplate onda se zapravo nalazimo u jednom vrlo složenom odnosu sa državom. Mi danas zakonom definiramo koji su to iznosi, međutim, ti iznosi kojim se mi naplaćujemo ili pristojba koja pritiče na HRT samo je jednim dijelom dostatna za podmirenje naših obaveza. Kad govorim o tom dijelu neovisnosti financijske da kažem sljedeće. HRT ovog trenutka vodi sporove s Ministarstvom financija koji su iznosi da ovdje kolege novinari to krivo ne shvate ali boli glava. Radi se zapravo o stotinama milijuna u kojem zapravo Porezna uprava želi naplatiti nešto što po njezinim spoznajama ona ima pravo. Mi se duboko nalazimo u jednom odnosu s državom koji nije tako jednostavan. Možda da kažem jednu rečenicu koja isto tako važna. Ako budem izabran za ravnatelja budite uvjereni ja ću znati naći načina kako da političke elite maknem od programa HRT-a i zaustavim svaku mogućnost kontrole programa HRT-a. Ja sam taj problem imao u Vjesniku. Vrlo iskreno ću reći, sukob moj u Vjesniku je bio na toj osnovi i rekao sam što o tome mislim. Mislim da i Ravnateljstvo i ravnatelj i Programsko vijeće moraju na tu temu imati jedan jedinstveni stav. Političke elite ne mogu upravljati Hrvatskom radiotelevizijom i moramo učiniti sve da zapravo Hrvatska radiotelevizija bude javna televizija. Da to bude institucija od nacionalnog interesa koja se naravno organizira i djeluje u skladu s onim kako je to zakonodavac rekao. Iako je i sadašnji Zakon o HRT-u nedovoljno dobar za ono o čemu mi sada razgovaramo kad je u pitanju javno, bar po meni, nešto se u to razumijem, i mislim da je izgradnja javnog najsloženija operacija, da je to operacija koja nije jednokratna, da je to operacija koja mora trajati kontinuirano i da su zapravo profesionalni standardi kojim se zapravo jedan dio toga može sačuvati na HRT-u ovog trenutka stavljeni pod posebno povećalo. Mislim da se s njima, usudim se čak to reći, i posebno manipulira da bi se na neki način stvorila percepcija da zapravo na televiziji neko loše stanje. Ja osobno mislim da na Televiziji nije loše stanje. Ja mislim da su to bile na neki način odluke isprovocirane, nametnute, da je to zapravo jedna neprincipijelna koalicija djelovala da zapravo stvori jedan dojam o stanju na Hrvatskoj televiziji. Stanje na Hrvatskoj televiziji po meni, a ja to pratim, reći ću ovako, vrlo intenzivno 4 mjeseca. U ta 4 mjeseca nikada više negativnih članaka o stanju na HRT-u nije objavljeno u svim, od elektroničkih do tiskanih medija. U zadnjih 10 godina nije bilo toliko negativnog, što nešto pokazuje. Pokazuje da je zapravo bio jedan proces koji, ovo što su ljudi ovdje stvarali na neki način bio pokušaj da se to dezavuiraju i da se zapravo stvori jedna slika koja je potpuno neiskrena i netočna. Ja kad to govorim onda imam puno argumenata i znam da zapravo nikada ništa nije slučajno i da zapravo takvi neki procesi koji su bili HRT-u zapravo donijeli veliku štetu, a zapravo se radi o, da to kažem, usmjeravanoj nekoj raspravi koja je bila negdje drugdje.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodin Mesarić.

MESARIĆ: Gospodine Maletiću, na neki način ste se dosta referirali na ovo što sam ja htio pitati, ali svejedno. Na pomolu je novi Zakon o HRT-u. Vi se ovdje referirate na zakon iz 2003. godine kojem nalazite niz mana s kojima se ja osobno nekima slažem. Samo bih

apostrofirao pravo obaveze Programskog vijeća, Ravnateljstva i glavnog ravnatelja kao dijela upravljačkih funkcija. Dalje, proces regulacije međusobnih nisu definirane brojne funkcije koje poznaje Zakon o trgovačkim društvima ili pak Zakon o ustanovama i predlažete da treba započeti preustroj jer oktroirani model poslovnog upravljanja nije nigdje poznat. Ja bih Vas molio da samo malo mi to pojasnite.

MALETIĆ: Jedna pragmatična situacija koja je vjerojatno jedno pitanje o kojem uopće ne bi trebalo raspravljati. Direktor ili ravnatelj HRT-a ima Ravnateljstvo, kad je u pitanju način kako se donose odluke pet članova Ravnateljstva glasuje i donosi odluke na nivou Ravnateljstva. Članovi njegovog Ravnateljstva su osobe koje su bile iz različitih procesa rada i koji imaju dijametralno suprotan interes kad je u pitanju donošenje odluka na tom istom ravnateljstvu u odnosu na glavnog ravnatelja. Ravnatelj bi prije svega imao namjeru da na neki način čuva tu centralnu poziciju, da se brine na neki način da se ostvaruju neki dugoročni ciljevi, a njegovi na neki način članovi tog Ravnateljstva ima prije svega interes da svoju sredinu brane i na neki način nastoje im osigurati da oni zapravo imaju povoljniji status. Ravnatelj nema mogućnosti da donese veto na odluke koje je to Ravnateljstvo donijelo, jedino pod pretpostavkom da se radi o nekim kriminalnim odlukama i tako dalje. Mislim da je ravnatelja stavljeno u poziciju da je on zapravo, bit ću iskren, vrlo otvoren, on je zapravo fikus u jednom sustavu koji ovdje ... i zapravo nema onu ingerenciju i ona prava koja mora imati. Drugim riječima samo da kažem i ovo. Ravnatelj nije odgovoran za program. Pazite, kada netko nije odgovoran za program, za osnovnu djelatnost jednog sustava pa to ukazuje da je to zapravo jedan potpuni zakonski promašaj o kojem treba vrlo otvoreno razgovarati. Što znači, pa nama je osnovna djelatnost obrade informacije i ravnatelj nije zadužen, nije odgovoran za program. Da kažem i još nešto. Vidite, vi ste imali jednu situaciju u kojoj je ovo Vijeće nedavno smijenilo jedan dio osoba iz Ravnateljstva prije svega što je loš program, što je bilo nekih istupa, nastupa i tako dalje. (NERAZUMLJIVA UPADICA) Govorim ono što je prema javnosti... A, ja hoću reći ovo. Ako je u pitanju program onda je za taj cijeli program ne jedna osoba odgovorna, odgovorno... i ravnatelj mora biti u poziciji da bude odgovoran za program jer ako ravnatelj nema mogućnosti da utječe na program onda nema ključnu mogućnost da utječe i na ključnu stvar, a to su financijski tokovi. Da ja to sada vama okrenem na jedan drugi način i da kažem sljedeće. Program košta 380 milijuna kuna o čemu ravnatelj ne može bitno utjecati jer se cijene programa koji se treba na neki način konzumirati dolazi s brojem različitih interesa unutar sustava. Mislim da te neke stvari koje su se pojavile u zakonu, a i zakon ima još niz stvari da ja samo kažem jedan detalj, svi mediji, svi televizijski mediji u svijetu teže ka tome da imaju centralizirani sustav upravljanja. Mi imamo jednu disperziju u tom sustavu i da zapravo Vi imate jednu nelogičnu situaciju. Kada radimo ili kada razgovaramo o troškovnom principu...

MILAS: Samo Vi nastavite, ali kratko, molim Vas. Ima još pitanja.

MALETIĆ: Kada govorimo o tome što je centralni problem HRT-a, to je prije svega struktura kako trošimo i struktura kako mi to dijelimo te novce. Što ja zapravo hoću reći? Mi imamo jednu nelogičnu situaciju da zapravo televizija konzumira ili potroši 57% ukupnog prihoda, Radio 20%, kad stavimo to u odnose koliko tko prihoduje onda vidimo da su tu dramatični, nelogični odnosi itd. Ravnatelj to ne može promijeniti. Zato mislim da je stavljen u poziciju da mora na neki način s Ravnateljstvom zapravo raditi jedan, eto tako da kažem, neprincipijelan dogovor da bi sustav funkcionirao.

MILAS: Hvala. Gospođa Modrić.

MODRIĆ: Gospodine Maletiću, htjela sam Vas pitati sljedeće, budući da ste Vi od 2004. zapravo predsjednik Uprave Vjesnika, je li tako?

MALETIĆ: Da.

MODRIĆ: Mi imamo ovdje ne perfektno stanje na HRT-u i u smislu menadžerskom i u smislu programskom i u smislu kadrovskom i tako dalje. Međutim, situacija u Vjesniku na čijemu ste Vi čelu 6 godina je još puno, puno lošija nego na HRT-u. Vjesnik je koliko je meni poznato i koliko je javnosti poznato kuća koja se financira u velikoj mjeri državnim dotacijama, a s druge strane izdaje jedne novine koje nažalost, čast kolegama koji za to nisu krivi ali nažalost nije profesionalno relevantna i nema skoro nikakvu nakladu. Zato Vas ja moram pitati kako Vas činjenica da ste na toj funkciji toliko dugo preporuča da preuzmete Hrvatsku radioteleviziju.

MILAS: Hvala.

MALETIĆ: Meni je drago da ste ovo pitanje postavili prije svega zbog toga što je to jedno vrlo važno medijsko pitanje u Republici Hrvatskoj. Ja sam na čelu Vjesnika, to je točno od 2004. ali nisam već dvije i nešto godine na čelu lista Vjesnik. List Vjesnik ne nalazi se u sustavu koji se zove Vjesnik. To je prva činjenica koju kolege novinari vjerojatno znaju, ali ako to ne znaju da tu dilemu prije svega raščistimo. Problem Vjesnika nije isti što i problem ovdje ove sredine. I da samo nabrojimo jednu razliku da vidite što je problem lista Vjesnik, odnosno što je problem Vjesnika. Vjesnik je kao firma koja se danas pod tim imenom nalazi nastala '98. godine kada je država spojila list Vjesnik koji je tada bio samostalno poduzeće i tiskaru koja se tada zvala Hrvatska tiskara u jedinstveno poduzeće koje se zove Vjesnik. Te iste godine kada su se ta dva subjekta spajala Vjesnik list je donio u tu novu tvrtku gubitak od 68 milijuna kuna, tiskara je bila pozitivna sa 40 milijuna. Nastalo je novo trgovačko društvo koje je od toga dana već na dan spajanja bilo u gubitku 28 milijuna kuna. Svi daljnjih godina je list proizvodio gubitak iz razumljivih, a vlasnik Republika Hrvatska nije htjela zapravo donijeti ključnu odluku. Ili taj list financirati ili ga ugasiti. List se zapravo financirao iz dijela prihoda koji je tiskara ostvarivala i bila prisiljena...

MILAS: Molim Vas, nemojte se ljutiti, ali ima još pitanja vezanih za Televiziju. Sada elaboriram o Vjesniku, mislim da odgovorite preciznije, kraće na pitanje da može još netko od vijećnika postaviti.

MALETIĆ: Evo, možemo onda i kraću varijantu. Ja se itekako osjećam kvalificiranim za ovaj dio ovog, ravnateljske dužnosti jer prije svega mislim da ono što sam ja napravio u restrukturiranju lista Vjesnik, tiskare Vjesnik, a to se možete kod strukovnih organizacija malo propitati, vidjet ćete da sam počistio sve nebuloze, gubitke, sve probleme koji su vezani bili za socijalno stanje u toj sredini tako dalje. Vjesnik je danas tvrtka koja je što se tiče kupnje vjerojatno poželjna za kupnju.

MILAS: Hvala lijepa. Gospođa Šovagović.

ŠOVAGOVIĆ: Evo, gospodine Maletiću, kratko, vidim da ste veliki odlomak posvetili proizvodnji filma, što me veseli, kako vidite suradnju Hrvatske televizije s hrvatskim filmom.

MALETIĆ: Mislim da Hrvatska televizija ima ne samo zakonsku obvezu da zapravo pomaže razvoju i filmske i dramske i tako dalje, industrije, ja zapravo mislim da je nužno u budućnosti vrlo precizno na transparentan način definirati koji su to interesi Hrvatske radiotelevizije kada je u pitanju ovaj dio proizvodnje filma, serije, vanjske produkcije i tako dalje. Mislim da ovo što danas imamo HRT ne može vjerojatno bez proizvodnje te vanjske proizvodnje, ne može bez suradnje i kooperacije kad je u pitanju filmska industrija i mislim da tu postoji puno poveznica ali mislim da je najvažnije reći ovu rečenicu. Hrvatska radiotelevizija ima ovog trenutka izuzetno veliko nacionalno blago koje se nalazi, filmsko blago koje se nalazi u različitim arhivima iz čega ne konzumiramo ni jednu kunu, ne stvaramo pretpostavke da zapravo možemo ući u nove projekte, nove proizvode i mislim da u tom kontekstu treba tražiti rješenje kada je u pitanju filmska industrija. Naime, mi moramo nešto prodati na nečemu nešto prihodovati i imati dovoljno sredstava da možemo zapravo ući u nove razvojne projekte.

MILAS: Hvala lijepa. Vrijeme je izišlo. Vidim da više i nema pitanja. Gospodine Maletiću, zahvaljujem na izlaganju i na svemu što smo čuli. Gospodin Marko Malnar. Dobar dan. Izvolite sjesti. Dobro došli. Pozdravljam Vas u ime Vijeća. Pred Vijećem možete u 10 minuta iznijeti ono što mislite da je najvažnije i najbitnije iz programa koji ste nam poslali. Možete početi. Hvala.

MALNAR: Dobar dan svima. Ja sam Marko Malnar, kandidat za glavnog ravnatelja. Pokušat ću vam sada u 10 minuta predstaviti svoj rad. Na početku bih se samo kratko osvrnuo na situaciju u kojoj se HRT danas nalazi. Znači, moramo uzeti u obzir okruženje u kojemu se nalazimo što znači konkurenciju koju sam namjerno stavio pod navodnike jer mi zapravo konkurenciju u komercijalnim televizijama i radijima nemamo jer postoji zakonski okvir našeg poslovanja, a to je javni radio i javna televizija, javni mediji i okruženje, a to je tradicija jedna dugogodišnja, znači, do godine 85 godina Hrvatskoga radija, odnosno 55 godina Hrvatske televizije. Moramo se osvrnuti i na teško financijsko stanje u kojemu se sada kuća nalazi. Spomenut ću vam također nešto i o resursima za proizvodnju našim tehničkim, o ljudskim resursima i stanju kako ja vidim i organizacijskoj kulturi, odnosno organizaciji uopće. Ciljevi koje namjeravam postići u svom mandatu je da se Hrvatska radiotelevizija vrati na mjesto koje je zakonski određeno, znači da doista bude javna medijska kuća, javna televizija i radio. Preduvjet za to je svakako možda u ovom trenutku najznačajniji, a to je

financijski oporavak naše kuće. Mi moramo također vratiti i povjerenje koje nam se u zadnje vrijeme zbog spleta silnih događaja dogodilo da smo izgubili malo i povjerenje naše publike, a naravno pored svega toga HRT treba promijeniti i stvoriti od HRT-a jednu modernu organizaciju, na temelju misije koja nam je propisana zakonom, na temelju vizije kako ćemo do toga doći, sa ciljevima koje ćemo si postaviti kako da to ostvarimo, naravno strategijom. Definiranim pravilima ponašanja i poslovanja i s jednim novim modernim ustrojem naše kuće. Samo ukratko da probam financijsku stabilnost obrazložiti. S obzirom da je financijsko poslovanje, financijska stabilnost preduvjet kako bi naša misija mogla biti ispunjena, prvi od koraka bit će da se napravi jedna dubinska, detaljna i kvalitetna analiza svih novčanih tokova, znači, prihoda, rashoda i popisa imovine, popisa obaveza iz prošlih godina da se što je prije moguće napravi revizija i da se usvoji novi poslovni plan za 2010. godinu. Investicijska ulaganja sam ostavio pod upitnikom s obzirom na stanje kakvo je, mi investirati moramo u razvoj tehnologije i u razvoj naših produkcijskih resursa. Naravno na temelju svih tih analiza timovi kvalitetnih i profesionalnih stručnjaka će napraviti i definirati korake i dinamiku te racionalizacije koja se mora provesti u ovom mandatnom razdoblju. Preduvjet također za to mora biti da se krene u planiranje višegodišnje što do sada nije bio slučaj. Znači, nekakvo, recimo, trogodišnje ili višegodišnje planiranje na temelju kojeg će se onda raditi i poslovni planovi i na kojemu će se raditi dugogodišnje sheme planiranja, planovi emitiranja, planovi proizvodnje. Naravno za to sve je nužno da se svi odgovornije počnemo ponašati i da svi kao jedan veliki tim prionemo tom poslu. Tu sada više nema solo igrača, tu se zbilja mora organizirati jedan kvalitetan tim provjerenih stručnjaka, provjerenih ljudi iza kojih stoje rezultati. Ovdje sam stavio, vjerojatno ste dobili u mom planu na... (UPADICA: Je.) ...to je hajmo reći nekakav grafički prikaz plana gdje se zapravo vidi da je 2010. godina pripremna godina za početak bilo kakvih promjena. Ako se uzme samo u obzir činjenica da ćemo oko pola godine izgubiti da se ustroji kuća da se izaberu ravnatelji podružnica, da se izaberu direktori programa, urednici informativnih programa, za to vrijeme može se iskoristiti da se naprave te analize, odnosno da se svi problemi izvuku ispod tepiha iz svih ladica i da se sa konkretnim rezultatima krene u izradu plana sanacije. Kao član tima koji je sudjelovao u izradi prijedloga nove organizacije kuće uvidio sam da imamo već pripremljen materijal koji nije nažalost zbog nedostatka volje krenuo u realizaciju. Međutim, novi prijedlog ustroja kuće kao moderne javne ustanove postoji i moguće ga je početi primjenjivati gotovo odmah. Slična stvar je i sa sistematizacijom. Ali, dobro. Na to ću se malo kasnije osvrnuti. Kako bih uopće zapravo vidjeli što je vizija našeg poslovanja, odnosno koja je naša misija mi smo napravili jednu dubinsku analizu u kojoj smo zapravo htjeli provjeriti naše poslovne procese: što smo, za koga radimo, od koga dobivamo neke usluge podrške, programske sadržaje i tako dalje. Dobili smo jedan ovakav dijagram koji se inače naziva lanac vrijednosti. Ja sada o njemu mogu pričati satima jer doista je unutra obuhvaćeno sve što je u našim poslovnim procesima svakodnevno. Međutim, bit svega je da je program onaj glavni pokretač, onaj glavni motor oko kojega se sve vrti, a program naravno proizvodimo ne radi sebe nego radi javnosti i radi onih zbog kojih smo tu. Uspoređujući i Hrvatsku radioteleviziju sa sličnim i s usporedivim medijskim kućama i javnim ustanovama u Europi uočili smo razliku da smo mi bazirani, odnosno organizirani jednom klasičnom medijskom strukturom koja je fokusirana odnosno koja je bazirana na medij distribucije programa do slušatelja. Znači, kao radio, kao televizija ili kao, recimo, internet nekakvi sadržaji. Dok kuće koje su provele organizaciju i reorganizaciju ponašaju se kao moderne, odnosno multimedijske produkcijske kuće. Što se time ostvaruje? Time se ostvaruju nekakva preklapanja nekakvi viškovi istovrsnih poslova istovrsnih procesa koji se obavljaju u klasičnoj strukturi i ovdje fokus više nije na način distribucije nego je fokus na korisniku. Znači da se korisniku dostavi sadržaj koji se za njega proizvodi bez obzira na platforme i to je ta kako se popularno naziva multimedijaska struktura organizacije. Mi imamo trenutno na snazi Zakon o HRT-u koji je u pripremi izmjene. Međutim, i u sklopu tog zakona postoje načini kako se HRT može već sada početi reorganizirati, odnosno...

MILAS: Još dvije minute imate.

MALNAR: Aha, još dvije minute. Dobro. Znači, imamo mogućnost da već sada krenemo u ove organizacijske promjene neovisno o zakonu, a imamo i nekakvu koncepciju novog ustroja kuća koja bi bila organizirana multimedijски i koja ne bi trebala bitno odstupati od zakona novog kojeg očekujemo skoro. Što se tiče kadrovskih promjena imamo potrebu da se i tu napravi veliki pomak zato jer imamo problem s ljudima koji su potonuli koji su nemotivirani i

koji zapravo ne mogu dati maksimum onaj koji se od njih traži, a to se onda u konačnici odražava i na kvalitetu programa i na kvalitetu nekakvih usluga koje mi pružamo kao nekakve jedinice u podršci programu. Što se tiče tehnologija, naše tehnologije koje smo mi proteklih godina nabavljali one su kvalitetne i moderne, to su digitalne tehnologije. Međutim, one su razjedinjene, nepovezane i nisu bazirane, nije razvoj novih tehnologija i opreme za proizvodnju bio baziran sa stvarnim potrebama programa. Tako da tu postoji malo razilaženje. Znači, potrebno je obaviti tehnološke integracije gdje god je to potrebno i gdje god je to moguće i opravdano, opet u cilju racionalizacije poslovanja, smanjenja troškova i svakako jedan od najbitnijih segmenata je novi poslovni sustav koji će nam omogućiti da kvalitetno upravljamo sa svim poslovnim procesima u kući. Za sada to nije moguće. Evo, na kraju bih još rekao da sa svoje 44 godine, 20 godina iskustva u kući od čega 15 godina kao rukovoditelj. Stekao sam stručnost, imam iskustvo, prepoznajem ovu kuću, poznajem ljude, poznajem procese, poznajem probleme koji su u kući. Ne pripadam nikakvoj grupaciji, struji bilo političkoj, bilo interesnoj ni bilo kakvoj. Smatram da imam ugled među kolegama i vašim glasom meni kao glavnom ravnatelju vi ćete zapravo biti inicijator novih promjena i poslavši jasnu poruku da će se utjecaj bilo izvana bilo iznutra interesnih grupa smanjiti. I ovo je kako želim ostaviti kuću 2014. godine. Znači, da bude moderno organizirana medijska kuća. Racionalno transparentno poslovanje. Da ima optimalan broj zadovoljnih ljudi i...

MILAS: Hvala lijepa.

MALNAR: Hvala vama.

MILAS: Kolegice i kolege, izvolite. Izvolite, gospodine Grubiša.

GRUBIŠA: Evo, ja bih postavio dva pitanja. Gospodine Malnar, Vi ste svakako govorili vrlo kompetentno o sinergiji tehnologije, mene bi više zanimala ta sinergija ljudske energije u svrhu proizvodnje programa. Jer na kraju krajeva cilj HRT-a kao jednog sustava je proizvodnja programa i to ne bilo kojeg programa nego kvalitetnog programa. Rekao bih najkvalitetnijeg programa. U tom slučaju mene zanima i to je pitanje, kako biste Vi definirali kvalitetu programa i kako biste je mjerili? To je prvo. A, drugo, u čemu Vi trenutno vidite najveću prednost HRT-a pred komercijalnom konkurencijom i u čemu bi zapravo HRT trebala učiti od te konkurencije? Hvala.

MALNAR: Naravno, svakako da je program centar i glavni fokus onoga što mi proizvodimo ovdje. Da to nisu niti tehnološki resursi ni proizvodnja. Međutim, oni su u funkciji proizvodnje. Što se tiče kvalitete programa, analize pokazuju da programi javnog sadržaja u zemljama Europske unije su u trendu rasta pred programima komercijalnih televizija. Naravno da program makar bio javan da također se daje mjeriti njegova vrijednost. Postoje metode i postoje alati kako se mjeri javna vrijednost u odnosu na neke druge parametre kao što su troškovi, kao što je, ne znam sada, postoje ti alati za mjerenje kvalitete javnog sadržaja. Naravno da HRT ne može samo se i neće imati isključivo samo javne nego će imati i jedan dio komercijalnih sadržaja, komercijalnih programa ali to treba biti svakako kontrolirano i dozirano. Znači, ja bih rekao da smo mi zapravo ušli u jednu neprirodnu bitku s komercijalnim radijima i televizijama zanemarujući možda pritom našu osnovnu funkciju, a to je javni program i javni sadržaj. Ne znam jesam li uspio?

MILAS: Hvala. Ako je to odgovor hvala. Dalje. Ništa. Mogu ja postaviti pitanje. Najprije ste rekli da bi odmah trebalo pristupiti promjenama, onda poslije toga govorite da bi trebalo i tako dalje. Spominjali ste projekte za koje postoje stručnjaci na HRT-u koje bi trebalo osmisлити kako bi priskrbili sredstva iz europskih fondova. Možete li mi u dvije-tri rečenice reći kakvi projekti i da li na Televiziji postoji takav profil ljudi koji bi to mogli odraditi?

MALNAR: Na Hrvatsko radioteleviziji svakako postoji profil stručnih ljudi koji bi mogli raditi takve projekte. Kada sam spominjao europske fondove i prikupljanje sredstava za takve projekte prvenstveno sam mislio na projekt arhive HRT-a. Znači, audiovizualni arhiv koji je zapravo kulturna baština i koji mi koliko znam po Zakonu o HRT-u smo dužni brinuti o njemu i voditi brigu o njemu. Nažalost, obzirom da se godinama taj dio nije rješavao mislim da je krajnje vrijeme da se pristupi tom velikom, to je stvarno veliki projekt koji treba riješiti. Ljudi za to postoje. Znanja za to postoje. Ali mislim da nije postojala volja da se tome pristupi. Obzirom da se radi o izuzetno skupom projektu, mislim da se radi o desetinama milijuna, da li kuna, da li eura, naravno da te novce ne možemo s našim redovnim poslovanjem ostvariti nego ćemo morati ići ili na podršku vlasnika ili na vanjske fondove.

MILAS: Gospodine Crnogorac.

CRNOGORAC: Evo, pošto svi kandidati ističu da se promene moraju odma desiti, odma pokrenuti ne znam verovatno iz svega onoga što ste čuli ili znate u vezi finansijskog poslovanja HRT-a Vi vodite tehniku, to je prva stvar, moje pitanje ide na sledeći način. Rekli ste da je stanje u tehnici HRT-a zadovoljavajuće. No, međutim, ja bih Vam hteo postaviti jedno drugo pitanje. Koliko dugoročno primenom novih neću reći tehnologija nego novih uređaja koji su sada puno moderniji nego ova kamera koja je ovde iza Vas, koliko dugoročno bi na HRT-u ne samo uštedili što se tiče tehnike i programa nego što se tiče i ljudskih resursa pošto znamo da za nove uređaje potreban je manji broj ljudi i brže dolazimo i do montaže, do finalnog proizvoda, po Vašem mišljenju, profesionalnom.

MALNAR: Dakle, ovako, postoji jedna fama koja se proteklih godina protezala da će digitalna tehnologija zapravo smanjiti broj ljudi i da je ona taj mehanizam koji će napraviti racionalizacije. Naravno da je to djelomično tačno jer ta nova tehnologija zapravo omogućava brži protok informacija, kvalitetniji rad, dostupnost informacija, dostupnost sadržaja za razliku od stare tehnologije. Na temelju toga se postiže veća kvaliteta programa, hajmo reći mogućnost reciklaže tih programa koristeći sadržaje kao što je arhiva. Nažalost, govoriti da će se tu nešto bitno uštediti ne bih mogao reći da će biti uštede u smanjenju broja ljudi ili u smanjenju jer netko iza kamere treba stajati. Netko treba hodati s mikrofonom i snimati po gradu. Da li je to digitalni snimač ili analogni tu nema. Međutim, kad samo govorio o nekim drugim aspektima mislio sam na povezivanje raznih sličnih tehnologija u kući. Evo, imate primjer kada pogledate malo informativne emisije na svakoj nekakvoj pres konferenciji vidite dva mikrofona o HRT-a. Da li je potrebno da idu dva snimatelja, radijski i televizijski ili je to u nekakvoj novoj organizaciji moguće objediniti, o tome se radi. Znači, jednom drukčijom organizacijom rada, tom takozvanom famoznom multimedijalnom organizacijom o kojoj svi vole pričati, a zapravo nema jasne definicije što je to multimedija. Na takav način se mogu neke stvari racionalizirati i uštedjeti.

MILAS: Hvala. Ako dobro vidim nema više pitanja za gospodina Malnara. Ja Vam se zahvaljujem gospodine Malnar na izlaganju i odgovorima. Čut ćemo se. Hvala lijepa.

MLANAR: Hvala i vama.

(Četvrtak, 4. veljače 2010.)

MILAS: Dobar dan svima! Pozdravljam predstavnike medija, kolegice i kolege. Lijepo vas molim za pažnju i mir. Nastavljamo 76. sjednicu Programskog vijeća s preostalih 7 kandidata koje ću sada pročitati. Dakle, Damir Novinić, Ivan Pavelić, Nada Prkačin, Tomislav Radić, Damir Šimunović, Dragutin Veselčić i Nada Zgrabljčić Rotar. Evo, već je vrijeme. Od početka nam je prošlo skoro 10 minuta. Dakle, počinjemo s gospodinom Novinićem, on je tu. Ja ga pozdravljam. Vjerojatno znate propozicije. Možete uključiti mikrofon i 10 minuta je Vaših. Izvolite.

NOVINIĆ: Hvala lijepa. Evo, ja ću nastojati u 10 minuta protrčati kroz ovu power point prezentaciju budući da je to zaista malo vremena za ispričati i pokušati predstaviti jedan obiman i ozbiljan posao. Ovako, danas smo ovdje, ključni problemi HRT-a trenutno. Arhaična organizacija, neučinkoviti poslovni procesi, vrlo niska produktivnost, vrlo visoki fiksni troškovi, velike obveze, trenutno gotovo 580 milijuna kuna, negativan tijek novca u 2009. na razini gotovo 200 milijuna kuna, preuzete višegodišnje ugovorne obveze koje nam u mnogome određuju kako ćemo planirati našu budućnost, motivacija djelatnika i ja zaista vidim 2010. godinu kao nužnu prekretnicu. Mi moramo odlučiti kojim putem dalje. Hoćemo li raditi isto ovako kako smo radili do sada ili ćemo krenuti drugim putem. Ako ćemo krenuti drugim putem treba krenuti bitno drugim putem. Znači, ovdje se najavila i planirala restrukturiranje, tj. restrukturiranje kroz projekt IPIS koji je se planirao u zadnjih 6 godina. Ja kad sam došao ovdje prije 15 mjeseci i pogledao sam, to je jedan vrlo opsežan materijal, vrlo dobro napravljen u svom većem dijelu, ali možda preopsežno i bez onog zadnjeg pusha koji je bio očito potreban da se implementira. Tako da, evo, nažalost moram konstatirati da se to prije implementiralo vjerojatno bi danas situacija bila bitno drukčija. Međutim, nije. Pravilnim upravljanjem i odličnim poslovnim potezima u stvari implementacije kriznog menadžmenta, mi se prije moramo suočiti s time da imamo problem, da imamo krizu da bismo uopće tu krizu pokušali i rješavati. Negativni poslovni i organizacijski problemi mogu se nadvladati u razdoblju mandata od 4 godine. Da bismo to uspjeli, evo, ja nudim sljedeću misiju i viziju i ciljeve. Misija HRT-a kako je ja vidim da se kroz raznolik i kvalitetan program Hrvatskog radija, Televizije i Glazbene proizvodnje promoviraju trajne vrijednosti hrvatskog društva, opće vrijednosti demokracije i ljudskih prava te da obrazujemo nove generacije u Hrvatskoj. Znači, vizija da se to postigne je da stvorimo vodeću javnu radioteleviziju u široj regiji koja svojim radom, sadržajem, integritetom i profesionalnošću zadovoljava svoje cjelokupno gledateljstvo. Ciljevi, da bismo to uspjeli postići je da kontinuirano poboljšavamo našu kvalitetu programa, ostvarujemo svoju javnu funkciju i naravno ispunjavamo zakonske obveze i Zakon o HRT-u. Nužno je stabilizirati financijsko poslovanje. Danas je ono vrlo nestabilno, na pragu vrlo ozbiljnih mogućih konsekvenci, posljedica, znači, na pragu smo insolventnosti. Poboljšati javnu percepciju Hrvatske televizije i povećati motivaciju zaposlenika i stvarno, a ne deklarativno uvesti HRT u tehnološko 21. stoljeće. Kad to kažem mislim na to da na primjer po našim dopisništvima momentalno je prosječna starost kamera gotovo 10 godina. Znači, da ne pričam o drugim stvarima koje su se u međuvremenu morale dogoditi, a nisu. Nisu se dogodile iz vrlo jednostavnog razloga, a ne zato što to ljudi nisu htjeli nego zato što za to nema novca. Je li, kao što sam već rekao. Znači, restrukturiranje. Restrukturiranje se mora napraviti brzo. Znači svaki projekt ovakvog tipa mora biti gotov u 6 mjeseci ne može se raditi godinu – dvije ili tri. Jer vas onda vrijeme pregazi i onda ništa nije kao što je bilo kad ste počeli planirati. Zajedno sa sindikatima i u skladu s odredbama Zakona o radu vidjeti da li treba provesti program zbrinjavanja viška djelatnika. Preduvjet izrade ovog kompleksnog i teškog zahvata je definiranje strategije. Znači trebamo znati kud želimo doći da bismo znali što trebamo raditi, a posebna pažnja treba biti posvećena zanimanjima koja su ključna za našu osnovnu djelatnost, a to je proizvodnja i emitiranje programa. Znači, snimatelji, novinari, montažeri da se ne dogodi kao što se sada dogodilo u ovom poticajnom odlasku da odu ljudi stručnjaci snimatelji, stručnjaci tonci, koje sada ne možemo nadomjestiti momentalno. Znači, ja mislim da se to tako ne treba raditi. Proizvoditi program javne radiotelevizije tj. očuvati HRT kao javni servis može se ukoliko dostignemo ova tri cilja: vjerodostojnost, proizvodnja visoko kvalitetnog javnog sadržaja i održavanje slušanosti i gledanosti tj. povećanje naše slušanosti i gledanosti. Program HRT-a, Hrvatskoga radija i HTV-a radi se za ljude, za građane od 0 do 100 godina, a i one starije od

100 godina. Znači, mi smo u zadnje vrijeme bombardirani jednim presingom javnosti gdje uspoređujemo gledanost kao glavni faktor uspješnosti i to u ciljnoj kategoriji od 18 do 49 godina. To nije ispravno. Nama je taj segment zaista bitan jer od njega dobijamo 25% prihoda znači cirka 25 milijuna kuna, ali mi se reguliramo kao što ovdje piše u Zakonu o HRT-u i naš temeljni interes je vjerodostojnost i ispunjavanje zakonskih obaveza, a ne profiti. Interes komercijalnih tv-kuća se zove profit, a interes Hrvatske radiotelevizije zove se vjerodostojnost. Znači, regulirani smo drugim zakonom i ne možemo igrati po istim pravilima. Primjer kao jednu od naših javnih funkcija mi prenosimo mise, znači svaki vikend je na HRT-u misa. To nije komercijalni sadržaj i nikad neće biti. Mi ga naravno ne možemo promatrati na takav način. Znači, mi imamo naše obveze koje ćemo bez obzira na to da li je to komercijalno ili nije, naravno uvijek provoditi. Informiranje i obrazovanje građana ja to vidim kao jednu od ključnih uloga HRT-a i naravno da ćemo nadalje posebno promovirati i slobodu govora, poštivanje različitih područja javnog interesa, kampanja za prevenciju nasilja, hrvatski branitelji Domovinskog rata, djeca kao jedan posebno važan segment, to je moje osobno mišljenje, mislim da se može više napraviti na tom polju iako ja sam svjestan da sam se javio za natječaj glavnog ravnatelja HRT-a ne za direktora programa, tako da u tom segmentu mogu eventualno izraziti svoje mišljenje, ali naravno ne mogu kreirati program. Profesionalno ustrojen informativni program je nama jako bitan. Tu smo u zadnje vrijeme jako vjerojatno s pravom dobivali po repu da se malo figurativno izrazim. Njega treba dodatno u najkraćem roku profesionalizirati. Znači, uvesti jasne transparentne kriterije: ko' što radi, kako, tko je uspješan, tko nije uspješan, a maknuti priče koje s kime dobar, tko nije dobar i tako dalje. Web redakciju bi ja izdvojio iz Informativnog programa jer mislim da je web i Internet izuzetno važan i mislim da je tamo ako ga se sagledava samo kao dio Informativnog programa on gubi na svojoj vrijednosti i on postaje samo jedan dio servisa u Informativnom programu što ja mislim da nije dobro i to mogu ako treba malo detaljnije obrazložiti. Glazbena proizvodnja, ja je vidim kao nacionalno blago Hrvatske. Mislim da dovoljno nije valorizirana u ovom trenutku, znači to su naša tri orkestra koja promoviraju djela hrvatske glazbene baštine. Mislim da bi mogli ostvarivati i više prihoda. Imaju dosta potencijala, mislim da bi bilo dobro da u ovom novom Zakonu o HRT-u specifično pozabaviti da se to definira na jedan prikladan način i valorizira ta vrijednost koju danas imamo. Novi mediji. Ja tu vidim to kao nešto u šta se definitivno mora ići, glavna poluga bi to trebala biti HRT-a u sljedećem razdoblju kroz par godina. Mi smo danas 38 portal u Hrvatskoj po posjećenosti. Mislim da je to zaista loše. Mislim da moramo biti, kao cilj bih postavio među prvih 5 i da se tim izdvajanjem novih medija iz Informativnog programa, to sagleda s jednog drugog rakursa i da se tu pokuša i komercijalizirati dio sadržaja, da probamo dobiti i neki prihod od weba koji danas nemamo. Trebamo redefinirati naš marketing koje je godinama bio re-aktivan. Bili smo jedina televizija. Ljudi su morali zvati i reći, čujte dajte da dođem kod vas, dajte mi neki dobar termin i to je tako ustrojeno. Znači tu nema one agresivne prodaje, promocije, nema ljudi koji zovu koji traže, koji donose novac. Pro-aktivni pristup je nešto što tržište prepoznaje. Zna se kako on treba izgledati i ja mislim da se u zadnjih nekoliko mjeseci to već počelo raditi. Ja bih i dalje inzistirao na tome da se to radi što više i što ozbiljnije. Digitalizacija naše arhivske građe za mene je projekt od kapitalne nacionalne važnosti. Tu bih odmah razbio jednu iluziju znači da ćemo mi zaraditi neke velike novce od naše digitalizacije u nekom kratkom roku, tj. na primjer još ove godine. To je nemoguće. Znači, naš glavni cilj je ovdje očuvati arhivsku građu, to je dugotrajan proces, izuzetno skup projekt i dugotrajan povrat investicije. Znači, trebamo digitalizirati i napraviti registar prava za sva djela što imamo. To je posao od par godina. Provedba antikorupcijskih mjera za mene iz mnogih razloga je posebno važna i posebno joj treba posvetiti pažnju. Ravnateljstvo će osnovati povjerenstvo, to je bio prijedlog koji smo moj kolega i ja dali prije nekih godinu dana, u 2. mjesecu, imali smo čak i potporu od tadašnjeg ravnatelja Televizije, ali koliko ja znam nije došlo do osnivanja tog povjerenstva koje se trajno treba baviti nadzorom i provedbom programa mjera za suzbijanje sukoba interesa. Po mojem mišljenju svi financijski podaci HRT-a kao javne firme trebaju biti dostupni javnosti. Znači, ne vidim razloga da ništa što nije poslovna tajna iako čak ovdje na vijeću su se čak rekli i podaci koji zaista spadaju u domenu poslovne tajne. Kao visina kamata između banaka. To su podaci s kojima ja ne bih išao van, ali podaci, financijski podaci, znači koliko mi prihodujemo, rashodujemo, glavne grupe troškova apsolutno mogu i moraju biti dostupni javnosti. Temeljna načela moja bila bi profesionalnost, zakonitost i vjerodostojnost. Ja sam napravio i financijsku projekciju. To je

jedna od mogućih financijskih projekcija koja pretpostavlja dosta radikalne promjene u načinu na koji sad radimo i ako dobijem mandat, znači ja ću se zalagati za implementaciju jednog vrlo tržišnog pristupa... (ZVONCE) Evo, završit ću tako da kažem da je detaljna razrada po godinama programa je priložena u programu. Ja vam se zahvaljujem na pažnji. Još bih želio reći da ukoliko dobijem mandat nakon 6 mjeseci bi ga ovom Vijeću stavio na preispitivanje budući da se ne bi skrivao iza dvotrećinske obveze. Znači, želim reći da...

MILAS: Razumjeli smo. OK.

NOVINIĆ: ...bez potpore Vijeća nema šanse da se nešto ozbiljno...

MILAS: Hvala lijepa na izlaganju. Kolegice i kolege, izvolite. Možemo krenuti s postavljanjem pitanja. Gospođa Modrić, izvolite.

MODRIĆ: Gospodine Noviniću, imam neku svoju metodu kod ovog saslušavanja kandidata pa stavljam na ove vaše programe da ili ne. Ja sam sa zanimanjem saslušala Vašu prezentaciju koja je bila vrlo artikulirana. Međutim, da bih ja na Vašu prezentaciju stavila da, što se mene tiče, naravno, poslije ćemo svi zajedno odlučivati, ja bih htjela da nam kažete nešto, a to je s obzirom da smo, to sam i ja radila i svi ostali da bismo se informiralo jer puno ljudi uopće ni ne poznamo ni ne znamo tko su, a o drugima pak ne znamo dovoljno pa sam onda googlala sve ljude pa tako i Vas, pa sam našla neke stvari oko kojih bi htjela da dobijemo svi zajedno odgovor, a to je da li ste Vi bili ili jeste sada u bilo kakvim poslovnim vezama s bilo kojim člana Programskog vijeća HRT-a ili sadašnjeg vodstva HRT-a.

NOVINIĆ: Ne.

MODRIĆ: Jer Vi znate da postoje razno-razni rekord u medijima o raznim vašim poslovnim vezama. Prema tome ja Vas molim da to raščistimo ovdje pa ću ja onda odlučiti za sebe. Hvala lijepa.

MILAS: Shvatili smo pitanje. Uključite se lijepo molim. Samo malo. Izvolite.

NOVINIĆ: Nikad ni s kime u Programskom vijeću nisam nikad bio ni u kakvim poslovnim odnosima. Ni s kime iz Ravnateljstva nisam nikada bio u nekim poslovnim odnosima. Bio sam prije godinu i pol dana s gospodinom Josićem koji je rukovoditelj Općih i zajedničkih poslova suvlasnik poduzeća koji sam udjel prodao prije nego što sam dolazio na Hrvatsku radioteleviziju. To je, ako se to može podvest pod to onda da.

MILAS: Shvatili smo. Hvala lijepa. Možete isključiti mikrofon. Možemo dalje. Gospodin Grubiša.

GRUBIŠA: Pa, evo, gospodine Noviniću, pošto ja predajem javne politike Europske unije posebno me radiju što ste Vi spomenuli u Vašem programu i na posljednjoj stranici Europsku radiotelevizijsku uniju, kako treba ispravno prevesti to. I drago mi je da tu Vi o njoj govorite i o našoj pripremi za članstvo u Europskoj uniji 2012. godine iako to Vi niste napomenuli kao neki drugi kandidati. E, baš u svezi s time ja bih Vas molio, evo da mi kažete, imam stanoviti dojam da je Vaš program u raskoraku s Direktivom o audiovizualnim medijima Europske unije iz 2007. godine, a posebno s Izvješćem Komisije o primjeni državnih propisa na servis javnog emitiranja iz 2009. godine. Pa bih Vas molio da mi to objasniti kako to da je do tog raskoraka došlo i posebno me zanima, naravno, onda jedno od strateških odrednica u tom programu, a to je politika kohezije i inkluzivnosti. Što Vi mislite kao ravnatelj po tome poduzeti.

MILAS: Hvala lijepa. Uključite se gospodine Noviniću.

NOVINIĆ: Moram priznati da za ovu Direktivu nisam upoznat i nisam znao da je u raskoraku s nekim od dijelova programa. Po meni što bih ja sugerirao, znači, i što ja mislim da treba napraviti je da se razdvoji javni od komercijalnog sadržaja i to jasno. To za sada nije napravljeno. Mislim da se treba više promovirati mogućnost projekata i financiranja iz Europske unije. Mislim da je tu na edukaciji napravljeno zaista malo. Mislim, ja bih sugerirao da se radi više, a mislim da su i od ove godine dostatni određeni fondovi Europske unije za koje sam, moram priznati, samo marginalno pogledao i vidio da postoji mogućnost, ali nisam detaljno upoznat koji su to točno fondovi i za koje namjene se mogu koristiti. Ako možete možda... (NERAZUMLJIVO BEZ MIKROFONA)

MILAS: Ne možemo ovako. Samo polako. Isključite mikrofon. Gospodine Grubiša, izvolite.

GRUBIŠA: Samo mi još o koheziji i inkluzivnosti. Kako to mislite ostvariti kroz Vaš program.

NOVINIĆ: Možete li mi samo malo pojasniti pitanje? Ne znam na koji se dio točno odnosi.

GRUBIŠA: Gledajte, politika kohezije i inkluzivnosti podrazumijeva uključivanje. Inkluzivnost podrazumijeva uključivanje socijalnih skupina u upravljanje, participaciju u

definiranju javnih programa, javnih televizijskih sredstava i u tretiranju posebnih marginalnih skupina kao manjina od etničkih, rodnih, hendikepiranih i tako dalje. Evo, to sam Vam morao pojasniti.

NOVINIĆ: Hvala Vam što ste mi pojasnili. Pa, ja, moje mišljenje je, nisam o tome puno razmišljao ali ono što ste da li Vi ili netko rekli na vijeću, znači, smanjiti getoizaciju tih tema. Znači, objediniti sadržaje i uključiti ih u sadržaje koji se tiču navedenih skupina koje ste spomenuli i objediniti ih i pokušati ih što više integrirati u programe mozaičnog sadržaja kao što su Hrvatska uživo, Dobro jutro Hrvatska da bi oni dobili svoj jedan šire gledateljstvo i slušateljstvo.

MILAS: Hvala lijepa. Idemo dalje. Gospođa Škrabalo.

ŠKRABALO: Gospodine Noviniću ja imam nekoliko pitanja kratkih pa ću ih onda sve postaviti. Prvo pitanje. Da li sam ja dobro razumjela iz Vašeg programa da Vi negdje navodite da prema potrebi treba povećati obrtna sredstva?

NOVINIĆ: Da.

ŠKRABALO: Možete li pojasniti što to znači strateški. Samo čas, to je prvo pitanje. I na koji način Vi namjeravate upravljati imovinom HRT-a ako ste glavni ravnatelj. Jer naime, ja ću biti tu otvorena. Ja znam da se za vrijeme v. d. Ravnateljstva su se pojavile opcije o tome kako bi trebalo da postoji opcija o aktiviranju imovine koja trenutno se ne koristi za provedbu programa i to čak i na način koji uključuje prodaju na što su se javile i dosta zabrinutosti u smislu da, da li zbog kratkoročne krize koja ipak ne bi trebala značiti, nema veze s razvojem HRT-a u sljedećih 20 godina, znači pitanje gospodarenja imovinom HRT-a i zaštitom HRT-a od potencijalnih interesnih skupina koje mogu dočekati priliku. Sad imamo različitih situacija, mi znamo da je u Hrvatskoj u nestanku...

MILAS: Pitanje, gospođu Škrabalo.

ŠKRABALO: To je to. Znači, to je prvo, obrtna sredstva i imovina. Druga stvar. Možete li pojasniti, specificirati koji elementi IPIS-a smatrate da su korisni i mogu se koristiti kao podloga. Jer imperativno odbacivanje IPIS-a može značiti dvije godine produžetka cijele pripreme i provedbe strategije. Treće pitanje, mene zanima kako namjeravate surađivati s programskim ljudima jer naime uz sve divne strategije mi jako dobro znamo da je ključna stvar koji ljudi rade koji posao i to meritokratski. Imamo nekoliko primjera koja ja smatram zabrinjavajućima u posljednje vrijeme iako smo mi htjeli promjene i nadamo se promjenama. Prvo je da je upravo ovaj Internet...

MILAS: Gospođu Škrabalo! Molim Vas!

ŠKRABALO: Samo čas. Ovaj Internet portal koji je problematičan, osoba koja ga je uređivala je postavljena na urednicu Deska, ili primjerice znam da je bilo problema s time da ljudi iz vanjske politike odlaze na međunarodne recimo u Brighton ili negdje gdje mogu upoznati europsku produkciju i nešto možda čak i prodati. Zanima me na koji način mislite upravljati kadrovima, a naročito surađivati s programom.

NOVINIĆ: Zahvaljujem na pitanjima. Znači, u obrtnim sredstvima potrebno je uložiti u tehnologiju. Potrebno je uložiti u regionalne centre. Po ovom inicijalnom što sam ja vidio, a da ne prejudiciram ja bih vjerojatno išao u smanjivanje broja centara po Hrvatskoj, a u jaču tehnološku i programsku snagu svakog od onih koji ostanu. Znači tu vidim i to se nije radilo zadnjih par godina i zbog toga imamo velikih problema. Na primjer, nedavno nam je pp server s kojega se vrte reklame umro. I sada imate opciju a) brzo nešto kupiti, hitno. Mi nismo napravili plan investicija zato što nemamo sredstava predviđenih za to u ovoj poslovnoj godini, a to je vrlo bitno. Znači, ja bih to rješavao leasingom i rješavao bih tako da reprogramiram jedan dio kredita i da se ipak iznađe sredstava za ulaganje u obrtna sredstva u tehnološkom smislu. Nekretnine. Slažem se s vama da je to jedno triki pitanje. I nisam siguran koji je moj konačni stav. Međutim, ne isključuje mogućnost da u slučaju da se ne može drukčije bih išao na prodavanje nekog dijela nekretnina. Ovdje prvenstveno mislim na one nekretnine koje nisu u funkciji programa. Znači, mi imamo nekretnine koje iznajmljujemo. Mi se ne bavimo biznisom iznajmljivanje nekretnina. Mi se bavimo biznisom proizvodnje emitiranja proizvodnje radijskog i televizijskog programa. Znači, ako imamo nekretninu koju smo momentalno iznajmili Ministarstvu pravosuđa, ja bih vidio da li postoji mogućnost da Ministarstvo pravosuđa kupi od nas tu nekretninu pa da mi imamo cash koji nam je u ovom slučaju vrlo potreban. Znači, izbjegao bih bilo kakve, to bi bilo neko zadnje rješenje. Znači, gledajte, ako mi sada imamo situaciju da 5. 3. nismo sigurni da možemo isplatiti plaće, a imamo nekretnine koje ne koristimo, koje su uredi koje iznajmljujemo. Mislim da ne bi imao

problema donijeti takvu odluku. Prije toga bih iscrpio sve što mogu donijeti i to bih napravio baš na ovaj način. To je opcija. Jedna od opcija. (NERAZUMLJIVO) Sad su iznajmljeni. Znači, možemo ih ili iznajmljivati, možemo ih prodati. Ja bih tu išao na to da li se vidi da li se može s Vladom nešto ili kompenzirati jedan dio PDV-a. To nisam spomenuo jer je kratko vrijeme bilo. Znači, mi od ove godine imamo novi obračun PDV-a koji nama financijski teret u ovoj poslovnoj godini 50 milijuna kuna najmanje. Od 50 do 75. I sada ako mi imamo nekretnine koje nam nisu u funkciji programa koji iznajmljujemo, ja bih probao to možda kompenzirati s Vladom, s Ministarstvom financija kao jedna od ideja ovako dosta bez dubljeg razmišljanja, analize. Ja ne znam da li su te nekretnine slobodne za prodati. Znači, da li su one opterećene ili hipotekama, da li su knjižno vlasnički riješeni odnosi, ali ne odbacujem takvu, znači u Zakonu o ustanovama jedna od mogućnosti smanjivanje gubitka tj. kompenziranje gubitka je prodaja nekretnina. E, tako da mislim da je to nešto o čemu se može u svakom slučaju govoriti. Tu bih naravno tražio podršku Programskog vijeća. Ne bih radio takve stvari, ali naravno prvenstveno prije toga ispitujući sve opcije i realno prikazujući sadašnje stanje. IPIS. Gotovo svi dijelovi IPIS-a su dobro zamišljeni. Znači, struktura, smanjivanje nepotrebnih radnih jedinica koje IPIS predviđa, znači, spajanje Deska, spajanje informativnih programa, tu dolazimo odmah do onog o čemu sam pričao znači restrukturiranje, smanjivanje potencijalnog broja ljudi. Ono što je bio problem koji sam ja uočio osobno je bio to što IPIS na Televiziji, ja mogu malo bolje govoriti o Televiziji na kojoj radim i gdje sam zaista detaljno upoznat, je bio taj što on predmnijeva znači planiranje, mi na televiziji sav program planiramo kao projekte. Znači, projektno planiramo. Imamo matičnu strukturu funkcionalne radne organizacije i projektnu po svakoj emisiji. Onaj koji predlaže po IPIS-u koju emisiju direktoru programa će se emitirati ili ne to je takozvani voditelj projekta koji bi trebao biti, to mogu biti i producenti i urednici. Prvenstveno urednici ili ljudi iz tog segmenta naše kuće, primijetili smo da nemaju dovoljno potrebnih predznanja. Znači da bi direktor programa mogao ocijeniti da li je projekt dobar ili ne on ga mora dobiti u jednoj određenoj formi sa svom financijskom stranom. To je bio problem. E, sad da li je to problem zato što nije taj zadnji finiš IPIS-a dovoljno dobro iskomuniciran na vrijeme i da se tom segmentu posvetila dodatna pažnja da se izeduciralo broj ljudi. To je 300-400 ljudi koji mogu predlagati projekte. To je jedan veliki broj ljudi od kojih možda 10% je zaista u ovom trenutku spremno raditi na taj način. Znači to su izuzetno dobre ideje s projektno menadžmentskog stanovišta jako dobro obrađene. Znači, to je radio vrlo stručan tim, korišteni su vrlo veliki resursi HRT-a. I velim, po meni je veliki problem što to nije već prije implementirano. Sad je tu došlo do jednog zamora materijala od 6 godina. Ljudi su očekivali pa se nije dogodilo. Pa su očekivali pa sad su pokolebani da li iste stvari vrijede kao i na početku planiranja. Po meni je to izuzetno dobro obrađeno i ima jako puno dobrih, znači, predviđa smanjivanje nekih od ovih funkcija OiZP koji su po meni, mislim sada treba ih integrirati, znači, ja cijenim da je taj projekt u jednom velikom dijelu jako dobro zamišljen, u jednom segmentu ne, jer zanemaruje ključne faktore rizika prilikom implementacije, ali da bi ga se uz male promjene moglo implementirati vrlo brzo. I programski ljudi, kako surađivati? Čujte! Komunikacija! Komunikacijom. Tu je problem bio malo u komunikaciji, ja sam ga imao osobno sa svoje strane kad sam probao budžet raditi. Znači, ja sam svjestan zakonskih ograničenja miješanja posloводства u program, ali znači jednim kontinuiranim dijalogom objašnjavanjem da to što Dnevnik traje 2 minute manje, tj traje onoliko koliko bi trebao trajati, mi dobivamo skoro 60 tisuća kuna dnevno više koje su nama nasušno potrebne. Znači, takvom vrstom komunikacije objašnjavajući zašto nešto treba ili ne treba, to je ono što bih ja radio. Pritom želim naglasiti da se zaista ne bih miješao u program. Ja za to nisam kompetentan. Ja za to nisam kompetentan. Da jesam javio bih se za mjesto direktora programa. Tu mi fali puno iskustva. Znači, ja mogu matematički vidjeti kada jedan emisija ide u drugu emisiju i ponuditi neka svoja razmišljanja o tome. Integrirati više marketing s njima, da se više razgovara jer se to do sada nije događalo, ali ja bih dao direktorima programa da vode program u skladu s onim što im Vijeće kaže i odluke.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodo Modrić, izvolite.

MODRIĆ: To možda nije najvažnije u cijelom ovom spletu ovih važnih stvari. Međutim, nešto me je malo zasmetalo kad ste rekli da biste izdvojili web redakciju iz Informativnog programa. Naime, nekako je perfekuirano unutar struke u cijeloj Europi na svim televizijama da upravo Redakcija weba mora biti dio Informativnog programa, čak, dapače neka jezgra iz koje se onda granaju druge stvari i tako dalje. Pa bih htjela da nam to objasnite.

NOVINIĆ: Ja se slažem s time dijelom. Međutim, ja sam vidio operativne nedostatke koje smo mi ovdje imali zbog toga. Na primjer otkrije se neka vruća vijest, informativni program Desk kaže, ovi na Webu hoće odmah objaviti, a na informativnom kažu čekaj, imat ćemo vijesti. Znači, ako sagledavamo naš web samo kao informativni servis onda da. Apsolutno se slažem. Onda ima to svoju funkciju. Međutim, ovdje od kad sam ja došao priča se o webu kao o portalu. Znači, gdje bismo mi trebali imati i sadržaje komercijalnog karaktera, gdje bismo trebali imati integrirane sve programe. I ja u operativnom provođenju vidim tu problem. Da li je to zbog ljudi koji su radili ili ne. Može biti. Znači, ostavljam apsolutnu mogućnost, ali ponavljam, znači, po meni tu je vrlo jasan hodogram. Vijest – provjera vijesti – odmah objava na webu – najava da će biti u Dnevniku – u Dnevniku obrađena vijest i opaska cjelokupnu integralnu verziju pogledajte na webu. Znači to je jedan hodogram koji mora raditi zajedno. Ako je to samo jedna redakcija u informativnom programu oni ne mogu se na taj način, nisu se bar uspjeli nikako etablirati. To je moje jedno bilo mišljenje. Ja sam mislio onda da se to napravi izdvajanjem iz Informativnog, a davanje veće važnosti tom segmentu. Evo.

MILSA: Hvala lijepa. Gospodin Crnogorac.

CRNOGORAC: Iako nam Zakon sada to propisuje sastav Ravnateljstva HRT-a je ovakav kakav jeste, moje pitanje s obzirom da imate ovdje iskustva i imate normalno mogućnosti da dođete do informacija, možda brže ili bolje nego drugi kandidati koji nisu ovdje iz kuće. Moje pitanje je, kako Vi sada, odnosno kako vidite da li je sada ovakav sastav Ravnateljstva i ovakav način, ne govorim sada o imenima nego na funkcije nego da se ono sastoji od ravnatelja podružnica, da li je on dobar i operativan. To je prva stvar koju Vas hoću pitati je marketing. Vaše mišljenje u vezi toga da li i kako se treba marketing raspoređivati s obzirom na gledanost nekih emisija i možda čak i vreme emitovanja marketinških oglasa.

MILAS: Imate samo još dvije minute. Uključite se.

NOVINIĆ: Mislim da je u skladu sa sadašnjim Zakonom koji definira podružnice poimence ih definira i kao samostalne jedinice u sklopu HRT-a, ovakav sastav Ravnateljstva nužan. Jer ne vidim kako bi se to drukčije riješilo. Međutim, ne mislim da je to najsretnije rješenje, znači, dugoročno. Mislim da bi se podružnice više trebale biti integrirane i da bi HRT trebao više biti integriran kao jedna jedinstvena cjelina, a da bi kao što je to običaj u ostalim i privrednim subjektima i tvrtkama i ustanovama, znači u Ravnateljstvu trebali sjediti ljudi koji su predstavnici različitih, hajmo to tako reći, zanimanja. Znači, od financijaša, pravnika, koji će bolje integrirati poslovne operacije ili bar da se treba dodati funkcija poslovnog direktora da je tako nazove koji može onda objediniti sve funkcije sebi, ali da se njemu da jedna ozbiljnija uloga nego što je bilo. Mi smo ovdje imali prilike čuti u prijašnje vrijeme da rukovodstvo nije bilo dovoljno dobro upoznato sa stanjem. Ja mislim da je to teško reći uopće nekome. Ja to ne bih nikada rekao, ali to može biti iz tog razloga. Ne znam da li je dobar odgovor, znači, pri ovom zakonu i ovoj sad strukturi kako je ja ne vidim drugog rješenja za sad. Znači, mislim da da uz tu opasku da bi evo Ravnateljstvu dodao jednog jako poslovnog čovjeka onda, znači iz segmenta poslovanja, a što se tiče marketinga, ja sam svjestan da je ovo jedan od zakona koji je čest u Europi. Znači, da mi imamo minutaže neki marketing, u ovom trenutku u ovom stanju tržišta on je nama zajedno s pretplatom kao dominantnim izvora prihoda nedostatan za obavljanje djelatnosti u ovom opsegu i na ovaj način na koji mi to radimo. To mora biti jasno. Rezultat toga je minus 200 milijuna kuna negativan tijek novca i projicirani u ovoj godini isto jedan značajni gubitak. Ja marketing vidim kao, tu se treba napraviti jedan kompromis...

MILAS: Možete završiti. I to je to. Vrijeme je izišlo. Završite ovaj odgovor... (NERAZUMLJIVA UPADICA) Završite, molim Vas, odgovor i to je to.

NOVINIĆ: Znači, za mene je ovdje jasno da se mora dogoditi jedan kompromis između naše javne funkcije i svih zadataka iz Zakona i potrebe da imamo dodatni prihod. Ja ga vidim u ovom trenutku jedino moguć iz marketinga i štoviše, ja bih i s programom na način poboljšane komunikacije razgovora probao dovesti do toga da se taj marketing osnaži i pojača. Ili da se skroz redefinira, da ga nema, a onda je jasno da ne možemo raditi 50% stvari koje...

NOVINIĆ: Hvala lijepa, gospodine Noviniću. Vrijeme je izišlo. Gledajte, samo malo, ja ću pustiti. Lijepo molim vijećnike, onda vodite računa o svojim kolegama da i oni imaju vremena postaviti pitanje jer mi zbog drugih moramo biti pravični. Svima smo dali 20 minuta prema tome ne možemo gospodinu Noviniću pustiti pola sata... (NERAZUMLJIVA UPADICA) Ovo je izuzetak. Izvolite, kratko pitanje. Samo jedna rečenica odgovora i gotovo.

MESARIĆ: Nešto mi nedostaje u cijeloj, slušao sam pažljivo, a to je bez obzira što ste Vi rekli da će program voditi ljudi, ali ste ovdje nekoliko, vrlo ću taksativno s obzirom da se približavamo Europi da je Europa propisala kako program treba izgledati, ali ne mogu ako ne objasnim gdje je problem... (ŽAMOR)

MILAS: Gledajte, gospodine Noviniću, ja se ispričavam i zahvaljujem se. 20 minuta je izišlo i nemojte se ljutiti. Vodite računa o svojim kolegama. Hvala lijepa. Gospodin Ivan Pavelić. Dobar dan! Dobro došli! Izvolite. Ovdje su vijećnici. Imate 10 minuta za Vašu prezentaciju, izlaganje onoga što mislite što je najbitnije. Što se nas tiče možete početi. Izvolite. Uključite mikrofon.

PAVELIĆ: Dobar dan, svim prisutnim. Zovem se Ivan Pavelić i zadovoljio sam sve preduvjete za javljanje na natječaj za glavnog ravnatelja te mi je kao takvom omogućeno da sada ovdje pred vama vijećnicima izložim svoj plan programa rada i razvoja Hrvatske radiotelevizije. No, prije nego što krenem na to izlaganje reći ću par rečenica o sebi. Dakle, rođen sam 1966. godine, imam 43 – 44 godine. Otac sam dvoje djece. Sina od 20 i kćeri od 14 godina. Oženjen sam. Što se tiče edukacije, odnosno svog obrazovanja diplomirao sam matematiku na PMF u Zagrebu, a magistrirao sam na Fakultetu organizacije informatike u Varaždinu, odnosno Sveučilište u Zagrebu te sam stekao titulu magistra znanosti. Što se tiče poslovnog iskustva imam preko 20 godina radnog iskustva, od toga negdje oko 14 godina na menadžerskim pozicijama i to visokim menadžerskim pozicijama odnosno kao član ili kao predsjednik uprave u financijskoj instituciji, odnosno u financijskim društvima, financijskim trgovačkim društvima u RH. Trenutno sam zaposlen i radim kao predavač u visoko poslovnoj školi Libertas i voditelj sam diplomskog studija za financije, menadžment i bankarstvo. Vezano za plan i program razvoja HRT-a. Dakle, plan i program sam temeljio na nekoliko činjenica, dakle, s prihodovne strane i s rashodovne strane. Prije svega ću govoriti o financijskom planu, a kasnije o strukturi organizacije HRT-a. Dakle, prihodovna strana je činjenica da iznos pristojbe iznosi 1,5% prosječne neto plaće zaposlenih za prethodnu godinu i druga stvar da se po pitanju promidžbe 9 minuta po satu emitiranja može koristiti za promidžbene aktivnosti, to je vezano za prihode koji se ostvaruju po aktivnostima HRT-a. Vezano za rashodovnu stranu 3% se izdvaja za Fond, odnosno u Fond za poticanje pluralizma i raznovrsnosti medija. Ono što je činjenica u ovom trenutku je da HRT se nalazi u financijskim problemima. Dakle, kad kažem financijskim problemima prije svega u likvidnim problemima što je vidljivo i razvidno iz financijskih izvještaja. Dakle, povećavaju se potraživanja od strane kupaca, a s druge strane povećavaju se dugovanja prema dobavljačima. Kako bi sve skupa to se moglo riješiti definirao sam plan i program rada. U skladu s 9-mjesečnim izvješćem HRT-a financijskim za očekivati je da bi do kraja godine 2009. prihodovna strana trebala biti na nivou od milijardu i 460 milijuna kuna dok bi rashodovna strana trebala biti na nivou milijardu 459 milijuna, 500 tisuća kuna. Dakle, profit do kraja godine bi trebao biti na nivou 500 tisuća kuna. U skladu s pretpostavkama, odnosno s činjenicama koje sam naveo imam i neke pretpostavke vezane za ovaj plan. Dakle, pretpostavke su da pristojba u 2010. godine neće biti veća nego što je u 2009. godini iz razloga što nije za očekivati da će prosječna plaća biti veća, odnosno da će ona rasti s jedne strane. S druge strane HRT ima vrlo visok postotak naplate pristojbe tako da nije za očekivati da bi se on trebao povećati u 2010. godini. Ono što je još bitno za financijski plan je da postoji trend smanjivanja minutaže ili minuta po satu programa vezano za promidžbu tako da se može očekivati da će prihodi od promidžbe ili ostati na istom nivou ili eventualno malo rast, ali relativno malo dakle neće stići nivo onaj koji je bio u 2008. godini. Nadalje bitna stvar je da se troškovi u budućim godinama poslovanja povećavaju za proračunato 50 milijuna kuna iz razloga što se HRT smatra konačnim korisnikom dakle od 1. 1. ove godine smatra se konačnim korisnikom, dakle, ne može odbijati PDV, to znači povećava negdje troškove poslovanja HRT za oko 50 milijuna kuna. I ono na čemu se temelji moj plan je u principu da ne planiram otpuštati zaposlenike nego iskoristiti unutarnje kapacitete s jedne strane i s druge strane u dogovoru sa sindikatom riješiti tehnološki višak, odnosno ukoliko takav višak postoji. Kad govorimo o poslovnom planu i kad govorimo o izlasku iz problema likvidnosti kojeg u ovom trenutku ima HRT onda s jedne strane moram napomenuti da očekujem povećanje prihoda odnosno planiram povećanje prihoda, a s druge strane planiram smanjenje troškova jer to je jedini mogući način da se usklade prihodi, odnosno rashodi. Kad mislim na povećanje prihoda tu prije svega mislim na bolju naplatu pristojbe zato što kažem već sam napomenuo postoji raskorak između potraživanja odnosno postoje velika potraživanja od kupaca, s druge

strane povećanje prihoda moguće je realizirati boljom realizacijom promidžbenih aktivnosti. Nadalje, ono što smatram jako bitnim je da se HRT mora početi baviti onim aktivnostima kojima se do sada nije bavila, a za koje je registrirana kao što su istraživanja tržišta, ispitivanja javnog mnijenja, izdavačka djelatnost, organizacija koncerata i slično. Povećanje prihoda vodim i kroz mogućnost boljeg iskorištavanja arhiva. Dakle, kako snimljenih tako i vlasničkih materijala, što iznajmljivanjem, najmom, prodajom i slično. I kao zadnje, povećanje prihoda vidim boljim iskorištavanjem pričuva u scenografiji, odnosno kostimografiji, najam rekvizita i slično. Što se tiče smanjenja rashoda, smanjenje rashoda je moguće provesti kroz takozvane nepopularne mjere, a to je otpuštanje zaposlenika, smanjivanje plaća, smanjivanje materijalnih prava, ukidanje regresa i druge represivne mjere. Međutim, mišljenja sam da u pravilu smanjivanje troškova treba provesti kroz takozvane popularnije mjere. Dakle, to je sistematizacija radnih mjesta, to je ukidanje zapošljavanja preko ugovora o radu i student servisa, boljom kontrolom autorskih prava, boljom kontrolom korištenja materijalnih prava, dakle, službenih automobila, službenih putova, rent-a-cara i slično, prekvalifikacijom viška zaposlenika. Naime, primijetio sam u izvješću da se negdje oko 5 milijuna kuna troši za troškove vezane za čuvarsku službu. Ako postoji višak zaposlenika u HRT-u dakle prekvalifikacijom se može dobiti s jedne strane da se zaposli postojeći kadar, a s druge strane da se uštedi ono što se plaća prema van. Dakle, smanjenje ostalih troškova koje se odnose na odvjetničke usluge, premije osiguranja i slično. Primijetio sam da je porast, recimo, poštanskih troškova u 2009. s 3 i pol milijuna kuna u 2008. na 11 milijuna kuna u 2009. što je značajan iznos. Dakle, treba vidjeti koji su razlozi takvog povećanja. U skladu sa svim ovim što sam rekao kako smatram povećati prihode s jedne strane odnosno smanjiti rashode s druge strane napravio sam financijski plan za razdoblje 2010. – 2013. u kojoj...

MILAS: Još dvije minute imate.

PAVELIĆ: ...samo kratko ću objasniti što se događa. Dakle, plan je da pristojbe ostaju na istom nivou kakve su bile u prethodnim godinama, da promidžba ili prihod od promidžbe malo raste da ostali poslovni prihodi značajno rastu po pitanju onih aktivnosti koje sam napomenu to je organizacija koncerata i drugih stvari za koje je registrirano javno poduzeće i s druge strane smanjivanje rashoda u varijanti da formalno rashodi rastu za 50 milijuna kuna zbog PDV-a i povećanja. Međutim, materijalni rashodi trebaju pasti za 20 milijuna kuna što bi nominalno značilo povećanje od 30 milijuna kuna. No, sve u svemu, ideja financijskog plana je u tome ne da poduzeće bude profitabilno nego da bude rentabilno što je za HRT najbitnije. Kako je vrijeme vrlo ograničeno, dakle, o strukturi ću samo onda ukratko reći dakle, ideja strukture je da se procesno organizira poduzeće, a ne ovako stroga podjela između radija i televizije jer postoji dualizacija po pitanju određenih poslova. Postoji veliki konflikt između odgovornosti i ovlasti i pitanje da pojedini ljudi koji rade na pojedinim projektima su odgovorni ljudima koji nisu uopće na tim projektima. Dakle, za svaki ozbiljniji posao treba definirati projekt i vođu ili voditelja tog projekta kojem će svi koji sudjeluju na tom projektu biti odgovorni. Kao zaključak svega toga rekao bih da bez obzira što je HRT javna ustanova i što su joj ciljevi i funkcija definirani Zakonom o HRT-u, novac je nužan da bi HRT mogla funkcionirati. Drugim riječima ako na čelu HRT-a nije menadžer koji će omogućiti da HRT financijski dobro posluje tada HRT neće moći izvršavati svoju funkciju. Ovdje ne govorim o profitabilnosti nego o rentabilnosti. (ZVONCE)

MILAS: Možete još rečenicu ako mislite završiti ili je to – to.

PAVELIĆ: To je to.

MILAS: Zahvaljujem na izlaganju. Kolegice i kolege izvolite. Gospodin Grubiša.

GRUBIŠA: Zahvaljujem Vam, gospodine Paveliću, na ovom izlaganju. Dakle, osim što je ta poslovna dimenzija tu je još jedna druga dimenzija. Hrvatska je kao što znate ne samo na putu prema Europskoj uniji nego je i članica Vijeća Europe. Vijeće Europe na sastanku Odbora ministara 2007. godine usvojilo je i preporuke državama članicama u kome predlaže državama članicama, da moraju posebno negovati redakcijsku neovisnost, to se zove editorial independence, u okviru, naravno, slobode tiska koja podrazumijeva i promicanje integriteta novinarske profesije radi potvrde kreativnosti i slobodu izbora kroz slobodu izbora i obrade tema uz opće promicanje deontologije profesije. Pa što biste Vi kao budući ravnatelj poduzeli na tom planu?

PAVELIĆ: Dakle, suština funkcioniranja HRT-a u razdvajanju financijske funkcije od produkcijske funkcije. Ono što je posao iz moje perspektive glavnog ravnatelja je da omogućiti

da se stvore financijski uvjeti kako bi produkcija u skladu sa Zakonom o HRT-u mogla funkcionirati i zadovoljiti osnovni cilj i funkciju Hrvatske radiotelevizije. Drugim riječima postoje kao što i danas postoje, dakle, glavni urednici, odnosno ravnatelji svake od direkcije, postoje glavni urednici koji su neovisni o glavnom ravnatelju, oni imaju određeni budžet i za svaki program, za svaki dio njihovog rada u produkciji dobivali bi određeni budžet s kojim bi oni mogli neovisno o Ravnateljstvu, odnosno o ravnatelju raditi svoj dio posla.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodin Mesarić.

MESRIĆ: S obzirom da je ovo Vaše izlaganje uglavnom bilo puno egzaktnosti i točnosti, a vidim da predajete i da ste predavali pa me naprosto zanima neka vaša procjena ovako može biti krajnje paušalna. Izgled trenutnog programa javne televizije.

PAVELIĆ: (BEZ MIKROFONA – NERAZUMLJIVO)

MESARIĆ: Da. Da. Kakav je, ako gledate televiziju, što se vama čini od tog programa? Sasvim ostavljam otvoreno koji ćete segment izabrati da mi odgovorite.

MILAS: Hvala.

PAVELIĆ: Dakle, prije svega ono što se može zamijetiti na HRT-u u zadnje vrijeme je da su to velike greške koje se pojavljuju u programu. Dakle, vjerujem da je to negdje odgovornost urednika, odnosno glavnih urednika po tom pitanju. Dakle, to je jedna od stvari koju treba svakako izrazgovarati s uredništvom, odnosno riješiti tako da se takve stvari ne ponavljaju. Između ostalog i zbog konkurentnosti i zbog toga što se pristojba dobiva da bi taj program bio korektan. S druge strane svakako mislim da i ono što je funkcija HRT-a je da se pazi da se hrvatski jezik, odnosno hrvatska obilježja promiču zato se naime i dobiva pristojba s jedne strane, i s druge strane da se svakako pazi na nacionalne manjine. Ja sam primijetio u jednom segmentu da nacionalne manjine nisu do kraja, odnosno, to je moje sada, pitali ste me za subjektivni stav. Nacionalne manjine nisu dosta zastupljene i da bi u tom segmentu trebalo svakako nešto više napraviti.

MILAS: Hvala lijepa. Gospođa Šovagović.

ŠOVAGOVIĆ: Evo, mene zanima, gospodine Paveliću, Vi ste rekli da glavni ravnatelj se ne smije i ne bi smio miješati u program. Sad je o tome imam dvojako mišljenje. Ne valja kad se miješa, ali mislim da je puno gore kad se ne miješa jer financijska slika kuće uvjetuje zapravo proizvodnju programa, a sada ću objasniti kako. Na primjer jedna ozbiljna dramska serija koja nikako da se počne snimati posljednjih 6-7 ili ne znam koliko godina ovdje košta otprilike 50 milijuna kuna. Biste li Vi radije dali 50 milijuna kuna za snimanje jedne takve ozbiljne dramske serije koja Hrvatskoj suštinski nedostaje ili biste tih 50 milijuna kuna izdvojili za neki jeftiniji sadržaj, u smislu kvalitete jeftiniji.

MILAS: Hvala.

PAVELIĆ: Pa isto kao što sam napomenuo dakle da smatram da se unutarnjim snagama u HRT-u može puno napraviti jer sve one snage koje bi, dakle, svi urednici i glavni urednici bili predloženi s moje strane, naravno koji su iz kuće. Naravno, smatram da se unutarnjim snagama može puno više napraviti nego vanjskim snagama. Takvim razmišljanjem mislim da Hrvatskoj trebaju upravo takve produkcijske stvari, dakle, produkciji gdje će se domaći, dakle, domaći kako glumci, kako redatelji tako i producenti prezentirati i predstaviti za razliku od nekih drugih elemenata. Dakle, ako me pitate da li bih izdvojio? Odgovor bi bio – da. Radije nego kupio takav sličan program negdje izvana.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodin Crnogorac.

CRNOGORAC: Kada bismo Vas izabrali za glavnog ravnatelja HRT-a Vi imate pravo predlagati ostale članove Ravnateljstva, odnosno ravnatelje podružnica na izbor Vijeću po završenom natječaju. Koga biste Vi po poslovnoj orijentaciji predložili za te funkcije nama da li poslovne ljude ili programske ljude?

PAVELIĆ: Dakle, prije svega kad bih bio izabran onda bih morao upoznati ljude, prve suradnike s kojima bih radio. Ponovno ponavljam sličan odgovor kao što sam već dao, dakle, pokušao bih naći ljude iz postojeće strukture. Dakle, ovdje, iz Hrvatske radiotelevizije. Što se tiče uredništva definitivno mislim da su to produkcijski ljudi. Dakle, to su ljudi koji se razumiju u program. Ljudi koji znaju na koji način treba organizirati program. Čisto kao nastavak i kao ono što je gospođa Šovagović rekla, dakle, varijanta je ako se glavni ravnatelj ne miješa da je to lošije nego kad se miješa. Miješanje stoji u onom planskom dijelu. Dakle, kad se jednog dana isplanira, definiraju se budžeti, nakon toga više nema miješanja. Dakle, tad su producenti samostalni, odnosno glavni urednici prenoseći na urednike, odnosno prenoseći dalje na producente. Tu je jako bitno imati ljude iz produkcije. Dakle, imati ljude

koji znaju što rade. Jer kako će netko napraviti plan produkcije koji će biti odobren od strane glavnog ravnatelja, odnosno od Ravnateljstva koje je financijske naravi ako taj koji to sve skupa treba predložiti nije producent, odnosno ako ne zna što je produkcija. Dakle, on nužno mora biti produkcija, to je odgovor na Vaše pitanje.

MILAS: Hvala. Gospođa Škrabalo.

ŠKRABALO: Gospodine Paveliću, prema Vašem životopisu očito je da ste se uvelike specijalizirali za financijsko upravljanje i na različite inovativne financijske projekte, proizvode uključujući i posredovanje i fondove i tako dalje. Ja bih Vas htjela pitati, koja je Vaša motivacija da se prijavite na ovaj natječaj uzevši u obzir da do sada niste radili u području medijske proizvodnje i možda ako mi možete reći, što Vi mislite da su Vaše snage da se možete uhvatiti u koštac s jednom ovako kompleksnom kućom s puno poslovnih problema i s jako puno ljudi koji tu jako dugo rade, uronjeni su u proizvodnju javnih medijskih sadržaja.

MILAS: Hvala lijepa.

PAVELIĆ: Dakle, ono što mislim da je moja prednost je upravo to što dolazim izvana. Dakle, nemam nikakve odgovornosti ili obveza prema bilo kome tko je trenutno u kući. Ja svjestan sam da postoji masu problema i nepotizama koji se događaju unutar kuće. Dakle, to je dosta i po novinama se piše, odnosno u javnosti se iznosi, ali kažem, ja sam apsolutno neovisan o svemu tome i nemam nikakvih obveza i odgovornosti prema nikome osim kao prema Vijeću kao glavni ravnatelj. Dakle, u tom segmentu mogu raditi ako je to nužno one kirurške poteze koje možda netko drugi ne bi mogao raditi. To je jedna stvar. Dakle, to je odgovor u jednom dijelu pitanja. Drugi dio pitanja je bio, koje su moje motivacije? Dakle, ja sam prije godinu i pol dana izišao iz privrede u varijanti gdje mogu reći da financijski sam zaradio tu novaca da si mogu priuštiti da budem profesor na školi, odnosno na fakultetu, a da imam i dalje sličan ili isti ili bolji standard nego što sam ga imao dok sam radio kao predsjednik uprave. Dakle, godinu i pol dana radim na školi i gledam, u ovom trenutku kako se događa jedan veliki problem na HRT-u gdje ona kao potencijal od milijardu 400 milijuna kuna prihoda ulazi u problem likvidnost i postavlja se financijsko pitanje, da li ona uopće može biti rentabilna. Dakle, u takvom segmentu mislim da svojim znanjem, sa svojim iskustvom definitivno mogu napraviti sve ono što je potrebno, a da bi to poduzeće bilo rentabilno i da bi produkcija mogla biti neovisna kao što sam naglasio, a financijski dobro potkovan. Dakle, mogu omogućiti da svi koji trebaju imaju dovoljno novaca na osnovu prihoda koji po zakonu smijemo ostvarivati. Evo, kako bih rekao, tužno mi je gledati da od nečega što je jako lijepo, što ima jako puno novaca, što ima dovoljno prihoda dolazimo do problema likvidnosti i ostalih problema koji se javljaju i kojima je izložena Hrvatska radiotelevizija u ovom trenutku.

MILAS: Hvala lijepa.

CRNOGORAC: S obzirom na mogućnost ili da tako kažem bojazan postojanja korupcije, jedno pitanje iz polja marketinga. Kada biste se morali odlučiti da se dodijeli jedan određeni marketing za, hajmo reći neki subjekat od većeg interesa za Hrvatsku radioteleviziju, da li bi u tom trenutku posebne uvjete dali za marketing tom subjektu u odnosu na ostale i kako biste postupili? Da li bi poslovno, da tako kažem, svjesno ušli u rizik da ostanete bez jednog većeg dijela marketinga ili biste ipak inzistirali da marketing ostaje isti za sve subjekte koji žele da se oglašavaju na Hrvatskoj radioteleviziji?

PAVELIĆ: Kad gledamo marketing, odnosno promidžbu ili marketing svejedno kao takav prihodi od promidžbe su relativno zanemarivi spram pristojbe koje Hrvatska radiotelevizija prikuplja. U tom segmentu to nije primarni izvor prihoda koji HRT-u omogućuje da normalno funkcionira. Odgovor na Vaše pitanje je vrlo jasan i konkretan. Dakle, formirao bi se cjenik kojih bi se pridržavao, bio bi vrlo fleksibilan cjenik, dakle, veliki korisnici bi imali popuste za svoje marketinške usluge, dakle, probali bismo napraviti cjenik koji bi bio vrlo fleksibilan za cijelo hrvatsko tržište ali bi bio jedinstven za sve. Dakle, nema odstupanja od cjenika. Već sam napomenuo, intencija je ovih 9 minuta smanjivati, dakle, ako to možemo onda je interes da ga smanjimo sami. Dakle, cilj bolje je to napraviti sam planski nego sve skupa da nam to netko naredi i da kaže, odjednom to je 5 minuta i mi odjednom imamo 200 milijuna kuna manje prihoda od promidžbe. Dakle u toj sferi probao bih formirati cjenik koji bi vrlo konkurentan s obzirom na ostale sudionike na tržištu ali bih se u svakom slučaju za sve članove držao jedinstvenog cjenika. Dakle, ne bi bilo pregovaranja.

MILAS: Hvala lijepa. Evo jedno pitanje. Iz Vašeg životopisa iz svega što ste radili otprilike se može shvatiti da niste imali susreta s proizvodnjom, odnosno tehnologijom radiotelevizijskih programa pa me zanima obzirom da ste izjavu potpisali da to poznajete, od kuda je poznajete?

PAVELIĆ: Supruga mi je zaposlena u Digitelu, u marketinškoj agenciji koja se isto između ostalog bavi, dakle imaju Ring mediju koja se bavi produkcijom, dakle, upoznat sam, odnosno poznam veliki broj ljudi koji su...

MILAS: Hvala lijepa.

PAVELIĆ: Molim.

MILAS: Kolegice i kolege vijećnici! To je to. Gospodine Paveliću, hvala Vam lijepa na izlaganju i na odgovorima. Čujemo se! Živjeli! Dobar dan, gospođo Prkačin. Izvolite. Uključite mikrofon. Imate 10 minuta za ono što smatrate da je bitno, možete nam reći pa ćemo dalje. Izvolite.

PRKAČIN: Hvala lijepa. Ja se zovem Nada Prkačin. Ovih dana dok sam se pripremala za ovu prezentaciju primila sam puno dobrih savjeta od mojih kolega koji su mi rekli trebaš reći ovo, trebaš reći ono, trebaš izgledati ovako ili onako. Ja sam to sve prihvatila ima jedan savjet koji bih najradije da ne prihvatim ali jednostavno moram s njim krenuti. Jedna kolegica mi je rekla, Nado, ti izgledaš tako balavo da ti je najpametnije da prvo svima priznaš koliko imaš godina. Ja imam 42 godine. Već sam 20 godina u novinarstvu. Doduše danas izgledam malo strože. Možda danas stvarno izgledam kao da imam 42 godine, ali eto. Dakle, 20 godina sam u novinarstvu. Bila sam na radiju, sad sam već dugo godina na Televiziji. Završila sam studij novinarstva i to je zapravo posao koji ja sam oduvijek htjela raditi. Znači, nisam imama fazu želim biti liječnik, želim biti pilot, ovo ili ono nego, evo, ja sam na poslu koji sam oduvijek htjela. Zato sam se javila na ovaj natječaj jer mislim da imam ideja, da imam znanje i da što je najvažnije imam nešto što mi je prednost u odnosu na neke kandidate, a to je što dobro poznajem ovu kuću i što dobro poznajem ove ljude u koje jako vjerujem. Ono što sam na početku naglasila u svom programu to je timski rad. Smatram da bez timskog rada ova kuća ne može funkcionirati. Znači da bez obzira gdje neki čovjek od nas 3700 koliko nas je u ovoj kući bez obzira gdje sjedi i što radi treba se svačiji posao jednako uvažavati. Znači, svaka karika bila ona malena, velika, tanka, naoko debela jednako je važna. Jer ako pune i ona najtanja sve badava, odlazi sve. Naime, jednom mi se dogodilo da sam išla nešto fotokopirati ovdje kod nas kod našeg jednog djelatnika koji je otišao u mirovinu. On se zove Vinko i bio je zadužen za kopiranje. Ja neću nikada zaboraviti bila sam zaprepaštena s kojom ljubavi je taj čovjek fotokopirao papire koje sam mu ja donijela. Ja sam mogla cijeli dan gledati kako taj čovjek taj posao radi. Ova kuća je doista puna ljudi koji vole svoj posao i koji ga dobro rade. Samo treba to iz njih izvući ne tražiti 10%, ne tražiti 20% nego tražiti 100% od njih. E, sada da bi ti moji timovi o kojima ja razmišljam mogli funkcionirati potrebno je da ravnatelj ima komunikaciju sa svima. Znači, ne samo sa glavnim urednicima, ne samo sa voditeljima pogona nego da u svakom trenutku može komunicirati bilo s kime od ljudi. Jer, ako on komunicira i s onim tko je recimo u toj nekoj vertikali uvjetno rečeno najniži, taj najniži ima osjećaj vrijednosti. On je svjestan da i on doprinos tom radu, a taj osjećaj je doista vrlo važan. E, sad, ja sam tu odmah napisala bez savjetnika. Zašto bez savjetnika? Ne mislim ja da su savjetnici višak, ne mislim ja da oni ne znaju svoj posao nego smatram da su savjetnici zapravo netko tko u biti ne može biti na tom mjestu biti dovoljno iskorišten zato što, prvo, nije u pogonu. Recimo, ako imamo savjetnika za digitalizaciju, a imamo, ne znam, šefa Tehnike nema potrebe onda imati savjetnika za digitalizaciju jer imamo šefa tehnike kojeg u svakom trenutku možemo pitati za nešto. Ako ne zna on zna koji djelatnici to znaju. Jer, na primjer, ja kad idem na snimanje kad s toncima, našim snimateljima razgovaram ne mogu vjerovati kakvi su to frikovi u svom poslu, a od tog njihovog znanja ono kuća zapravo zahtijeva 10%, a stvarno se može puno više izvući i ja sam sigurna da će oni to bez problema dati. Sadržaj programa. Razlika između javne televizije i komercijalne televizije. Dovoljno je samo prolistat Zakon o HRT-u i vidjeti što zapravo treba HRT ispunjavati i onda nije problem zapravo vidjeti koja je razlika između komercijalne i između javne televizije. Informativni program pa kultura, pa obrazovanje pa zabava, odnosno sport. To je znači na javnoj televiziji, a na komercijalnoj televiziji zabava, zabava pa onda eventualno informativni program pa opet zabava, zabava i zabava. Sad u posljednjih par godina od kada postoje komercijalne televizije ja sam primijetila da ne znam zbog čega u ovoj kući dosta smo se povel za nečim što se zove žutilo. Što u biti OK, ako je privatna televizija radi ili ne znam što, ja to poštujem. Oni mogu

raditi, ne što god žele, imaju i oni zakone kojih se moraju držati, ali oni mogu podnijet žutilo, ali javna televizija nikako ne može. Nikako, i to doista treba zaustaviti. Na primjer i u IP-u ne tvrdim da je netko kriv za to, da netko to želi, ali jednostavno to je trend koji se događa. Novinarstvo je postalo huškačko i postalo je isljedničko. U posljednje vrijeme, evo kad su počela ova uhićenja meni je na primjer neshvatljivo da vi imate osobu za koju se sumnja da je nešto počinila, ta osoba čak nije ni dobila još ni poziv na, ne znam, razgovor ona je već i u novinama i na televiziji i na radiju već, evo, osuđena je na 10 godina. To je baš ono staro agitpropovsko novinarstvo koje je bilo 50-tih, 60-tih godina gdje ti, što je na primjer sjajan primjer suđenje kardinalu Stepincu, gdje čovjek još nije bio ni uhićen već se unaprijed znalo koliko će on dobiti godina. Zato što su urednici pozivani na razgovore i oni su imali zadatak lijepo cijeli taj teren pripremiti i kad ovaj bude uhićen, gotovo, stvar je gotova, a on već zapravo i zna što ga čeka. Znači, ono apsolutno biti protiv tog. A zašto govorim o programu? Zato što i program u ovoj kući proizvod isto kao kad imate tvornicu čokolade, tvornicu automobila. Oni imaju svoj proizvod, mi imamo svoj proizvod. Ja smatram da je ravnatelj netko tko mora dobro poznavati program. Kažu treba biti menadžer. Ja se slažem s time, ali mislim u ovom trenutku da nije vrijeme za to pogotovo zato što, evo, na primjer ja stanujem u Savskom gaju, menadžeri su mi sad u susjedstvu, nije problem otići pitati za savjet. Ali ipak mislim da u ovom trenutku.... (SMIJEH) (Imam lijepo susjedstvo.) ... mislim da ipak treba biti struka i dopustiti neko iz ove kuće, ja sam ipak proizvod ove kuće i čovjek koji radi u ovoj kući, ja ću bilo koga iz ove kuće ono podržati koliko ja god to mogu.

MILAS: Dvije minute!

PRKAČIN: Već dvije. (ŽAMOR) Ovako. U zadnje vrijeme ja na primjer primijetim inflacija šefovskih mjesta. Nekako za razliku od prijašnjih godina još dok sam studirala sjećam se da su ljudi pričali jako puno vremena treba da bi čovjek došao do onih famoznih stepenica: jedna, druga pa treća. Ovdje se prebrzo prelazi sa stepenice na stepenicu pogotovo ovi mladi ljudi koji, ja znam da su oni vrijedni, da oni dobro rade i treba im pružiti priliku, ali ako oni u intervjuima razno raznim se hvale kako su u roku od 2 godine već postali šefovi redakcija u kojoj se nalazi, onda tu, po meni, nešto nije u redu. Prebrzo idu, prebrzo se među nekima vrši selekcija, a opet neki se prebrzo se gurnu na stranu i ne da im se da zapravo da pokažu ono što znaju. Na primjer kad smo već kod toga, što znaju. Zanimljivo je da evo na primjer ja sam nakon 6 godina što sam bila honorarac tek kad sam bila primana u radni odnos moja urednica je došla i pitala me, joj Nado, što si ti ono završila? Ja mislim da onoga trenutka kad radnik dođe u ovu kuću dođe da se to mora znati što je završio, razgovarati s tim radnikom i onda ga smjestiti gdje njemu paše. Jer na primjer, ako postoji Gospodarska redakcija pa logično je da će u njoj sjediti ljudi koji su završili ekonomiju, a ja mislim da nažalost, ne znam iz kojih razloga baš takvih ima najmanje. Eventualno bit ću toliko sebična pa ću reći, evo novinari su ti koji eventualno mogu biti u svim redakcijama zato što za to obučeni.

MILAS: Evo, još rečenica i to bilo to.

PRKAČIN: I to bi bilo to. Joj, ima toga još puno, a...

MILAS: Ali, rečenicu, lijepo Vas molim!

PRKAČIN: Evo, za kraj sam htjela jer mi je stalo da ljudi, znam da je posao jedno, a privatni život drugo. Ali nekako da se zbližimo da nismo samo kolege, samo kolege s posla pa mi je palo napamet zašto ne bismo na primjer ovdje imali dvoranu za rekreaciju. Pa zašto ne bismo na primjer ovdje imali liječnika jer kad idemo svake 3 godine na sistematske preglede na primjer po ovoj kući se već zna da smo mi najbolesniji od svih. A kad... (ZVONCE)

MILAS: Mislim da smo shvatili što ste htjeli reći. Zahvaljujem na izlaganju. Evo, gospođa Modrić je već spremna. Izvolite.

MODRIĆ: Kolegice Prkačin, ja Vas lijepo molim samo jednu sitnicu. Iz Vašeg životopisa gdje ste opisali naravno cijeli svoj profesionalni put Vi kažete da ste bili nakon reintegracije Podunavlja da ste postali glasnogovornica Vukovarsko-srijemske županije i da ste istodobno bili vanjska dopisnica Hrvatskoga radija. Jesam li to dobro razumjela? (ŽAMOR)

MILAS: Oprostite, je li to pitanje?

MODRIĆ: Da, to je pitanje.

MILAS: Izvolite, uključite se.

PRKAČIN: Dakle, prije toga sam bila na Radio Požegi urednica... (NERAZUMLJIVA UPADICA) ...a, ne, nema konflikta jer sam ja doista cijelo vrijeme bila u toj priči novinar. Zapravo sam svaki put kad bi se neki događaj odvijao ja sam sjedila s novinarima, s njima sam se družila, njima slala priopćenja. Zapravo sam u cijelom tom periodu od 3 godine bila

novinar jer sam znala da to nije moja budućnost nego način da budem tamo dok se stvari ne riješe, što sam napisala.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodin Grubiša.

GRUBIŠA: Gospođo Prkačin, Vi ste ovdje spomenuli ovdje HRT i Europsku uniju što je vrlo značajno. Čini mi se da je to vrlo važno u jedno strateško orijentaciji. Vi tu govorite što je moguće bezbolnije prilagoditi pravilima i preporukama Europske unije ali s druge strane svaka zemlja i svaka zemlja članica ima i dužnost sudjelovati u izgradnji standarda. Ali to nije moje, to je usputna primjedba. Mene sad nešto zanima. Sve zemlje pristupnice su u fazi pred ulazak u Europsku uniju emitirale euronews kao zajednički okvir širenja informacije o kulturi, politici i općim informacijama, gospodarskim informacijama o svim zemljama Europske unije. Hrvatska radiotelevizija je jedina javna televizija koja to nije do sada emitirala. Da li znate zašto i što biste Vi promijenili u tom pogledu?

PRKACIN: Ja ne znam zbog čega, ali znam da uredno na radiopostajama slušam takve informacije jer me one zanimaju. Ne znam zbog čega. Nisam u tim strukturama i ne znam, ali što se mene tiče ja bih vrlo rado približila Europu Hrvatskoj, odnosno Hrvatsku Europi. Na primjer, ja sam se začudila kad sam vidjela da 50% sadržaja koji nije domaći treba biti iz Europe, a na primjer, mi više kad su recimo u pitanju europski filmovi, vrlo malo imamo europskih filmova, a puno imamo američkih. Ja bih to ipak preokrenula u korist Europe. Znači, približiti Europu, pokazati zbog čega je potrebno da uđemo u Europsku uniju i zašto je ona za nas dobra i što će se s nama dogoditi. Treba imati emisija, slažem se s Vama.

MILAS: Hvala lijepa. Kolegice i kolege, ima li još pitanja? Gospodin Mesarić.

MESARIĆ: Vidim da se zalažete za ukidanje komercijalnih, žutih i svakakvih sadržaja s javne televizije. Sad me zanima Vaš odnos kvalitetniji sadržaji neminovno imaju manju gledanost. Jedan BBC ima 6% gledanosti, ali tih 6% je najkvalitetniji u engleskoj televiziji. Onda vidim da očitito pledirate za to, ali me malo zbunjujete kad kažete da Drugi i Treći program ima malu slušanost, a ja mislim da je to iz istog vica. Ekskluzivni eseji, filozofske rasprave na Trećem programu imaju malu slušanost, ali ja izuzetno rešpektiram tu malu količinu ljudi koja to sluša. Malo me zanima, objasnite mi, kako tamo zastupate da se tamo ukinu komercijalno, žutilo i sve što će neminovno smanjiti gledanost ali će kvalitetu pojačati. Tamo kod slušanosti s obzirom da ste i radijski pa tu ste me nešto zbunili, molim odgovor.

PRKACIN: Da. Mogu Vam dati odgovor. Sjećam se s kraja 80-ti kada smo imali beskonačne rasprave što napraviti s Trećim programom Hrvatskoga radija koji je tada, sjećam se imao 3-5 posto slušanost pa smo raspravljali što bi tko od nas napravio pa sjećam se da je uvijek bio zaključak, e, to stvarno treba netko odgovoran treba nešto napraviti. Na primjer ja sam se išla malo raspitivati malo kad sam to već pripremala i začudila sam se da slušanost Trećeg programa HR-a je negdje od 0,20 do 0,60% to je stvarno ono više nego zaprepašujuć podatak. Ja mislim da je to premala slušanost, a da su troškovi koje sam ja isto imala u rukama ali, evo, sad ih nemam ovdje da su preveliki za tako malu slušanost. Ja se zalažem za to da postoji taj Treći kanal. Mora se nešto dogoditi da on bude slušaniji. Trebaju sadržaji biti... Evo, ja se sjećam na Radio Osijeku imala sam jednu kolegicu koja je radila jednu emisiju ozbiljne glazbe. Ja baš nisam netko tko pretjerano sluša ozbiljnu glazbu, ali ona je to toliko vješto radila da vas je jednostavno tjeralo da slušate. Kad ona, sjećam se vrlo slikovito opisuje dirigenta pa kad kaže, ne znam taj i taj koji izgleda kao nekakav razbarušeni pas koji je upravo istrčao ali iza njega je taj, taj i taj. Onda vi slušate pa kako izgleda kao pas i stvarno s oproštenjem, ne mislim ništa loše ali taj čovjek je um, taj čovjek je mozak i taj čovjek stvara glazbu. Znači, treba približiti. Ja se uvijek zaprepastim kad čitam recimo likovne kritičare. Ono stvarno mi se sviđa neka izložba. Dođem, gledam tu izložbu, čitam što je čovjek napisao, ja njega ništa ne razumijem. U tom smislu. Znači, daj prihvatljiviji rječnik. Daj mi da ja to razumijem. Privuci me. Eto.

MILAS: Hvala lijepa. Gospođa Šovagović.

ŠOVAGOVIĆ: Gospođo Prkačin, ja zaista čitajući Vaš program koji ste nam priložili ja sam Vas na neki način upoznala kao osobu i to mi se jako sviđa jer za razliku od većine ostalih programa u kojima sam uglavnom čitala brojke nekako imam osjećaj da ste, ja mislim da bi na čelu Hrvatske radiotelevizije ipak trebala stajati osoba, a ne broj. Zanima me kako Vi mislite, govorili ste puno i o timskom radu, kako Vi mislite napraviti tim uzih suradnika. Ne morate nam reći konkretna imena, ali zanima me što bi činio Vaš tim najbližih suradnika.

MILAS: Hvala. Izvolite.

PRKAČIN: Evo, ja sama rekla da je moja velika prednost zato što poznajem puno ljudi na Televiziji. Ali druga stvar je što bih ja na primjer cijelo vrijeme, ja inače nisam udana, nemam djecu, znači baš sam ono posvećena svom poslu. Normalno, nije dobro biti sto posto posvećen. Ali dobro. Imam i ja nedostatke. Za početak bih, a uvijek se sjetim svaki čovjek koji dođe u ovu kuću njega ravnatelj mora upoznati. Kad potpiše njegov radni odnos mora upoznati tu osobu. Na primjer, moja sestra živi u Njemačkoj, kad je došla živjeti u jedan grad koji je sličan Samoboru i blizu Stuttgarta je, svake godine taj gradonačelnik tog grada sve koji dođu živjeti u taj grad strpa u autobus i provoza ih i pokaže im grad. Ja mislim da je to ono nešto nevjerovatno. Zato mislim da ravnatelj, mi kao novinari nije nam problem doći do predsjednika, nije nam problem doći do predsjednice Vlade, do bilo koga, ali kad treba doći do ravnatelja u ovoj kući onda je to doista veliki problem. Ne znam zbog čega. Mislim da ravnatelj treba biti stalno dostupan i zato sam i napisala jedan dan u tjednu baš, nemojte me zaustavljati ljudi na hodnicima, nemojte me vući za rukav, nemojte tražiti da individualno rješavam stvari, evo, taj dan je vaš, dogovorite se neka dođe ta i ta osoba u ime, ne znam ako ima 10 ljudi koji već su 15 godina u honorarnom odnosu ovdje s Televizijom, a ima ih nažalost, hajde sjedite, dogovorite se, pošaljite mi jednog pa ćemo vidjeti što ćemo napraviti, a ne individualno. A, ovaj ima ovog, ima onog. On poznaje ravnatelja, ja ne okrivljujem ravnatelja. Čovjek riješi ako mu dođe čovjek s problemom, ali nažalost postoje, recimo, u Dobrom jutru, ja znam da ima sjajnih novinara već su po 10-ak godina honorarci. Imaju završen studij novinarstva, ali jednostavno nemaju ono nešto, drskost, možda bih tako nazvala pa da dođu s tom drskošću pa kažu, dajte više zaposlite me nego stalno čekaju da se problem riješi. U krajnjem slučaju ja sam bila riješena tako što sam u kompletu primljena kao i svi drugi ljudi koji su u tom vremenu bili najmanje 4 godine honorarci na Televiziji. Eto, ja bih se trudila upoznati svakog čovjeka jer, na primjer, meni je, evo, sjećam se jednom smo išli na snimanje kad mi je naš tonac rekao da je bio na snimanju Gladijatora, ja sam bila u šoku. Ja nisam mogla vjerovati da takva jedna osoba radi na Televiziji, ide sa mnom, baš smo išli neku izložbu snimati. To je za mene bila velika čast. Ali, to ravnatelj treba znati. Treba tog čovjeka poštovati jer ni tom čovjeku nije jednostavno snimati s vrhunskim redateljima i onda doći ovdje na Televiziju i hajmo idemo. I sve je to posao, mora se to razumjeti. Mora se to respektirati.

MILAS: Hvala lijepa. Gospođa Škrabalo.

ŠKRABALO: Gospođo Prkačin, ja sam uistinu zadivljena Vašom životnošću i motivacijom da Hrvatska radiotelevizija postane, kako se kaže, dobro mjesto za kreativnost. Ja bih Vas htjela pitati na koji način ste Vi, Vi ste već dugo tu, je li tako?

PRKAČIN: Da.

ŠKRABALO: Kako ste Vi do sada pokušavali plasirati svoje ideje. Učiniti nešto tj. da svoje ideje na neki način prezentirate i da utječete na promjene. Jer mi znamo da se promjene ne događaju samo odozgo nego i odozdo. Tu postoje sindikati, podružnica HND-a, uredništva, kolegiji pa me zanima kako Vi vidite mogućnost angažmana zaposlenih ovdje da pridonose promjenama? Što ste Vi do sada napravili? I što ako postanete glavna ravnateljica ćete napraviti da zaposlenici pridonose promjenama?

PRKAČIN: Evo, hvala na ovom pitanju. Evo na primjer što sam ja napravila. Prije 4 godine smo imali inicijativu za javnu televiziju u kojemu je između ostaloga stajalo da želimo kada se snimaju određeni sadržaji da se jednostavno mora raspisati natječaj, da se ne mogu saponice koje ja inače ne volim i stvarno ih ne želim vidjeti u programu javne televizije da se mora raspisati natječaj. Da ne može po babi i po stričevima i potpisala sam zajedno s 50 ljudi Inicijativu za javnu televiziju. U tom trenutku, to je bilo par dana prije nego što sam ja trebala biti primljena u stalni radni odnos, u tom trenutku od tih 50 ljudi ja sam uvjetno rečeno bila najranjivija i za kaznu zato što sam potpisala to ja sam bila u paketu iz Dobrog jutra primjerice s 4 ljudi, njih troje je primljeno u stalni radni odnos, a ja sam na primjer ono poslana na čekanje s tim, normalno, kako sam novinar i uvijek sam s nekim dobra sam saznala da sam trebala iste sekunde dobiti otkaz, ali eto zato što je netko pametan rekao određenoj osobi koja je o tome odlučivala neka malo pričekaj da se stvar slegne pa neka mi onda da otkaz. Eto, ja sam skoro dobila otkaz onda sam se obratila Programskom vijeću jer su rekli ako bilo tko bude imao problema neka se javi, ja sam zapravo beskrajno zahvalna Programskom vijeću i znam što ono znači da može pomoći zato što sam ja još uopće ovdje. To je jedna stvar, a druga stvar, postoji nešto što se kod nas zove Zbor radnih ljudi. Znači to je mjesto gdje vi se susretete s ravnateljem, gdje vam on govori o kući i o problemima i gdje vi

postavljate pitanja. Međutim, ja sam isto postavila pitanje, imena stvarno nisu bitna, ja nikog tu ne okrivljujem jer znam kad čovjek sjedne u neko mjesto zapravo izgubi vezu s, recimo to s bazom i zapravo živi neki paralelni život. Dakle, ja sam pred svima postavila pitanje zbog čega se u kuću dovode i zapošljavaju ljudi koji nemaju stručnu spremu i zbog čega se njih šalje (jer je on stalno govorio o edukaciji) ja znam da u kući ima ljudi koji su ono ne educirani nego preeducirani. Zbog čega se onda dovode ti ljudi umjesto da se po kući prođe i vidi, da vidimo mi kakve mi to firkeve imamo. Tko su ti ljudi. Naravno da sam poslije čula da je ravnatelj rekao, da, rekao mi je svatko je kovač svoje sreće. Naravno, nisam mu stigla reći, kolo sreće se okreće pa sam praktički na mjestu na kojem jesam s koeficijentom, ne žalim se, nije bitno, s najnižim koeficijentom koji postoji u kući za novinare. Ne žalim se. Ponavljam, ja se stvarno ne žalim. Ali, eto, i to što stalno govore, evo mi smo omogućili da svi koji su potpisivali inicijativu da rade. OK. ja radim. Ja sam sretna. Meni je stvarno super u TV kalendaru. Obožavam ga. Ali ja se neću iz njega maknuti sljedećih sto godina ako nešto ne napravim. Razumijete. Nije dovoljno što nam omogućuju. Budite sretni što radite. Dobro, sretni smo, godinu, dvije, ali dajte hoćemo se razvijati, rastemo. Eto.

MILAS: Hvala lijepa.

PRKAČIN: I ovo sam, ja se ispričavam za scenariste i redatelje, ali stvarno u kući ima tako kreativnih ljudi da je to, to je mana s neba samo treba pokupiti. Evo. Žao mi je što stalno postoji neki sistem, neki krug ljudi cirkulira i oni njihovi sterilni programi, a ovdje samo pokupi, nudi ti se. Ono samo trebaš ići i brati kao gljive u šumi poslije kiše. Eto.

MILAS: Hvala. Evo, postavio bih i ja jedno pitanje. Rekli ste da je Informativni program, ako sam dobro shvatio, po Vama čak i huškački odnosno isljednički. Pa što učiniti u Informativnom programu da bude ono što treba biti? Da javnost dobije ono kako se on i zove, informaciju čistu koja ne budi maštu i ne znam iza koje nema pozadine nego da bude kristalna jasna, odnosno da istraživačko novinarstvo bude ono što bi trebalo biti. Evo, par rečenica. Hvala.

PRKAČIN: Kad kažem huškačko, isljedničko, ja ne optužujem svoje kolege iz Informativnog. Ja znam da se oni jednostavno povode za trendom, da je to trend i gotovo. Ali, što treba učiniti? Prvo treba prestat razmišljati što je Nova i kako je Nova televizija nešto emitirala. Što je RTL i kako RTL jer imamo tradiciju, imamo starije ljude, imamo starije kolege od kojih možemo učiti. Znači, ako se nešto dogodilo, kako bih rekla, primjerice, evo jedan primjer. Recimo, kad je bilo prvo ročište Mladenu Šlogaru, sjećam se da su na primjer gospođu Hodak pustili, njezino svjedočenje za vrijeme suđenja. Po meni je to neoprostivo. Neoprostivo jer doista izgubiti dijete, ja mislim da je to nešto strašno i da se to ne može zamisliti i normalno ona kad svjedoči ona o takvim stvarima ne razmišlja, ali novinari, odnosno urednici su ti koji trebaju reći, nećemo to pustiti, nećemo jer je to ipak njezino dostojanstvo i ne trebamo tjerati druge ljude da plaću jer je ta tragedija sama po sebi strašna. Nema potrebe je još produbljavati. Ili, ne znam, ako je neka prometna nesreća onda idu, trče, ne znam, slučaj Trilj, pa vuku roditelje. Pa pustite te ljude jer oni su u tom periodu u fazi kad, uvjetno rečeno kao mala djeca jer ne mogu donijeti pravilnu odluku i reći, nemojte nas, pustite nas u našoj boli treba nam vremena. Razumijete. Ne ih razvlačiti, pustiti ih, a imaju činjenice, imaju ne znam, ili ovo pa to mi je fenomenalno kad idu još napraviti igranu scenu pa je ovaj ubio ovog pa onda u sjenu vidimo kako... pa to su strašne stvari. To sebi javna televizija ne smije dopustiti. Kažem, komercijalne, radite što god hoćete. Skupljajte novac kako god hoćete, ali javna televizija sebi takve stvari ne smije dopustiti. Mi u kući dobro znamo tko je k tome sklon. Nije kriv, da se razumijemo, nije kriva osoba koja misli da treba prvu vijest početi s ovaj ubio ovog na cesti, ne znam, nedjeljom ručate, sjednete, onaj ubio ovog, ovaj zaklao... Ili što kaže moja kolegica u Požegi, nju špotaju zašto se ona ne javlja za Središnji dnevnik. Pa kako će se javljati, kaže, oni mene jedino trebaju kad je netko nekoga ubio. Razumijete. Pa ima i dobrih stvari u ovoj zemlji. Hajmo malo pozitivno.

MILAS: Hvala Vam. Čini mi se da je to sve od vijećnika. Ništa, gospođo Prkačin, zahvaljujem na izlaganju, na odgovorima. To bi bilo to. Hvala Vam lijepa. Čujemo se.

PRKAČIN: Smijem li još nešto reći.

MILAS: Dapače, imate vremena još.

PRKAČIN: Netko bi danas bio ponosan. To '97. sreća sam Josipa Esterajhera koji je izvješćivao iz Vukovara za vrijeme najgorih napada i tad mi je rekao nešto što će mi ostati kriterij i mjerilo za cijeli život. Možda ću ja sada zvučati patetično ali jednostavno to moram reći. Rekao mi je kad su jednom slušali za vrijeme najgorih napada na Vukovar kad su slušali

moje izviješće, on i Siniša Glavašević kojeg sam ja upoznala i za kojeg sam čak napisala himnu novinarsku još dok se nije znalo da je on nažalost stradao, rekao je znaš, rekao ti je Siniša dok te je slušao da znaš da sam ponosan na našu Nadu. Evo, to je nešto što sam morala reći jer je to nešto što ja imam, a što na primjer drugi nemaju. Prije nekoliko mjeseci sam, to moram spomenuti, a molim kolege novinare da to nikako ne zapišu, shvatit ćete zbog čega, prije nekoliko mjeseci mi je kolega gore iz montaže pričao kako je montirao nešto za godišnjicu pada Vukovara i taman je u kadru bio Siniša Glavašević i došla je jedna mlada kolegica i cupkala je, ono nekud žuri, žuri, i onda je u jednom trenutku, mislim, ja ću sada stvarno nešto strašno reći... (NERAZUMLJIVA UPADICA) Da. Zbog obitelji. Ona je u jednom trenutku rekla, hoćeš više jednom tu crkotinu maknuti ja nemam vremena tebe čekati. Razumijete. Evo, zbog toga mislim da sam isto važna. Evo.

MILAS: Dobro. Hvala lijepa na Vašem obraćanju. Čut ćemo se. I to bi bilo to.

PRKACIN: Hvala lijepa. Želim vam da izaberete najboljeg kandidata.

MILAS: Živjeli! Gospodin Tomislav Radić. Dobar dan, gospodine Radiću. Lijepo Vas pozdravljamo. Evo, za početak ispred kolega vijećnika imate 10 minuta za prezentaciju onoga što smatrate da je bitno nama za reći. Izvolite.

RADIĆ: Hvala lijepa. Ja ću iz onoga programa koji sam dostavio izdvojiti neke stvari. Dakle, radi se, kako je i zadano, treba razrađeno u 4 godine. Dakle, godina prva, javna ustanova HRT godinama je bila podložna teško kontroliranom bujanju u programskom, kadrovskom, tehničkom i tehnološkom smislu. Danas je teško utvrditi potrebitost postojanja pojedinih odjela, točno označiti opseg njihovog rada, kadrovsku opravdanost postojanja određenih službi pa sve to zahtijeva iscrpnu analizu i procjenu o svakom pa čak i najsitnijem dijelu tako velike ustanove. Moglo bi se reći treba pomno pospremanje ali bez velikih potresa kako se ne bi ugrozilo odvijanje programa koja je glavna zadaća ove ustanove. Sadašnja razjedinjenost u obavljanju pojedinih funkcija katkad stvara dvojbu što je važnije: tehnička osnova ili program? Dakako, da sve treba biti u funkciji programa od prihoda, financijskih razdjela proračuna pa do popratnih službi kao što je na primjer vozni park. Prva zadaća glavnog ravnatelja je u prva tri mjeseca djelovanja obaviti analizu svih djelovanja HRT-a, a na osnovi toga obavlja se financijska konsolidacija kako bi se planske proporcije prilagodile obavljenoj analizi i na namijenilo dovoljno novca onim dijelovima koji su nužni za programsko odvijanje. Procjena kadrova, njihova broja i zaustavljanja zapošljavanja bez natječaja, a posebice nepotizma i zapošljavanja preko veze sljedeća je zadaća tima koji treba uz glavnog ravnatelja obavljati sve zadaće na HRT-u. Glavni ravnatelj se u početku oslanja na veći dio dosadašnjih voditelja u kući s time da treba procijeniti koji pojedinci u užem vodstvu trebaju i dalje godinama obavljati te zadaće, a koji trebaju preuzeti neke druge poslove unutar HRT-a. U prvoj godini treba se jasno odrediti prema vanjskim produkcijama i točno izračunati njihovu financijsku opravdanost vodeći računa o zakonskim obvezama koje naznačuju koliko treba biti vanjske produkcije. No, to ne znači da treba prihvaćati skupe i programski neopravdane vanjske produkcije koje su nerijetko prema sadržaju iste, slične ili čak lošije od produkcija naših stalnih zaposlenika. Osobitu pozornost treba posvetiti odnosu prema trgovačkom društvu Odašiljači i veze jer je sadašnje stanje prilično ne odrađeno. No, Odašiljači i veze primjenjuju neke tehnologije koje nisu kompatibilne s našim uređajima. Sustav javne nabave reguliran je zakonskim odredbama ali ga treba detaljizirati kako bi bilo jasno što se kupuje i zašto. Nije dovoljno nabrojati određene stavke prilikom kupnje nego treba i opširno obrazložiti svaku kupnju bez obzira da li se radi o kancelarijskom priboru ili reportažnim kolima. Vozni park i troškovi prijevoza posebno su važna stavka u troškovniku televizije i radija. Detaljna analiza treba pokazati treba li HRT vlastiti vozni park ili to može biti u cijelosti ili samo djelomice vanjska usluga te valja li se koristiti privatnim vozilima zaposlenika u obavljanju službenih zadataka. Godina druga, nakon obavljene konsolidacije o prvoj godini te ukinuća projekata za koje se smatra da su nepotrebni ili promašeni u drugoj godini nastavilo bi se uvoditi novi pripremljeni sadržaji, projekti emisije i serije. Pri tom bi se pomno pratilo slušanost i gledanost pojedinih emisija televizije i radija ispitivanjima barem triju neovisnih agencija uz pomoć odjela za ispitivanje slušanosti i gledanosti HRT-a. Programska suradnja Radija i Televizije trebala bi se unaprijediti i sve više usklađivati u svim većim projektima i zajednički dogovarati. Isto tako veću usklađenost trebalo bi ostvariti i u programsko-tehničkoj suradnji Radija i Televizije. Izobrazba zaposlenike i novinarskih i tehničkih kadrova trebala bi postati zadaća i to od trenutka zapošljavanja do umirovljenja. Permanentno obrazovanje provodilo bi se na ugovornoj osnovi što podrazumijeva da se novac

koji je uloženi za nečiju izobrazbu, strani jezici, postdiplomski studiji, specijalizacije u inozemstvu da zaposlenik treba vratiti taj novac ako ode iz HRT-a prije ugovorenog roka. Za orkestre i zbor HRT-a te cijelu Glazbenu proizvodnju obaviti će se iscrpna analiza i pripremiti programska orijentacija koja bi osigurala i cjelogodišnje nastupe u zemlji i u inozemstvu. Specijalni projekti zahtijevaju mnogo novca, Dora, Porin, Olimpijske igre, svjetska prvenstva zato je potreban detaljni pristup i analiza takvih projekata te pravodobno angažiranje sredstava i kadrova za njihovu provedbu kako se u posljednji trenutak prije samog događaja ne bi trebalo na brzinu namaknuti sredstva tehnička i druga sredstva. U programskim sadržajima osigurali bi se, posebno kod kulturnih i obrazovnih sadržaja i angažman kulturnih djelatnika kao što su književnici, glumci, glazbeni umjetnici koji su za sada nedovoljno zastupljeni u našim programima. Osim pristojbe koja je zakonski određena HRT bi trebao više voditi računa o prihodima od marketinga. Uslijedit će zato i reorganizacija Marketinga HRT-a koji će biti objedinjen kao jedinstvena služba i koja će odgovarati suvremenim trendovima u pristupu i realizaciji promidžbenih poruka i sadržaja. Voditelji marketinga obvezni su strogo voditi računa o poštivanju zakonskog ograničenja vremena emitiranja marketinških poruka. Cjenici su često nerealni, tj. preskupi su. Trebaju biti realni kako bi se oglašavanje omogućilo i manjim poduzetnicima, a ne kao što je do sada bilo samo financijski snažnijim tvrtkama. U razvojnoj komponenti druga godina treba točno odrediti položaj televizijskih i radijskih centara u poslovnom i programskom smislu. Već sada treba pripremiti regionalne tv programe prema uzoru na radijske cjelodnevnne programe koje regionalni radijski centri emitiraju. Ti regionalni tv programi emitirali bi se na isti način kao što se emitira televizijski program HRT plus što Zakon omogućava. Treća godina. U trećoj godini pripremit će se uvođenje posebnih satelitskih programa prema uzoru na HRT plus koji bi se bavili svaki posebno: kulturnim, obrazovnim, sportskim i drugim sadržajima. Nabavom materijala stranih televizija te reprizama emisija produkcije HRT-a i domaćih produkcija oblikovale bi se programske sheme takvih televizijskih i radijskih programa. Internet i satelit omogućuju slušanje radijskih i gledanje televizijskih programa u cijelom svijetu pa zato postoji opravdanost adekvatnijeg ustroja i veće financijske potpore programima koji su namijenjeni Hrvatima u svijetu. Svi mladi novinari i zaposlenici u Tehnici trebati će prolaziti permanentno obrazovanje unutar javne ustanove HRT-a koje će biti obvezno kao dio radnog zadatka i provoditi će ga novinari, inženjeri, tehničari mentori. Sustav osobnih dohodaka trebati će razdvojiti tako da se osigura s jedne strane automatski napredak svakog zaposlenika, a s druge strane mogućnost da se posebno važni i kvalitetni kadrovi promaknu brže u viši status. Mogućnost međuprogramskog plaćanja također postoji na osnovi zakonskih odredbi kojim treba prilagoditi i čemu treba prilagoditi normative HRT-a. Dakako da tu postoje ograničenja koja bi nalagala voditeljima pojedinih odjela da svojim potpisom potvrde da zaposlenik na kvalitetan i količinski dovoljan način da je obavio posao u odjelu u kojem je sistematiziran, a tek onda bi mogao ostvariti dodatnu zaradu u drugom odjelu Radija ili Televizije.

MILAS: Još dvije minute imate.

RADIĆ: Tako bi se smanjio stalni pritisak vanjskih suradnika i povećala profesionalnost u obavljanju programskih i tehničkih zadaća. Četvrta godina uz javnu ustanovu, uz odobrenje osnivača Hrvatskog sabora osnivale bi se i sestrinske tvrtke koje bi se bavile organiziranjem raznih koncerata zabavne i ozbiljne glazbe. Prodajom glazbenog materijala DVD-a, CD-a itd. i razmotrila bi se mogućnost povezivanja s koncertnom direkcijom Zagreb. Uloga internetskih stranica i portala postaje sve važnija. Sadržaje kroz sve četiri godine treba poboljšavati kako bi te stranice i portali imali višestruku ulogu od informiranja o sadržaju pojedinih programa pa sve do iscrpnih podataka i širenja sadržaja koji zbog kratkoće vremena nisu mogli biti obuhvaćeni pojedinim emisijama. Bili bi to svojevrsni HRT-ovi dnevници, novine, tjednici koji bi donosili najzanimljivije informacije i druge sadržaje posebice one koji se emitiraju na Trećem programu HR-a, te na posebnim satelitskim programima koji su specijalizirani za znanost, obrazovanje, kulturu i sport. (ZVONCE) Hvala.

MILAS: Gospodine Radiću, vrijeme Vam je izišlo. Zahvaljujem na izlaganju. Evo, lijepo molim kolegice i kolege. Možemo početi s pitanjima. Gospodin Crnogorac.

CRNOGORAC: Gospodine Radiću, Vi ste od '69. na Televiziji, je li tako?

RADIĆ: (BEZ MIKROFONA – NERAZUMLJIVO)

CRNOGORAC: Nije to pitanje. Svrha pitanja je druga. Ja sam hteo samo da Vas kao, sigurno ste sudionik i svedočili ste sigurno raznim promjenama Televizije i pravcima kao što znamo sada trenutno u tom segmentu o kojemu ja pričam Hrvatska radiotelevizija je javna

ustanova i trebalo bi da promiče u stvari ne interese državne i političke nego javne interese. Po Vašem mišljenju di je sada Hrvatska radiotelevizija na tom putu i u ovom mandatnom periodu ako bude izabrani za glavnog ravnatelja što ćete napraviti da bi ispunili to zakonsko uporište. Treća stvar, mene interesuje, ovdje ja nisam vidio Vašu 4. godinu u materijalima. Sad ne znam da li je to greška ili ste Vi samo napravili za 3 godine Vašeg mandata. To su ta dva pitanja, Evo.

RADIĆ: Četvrta godina je u materijalu, ne znam zašto je to ispalo, vjerojatno u prijepisu ili nešto što se dogodilo. Što se tiče HRT-a kao javne ustanove ja tvrdim da se u dobroj mjeri i do sada postojalo to da se ne strančari, ali događalo se da je i bilo je prigovora da je netko imao malo bolji tretman, a netko slabiji. To treba voditi vrlo jako pažljivo jer to je vrlo osjetljivo pitanje da se ne dogodi da to postane javna ustanova u službi bilo koje stranke ili bilo koje interesne grupe. I to je jedna vrlo osjetljiva zadaća na kojoj moraju raditi svi programski ljudi, ali u suradnji s glavnim ravnateljem koji je u krajnjoj liniji u svom djelokrugu rada ima i tu djelatnost.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodin Grubiša.

GRUBIŠA: Pa, evo, gospodine Radiću, ja bi postavio pitanje, kako Vi kao budući ravnatelj mislite promicati osnovni standard za koji se zalažu zemlje članice Europske unije, a to je da javna televizija mora promicati demokraciju, pluralizam i toleranciju. Hvala.

MILAS: Hvala lijepa. Izvolite.

RADIĆ: Treba raditi na nekoliko pravaca. Prvo, trebaju biti neke specijalizirane emisije koje postoje i sada ali ne u dovoljnoj mjeri. To je recimo, emisije za manjine koje mi imamo, ali pitanje je da li je to samo nekakav jedan mali kutak jer kroz cijeli program bi trebalo provlačiti tu toleranciju, jednakost među ljudima i demokratske principe, afirmirati organizacije koje nisu nevladine organizacije koje se vrlo često bave s takvim poslovima što mislim da do sada nije bilo dovoljno obuhvaćeno u našim programima da se te organizacije, da imaju više mjesta i prostora u programima i Radija i Televizije. Znači, ne smije biti jedna enklava samo, evo imamo emisiju za manjine i sad je to dovoljno, mi smo to riješili nego treba tijekom svih programa involvirati takve sadržaje, a ne da onda to bude samo sa strane.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodin Mesarić.

MESARIĆ: Mene zanima pošto ste Vi dugogodišnji radio program zanima me Vaše referiranje prema radio programu u odnosu na sve mogućnosti koje su pred nama o ulasku u Europu, nove smjernice Unije i posebno me zanima da mi kratko samo Vašu nekakvu recepciju radio programa što bi trebalo promijeniti, što bi trebalo ostaviti s mojim posebnim interesom za Vaše mišljenje o poziciji Trećeg programa.

MILAS: Hvala lijepa.

RADIĆ: Dakle, podjela na mreže radio programa ima svoje prednosti ali ima više nedostataka nego što ima prednosti. Ne bi se smjelo događati da jedan program se bavi samo nekim banalnostima, bizarnostima nekakvim emisijama koje zabavljaju publiku da se traže, ne znam, tko ima najduže noge i takve nekakve i da to ide od jutra do sutra, a da drugi program, opet, odnosno prvi program ide kroz cijeli dan samo s ozbiljnim temama gdje se mijenjaju emisije s raznim voditeljima koje su po meni dosta kvalitetne ali na neki način angažiraju jednu grupu ljudi i mislim da to nije pravi put. Mislim da treba u svakom programu ne smije se voditi računa, evo, ovo su samo slušatelji Drugog programa, ovo su samo slušatelji Prvog programa. Trebala bi biti jedna kombinacija sadržaja gdje bi, normalno, na Prvom programu bile pretežno informativne, ali i drugi sadržaji. A na Drugom bi isto moralo biti i ozbiljnih stvari. A ove banalnosti i bizarnosti i ovo podilaženje publici i ovi pokušaji da se dodvoravamo i kopiramo privatne stanice koje to rade jer su privatne stanice, to mislim da nama nije potrebno. Mi živimo od pristojbe i živimo od jednog dijela marketinga i nama ne treba da se mi dodvoravamo nekakvim trivijalnim sadržajima publici. Ne kažem, da mi moramo biti ozbiljni, mi moramo imati zabavni i moramo biti zabavni i moramo imati zabavne voditelje ali oni ne smiju biti sami sebi svrha i ne smije se te zastarjele stand up nekakve komedije koje su već davno zaboravljene u zapadnom svijetu, taj neki Bruce Lenny i ne znam koji su bili. Mi sada to otkrivamo i to je nama sada glavni sadržaj. Treći program, mislim da bi ga trebalo drukčije postaviti. On bi trebao imati tijekom dana glazbu koja ne bi bila ozbiljna glazba, koja bi bila više ta lagana glazba i kako se približuje večer negdje od 17 sati pa nadalje bi se išlo sa sve ozbiljnijim sadržajima. Jer mislim da i taj Treći program ima tijekom dana daleko više prostora ali ga treba na neki način prilagoditi dnevnom životu. A kako se približava večer idu sve teže teme da bi negdje oko 1 išle... ili neka priča o

Heideggeru i ono što je recimo ipak u jednom manjem segmentu jer ta slušanost koju mi imamo, ja nisam zadovoljan s time. Mi taj Treći program moramo imati. Mi ga moramo unaprijediti ali ovako kako je sada koncipiran. Mislim da je previše krut i previše iritistički i ja mislim da ima puno više ljudi koji su zainteresirani i za kulturu i za nekakve znanstvene sadržaje ali ne slušaju taj Treći program jer ne nalaze obradu toga na adekvatan način.

MILAS: Hvala lijepa. Imam ja jedno pitanje, gospodine Radiću. Obzirom da ste do 2008. bili zaposlenik HRT-a, od tada ste u mirovini. Zanima me koji su razlozi odnosno koji je Vaš motiv povratka na HRT, odnosno javljanje na natječaj?

RADIĆ: Norveška, Japan imaju već sada radni staž 67 godina. U Njemačkoj 2012. to stupa na snagu da će biti 67 godina. Suci, sveučilišni profesori mogu raditi do 70. godine. Philippe Bouvard u Parizu pet puta tjedno vodi radijsku emisiju, ima 80 godina. Danas se pomiču granice sposobnosti, prvo, dužine života, zdravstvenog statusa ali i sposobnosti ljudi da obavljaju odgovorne funkcije iako nemaju 30 godina što je bio trend u Americi, što je dijelom dovelo i do ovoga kraha u Americi jer stalno se je pričalo mora imati 30 godina da bi bio pravi menadžer. Takav mora biti u timu, ali ne smiju biti samo 30-godišnjaci. Treba biti jedna kombinacija iskustva, znanja, sposobnosti i te poletnosti koju imaju mladi ljudi koji donose brže odluke, koji su življiviji u poslu od starijih ljudi koji će to tri puta promisliti prije nego što donesu odluku. Tako da mislim da je to danas predrasuda da ljudi kada... Je li slikar prestaje biti slikar kad navršši 65 godina? Pjesnik je li prestaje biti pjesnik, književnik? Po čemu bi novinar prestao biti novinar ako je navršio 65 godina. Ovisi o njegovom zdravstvenom, psiho statusu da li je to sposoban obavljati ili nije sposoban. Ja sam apsolutno za to da se uvedu i zdravstveni testovi ne samo za starije ljude nego za sve ljude koji trebaju obavljati odgovorne funkcije, ali to se i radi u Americi. Vi ne možete bolesni raditi nekakav odgovorni posao.

MILAS: Nisam mislio na predrasude na godine života nego jednostavno postoji li neki drugi motiv?

RADIĆ: Moj motiv je što ja to znam, mogu i želim.

MILAS: Hvala lijepa. Kolegice i kolege, izvolite. Čini mi se da je to - to. Gospodine Radiću zahvaljujem Vam na vremenu, na izlaganju. Živjeli. Čut ćemo se. Mislim da je vrijeme za pauzu. Točno je podne. Pola ure za pauzu, je li dosta? (UPADICA: 20 minuta.) 20 minuta pauze. OK.

(PAUZA)

MILAS: Možemo nastaviti. Pozdravljam gospodina Damira Šimunovića. Dobar dan. Izvolite. Vjerojatno već znate propozicije pred vijećnicima. Imate 10 minuta za prezentaciju onoga što mislite da je najbitnije. Možete početi. Izvolite!

ŠIMUNOVIĆ: Poštovane gospođe i gospodo, ja sam Damir Šimunović magistar elektrotehnike. Radim na HRT-u, odnosno tadašnjoj Televiziji Zagreb od 1982. godine. Radio sam kao televizijski inženjer, šef studija, šef informatike, voditelj raznih razvojnih projekata, a mislim da je za vas bitno naglasiti da sam pokrenuo web HRT-a, da sam vodio taj web HRT-a nekih 7-8 godina, u vrijeme dok je bio najznačajniji web u Hrvatskoj, a pokazivao je vrlo značajne rezultate i u Europi. Moja prezentacija će se osvrnuti ukratko na vanjski kontekst koji je važan za provedbu programa kojeg sam vam poslao. Osvrnut ću se na neke ključne probleme HRT-a koji su uočeni u proteklom razdoblju. Ponudit ću neka rješenja i ponudit ću vam neke prve poteze koje je moguće provesti u sljedećih nekoliko mjeseci ili godinu dana. Što se tiče analize situacije u mom pismenom programu imate je detaljnije, još puno detaljnije napravljena je analiza situacije već u proteklih godinu-godinu i pol dana, vrlo detaljno. Međutim, ja ću se od svega toga osvrnuti samo na dva pokazatelja. Kada usporedite vanjske prijetnje i prilike koje dolaze iz vanjskog okoliša i naše snage i slabosti interne možete uočiti da je neuravnoteženost poprilična. Dakle, čini se da mi nismo spremni na izazove koji nas čekaju. Međutim, ja ću konstatirati da je u toj analizi utvrđena, prvo, visoka lojalnost naše publike koja se održava kroz visoku naplatu vrlo nevjerojatno za europske razmjere, a s druge strane da je u istraživanju organizacijske klime u Hrvatskoj radioteleviziji utvrđeno da kao visoki motivator među ljudima zapravo postoji ponos za obavljanje javne funkcije. Ako to dvoje uspijemo spojiti i stvorimo sinergiju između toga dvoje mislimo da imamo šansu nešto napraviti u sljedećem razdoblju. Što se tiče problema HRT-a ja mislim da ste se sada naslušali u zadnja dva dana poprilično o tome. Ja se neću na to previše osvrutati. Reći ću vam samo sljedeće. Analiza je napravljena. Stablo problema je napravljeno, uzroci su otkriveni, sve je to dokumentirano. U tome su sudjelovali i moji timovi i vanjski analitičari. I

što je najinteresantnije zadnja dva Ravnateljstva. Dakle, i oni su iskazali probleme koji su zapravo sukladni ukupnim problemima. Neću vam ih objašnjavati ali ću vam objasniti ovo tu crveno na kraju. Baš i nije crveno tamo, kod mene je. Tu je smeđe. Dakle, ono što je strahovito naporno u zadnje dvije-tri godine bilo utvrditi na dnevnoj bazi, naporno i neproduktivno, tko zapravo želi red u ovoj kući, tko želi, a tko ne želi novu organizaciju. Kome to smeta? Zašto netko želi da se određene stvari dovedu u red i učine transparentnima, zašto ne želi? Moram vam reći da je meni već dosta držanja razno-raznih škola za ljude koji su tu sjedili, evo, u ovoj dvorani, ja sam im objašnjavao nekakve menadžerske tehnike, objašnjavao sam im i rješenja, objašnjavao sam procese, ali zapravo nije bilo političke volje da se to provede. I tu je glavni razlog zbog kojeg sam se ja uopće javio na ovaj natječaj. Rješenja koja sam ja ponudio u svom programu sami ste uočili da su suhoparna, dosadna za čitanje, teško da je itko od vas baš svaku brojku tamo pročitao. Međutim, ona su logična, provediva i ono što je strašno važno, temelje se na nekim stvarima koja ću vam sada pokušati objasniti. Prvo, imate priložen iskaz misije i filozofije HRT-a. To nije moje djelo, to je djelo jednog tima ljudi koji su to radili. Ta misija i filozofija je po meni temelj svake odluke, svakog kriterija koji se mora zapravo primjenjivati u svakodnevnom radu. To je temelj komunikacije interne i komunikacije HRT-a prema vani. Ono što vam ja mogu zajamčiti ako mene izaberete za glavnog ravnatelja, ja namjeravam provoditi tu misiju i filozofiju jer je to meni osnovica strukture upravljanja. Sljedeća stvar na kojoj temeljim taj svoj program je izrada strategije. Ta strategija mora sagledati sve vanjske trendove, dakle, ne može parcijalno sagledati samo ovaj ili onaj interes i mora sagledati koje prednosti HRT-ove se mogu iskoristiti u ipak konkurentnom okruženju iako ja ne prihvaćam da smo mi zapravo konkurencija nekakvoj komercijalnoj radiju ili televiziji jer obavljamo neke sasvim drugačiju djelatnost. Sljedeća stvar na čemu se temelji ovaj program je usmjeriti ali baš svakog zaposlenika, svaku organizacijsku jedinicu, svaki tim da mi svi zajedno proizvodimo program i da smo svi odgovorni za njegovu uspješnost bez obzira da li to radimo neposredno kao novinari, urednici, redatelji, montažeri, snimatelji ili radimo posredno pa radimo u računovodstvu, nabavi ili bilo gdje drugdje. Četvrti temelj je upravljanje kvalitetom. Ja mislim da ste vi na svojim sjednicama već dali jako puno primjedbi na kvalitetu programa. Ja vam nudim jednu metodologiju od nekoliko mogućih. Čak sam čuo da su se jučer raspitivali neki o toj metodologiji trokuta vrijednosti. Ona se nudi već dobre tri godine. U posljednje dvije godine se ona pokušava implementirati. Ali moram reći da jedini koji su u ovom trenutku to doista implementirali i to prošle jeseni je Hrvatski radio, odnosno započeo je s tom metodologijom. Ta metodologija razmatra postavljanje ciljeva, praćenje i korigiranje aktivnosti u tri područja. Jedno je profesionalna vrijednost ili profesionalna kvaliteta. Drugo je vrijednost za pojedinca, treće vrijednost za društvo u cjelini. Ako budete željeli ja vam to mogu i detaljnije objasniti ali to je metodologija, postoje i neke druge, ali to je metodologija koju naši srodni, dakle, radiotelevizije javne u Europi koriste i to vrlo uspješno primjenjuju i vrlo uspješno kontroliraju kvalitetu pomoću te metodologije. Neću vam previše govoriti o drugim rješenjima. Naglasit ću jedino da se moj program temelji i tu uopće ne dvojim oko toga da mi moramo ići u smjeru multimedijske organizacije. Imate tamo na kraju programa nekakvu skicu otprilike što to znači. Međutim, multimedijska organizacija ne samo da objedinjuje resurse i pruža te resurse svim programskim aktivnostima, dakle, bez obzira bili oni usmjereni na medij radio, medij televizija, nove medije, multimediju, glazbenu proizvodnju ili bilo što drugo, oni sve resurse daju na raspolaganje svim programima. Svim platformama, a osim toga pokušava potaknuti i motivirati ljude da u uređenom internom tržištu nude svoje ideje, nude nove proizvode i nude općenito nova rješenja. Da bi se strateški moglo upravljati tim internim tržištem naravno da vršni menadžment mora postaviti pravila i kriterije jer tim pravilima i kriterijima zapravo ostvaruje svoje strateške ciljeve. Vidite ovdje jednu napomenu dakle, ja ću ustvrditi da mi imamo dovoljno jake informacijske sustave pa i dovoljno jake razrađene procedure da bi svaka kuna bila transparentna i točno se znalo na koji način je povezana s programom. Nažalost, moram konstatirati da se zapravo te mogućnosti ne koriste. Ili su se počele koristiti možda u zadnji tri-četiri mjeseca, mjestimično.

MILAS: Još dvije minute, gospodine Šimunoviću!

ŠIMUNOVIĆ: Vrlo kratko, hitnim potezima. Naravno da je to nekakav krizni menadžment koji mora vrlo ozbiljno razmišljati o troškovima, vrlo ozbiljno rezati te troškove. Međutim, ja bih upozorio na jednu drugu stvar koja je meni strahovito važna, a to je dobiti povjerenje radnika. Ako nemam povjerenje radnika onda ne mogu zapravo ništa postići. Možemo to

rezati negdje s visoka, ali radnici zapravo znaju gdje novci cure i što je nepotrebno u njihovoj operativi. Isto tako radnike mogu dobiti njihovo povjerenje ako već pripremljenu sistematizaciju, već pripremljena organizacijska rješenja i već pripremljene mjere za poboljšanje organizacijske kulture što prije primijenimo. Jer ono što je strašno bitno, radnici su za to spremni, i sindikati su za to spremni. Evo, još samo jedan slajd. Vrlo jednostavno. Ovo govorim u ime zaposlenika jer su me to molili. Imate primjera u Europi, mada ovo zvuči patetično, ali imate primjera u Europi gdje su određene javne radiotelevizije već sada na koljenima. Imate Mađarsku, Poljsku, Rumunjsku, Sloveniju, Makedoniju, imate velike probleme u ORF-u, velike probleme u RAI-u, i velike probleme u portugalskom RTP-u ili u Španjolskoj RTV-u. Vrlo lako se to i nama može dogoditi. Dakle, ono što mi moramo svi zajedno učiniti je to spriječiti. Evo, hvala lijepa.

MILAS: Zahvaljujem. Kolegice i kolege, izvolite. Gospođo Škrabalo, izvolite.

ŠKRABALO: Gospodine Šimunoviću, kao što dobro znamo za bilo koji projekt od temeljne analize stanja preko mjera na kraju što je potrebno napraviti je analiza izvedivosti. Svaki projekt ima tri osnovne dimenzije izvedivosti: političku, tehnološku i financijsku. Mene zanima sada brzo Vaša procjena političke izvedivosti, realizacije, ja ne znam jeste li Vi radili ono što se zove stakeholder analiza, ali vrlo konkretna politička analiza tko s kojim otporom, kojim strahom, kako stvoriti savezništva, i što ako ste glavni ravnatelj mislite napraviti jer mi znamo svi da je to ključni faktor uspjeha, odnosno neuspjeha. Drugo pitanje koje imam, kako je kraj Vas koji ste bili na poziciji pomoćnika ravnatelja, je li tako, za strateški razvoj ili tako nešto, mogao mimo Vas proći program otpremnina koji nije usklađen s prioritetima kadrovske kapacitiranja kuće te kako to da, nažalost, ja sam tu dvije godine, se niste obratili Vijeću da nam date do znanja da postoji kritični otpor na razini upravljanja promjenama?

MILAS: Hvala lijepa.

ŠIMUNOVIĆ: Hvala lijepa. Ovo prvo pitanje moram priznati da je sjajno. Gdje su politički otpori, stakeholderi, da napravili smo tu analizu. I ono što ću vam vrlo značajno reći, dakle jedan od stakeholdera su zaposlenici, sindikati i oni strahovito jasno i čak i rekao bih malo uzrujano zbog toga što se to još uvijek ne primjenjuje podržavaju definirane procese, mjere i tako dalje. Problem s ravnateljskim kadrom ili s kadrom koji je neposredno ispod njega je glavni politički problem. I tu je, evo ja znam da je gospodin Milas jučer pitao gospođu Ivanku slično pitanje, zašto to nije provedeno. Ja ću vam pokušati napraviti jednu usporedbu. To je kao da imate jedan stožer u kojemu trebate izvesti jednu ozbiljnu vojnu operaciju, a načelnik topništva se ne slaže s načelnikom pješadije, a ovaj se pak ne slaže s inženjercem, a onaj se pak ne slaže s logističarom, a vi imate sa strane čovjeka koji je analitičar, dakle, strateški analitičara koji nudi nekakvo rješenje ali nema svoju vojsku i nema nikakvu zapovjednu mogućnost. Dakle, što onda, što se događalo u našem i jednom i drugom Ravnateljstvu prethodnom. Glavni zapovjednik traži mene neka se ja idem dogovarati s nekim bili on pristao na to da su promjene potrebne. To je neizvedivo. Dakle, ono osnovno rješenje koje se ovdje pokazuje stvoriti konzistentan tim koji dijeli zajedničku viziju. To je prvo. Drugo, mislim da sam u programu potpuno jasno rekao ta vizija mora biti prezentirana i vama jer ste vi stakeholder, odnosno vi ste predstavnici stakeholdera. Ta vizija mora biti isto tako predočena, recimo, i našim kupcima. Jer naši kupci oglašavanja na primjer moraju shvatiti da ne mogu utjecati na određene programske odluke naprosto svojim financijskim pritiskom. Isto tako, jedan od tih stakeholdera je, naravno, i Sabor koji je naš osnivač. I njima se mora prezentirati i misija i filozofija i rješenja da bi se to moglo provesti. U svakom slučaju vrlo interesantna situacija. Evo, oprostite što malo dugačko to odgovaram, ali jako je dobro pitanje. Mene smatraju gerilcem. Mene određene strukture, određeni ljudi smatraju gerilcem jer cijelo vrijeme pokušavam nešto provesti za što zapravo menadžment nije bio zainteresiran.

ŠKRABALO: Zašto se nama niste nikada obratili?

ŠIMUNOVIĆ: Jesam. Dakle, ja sam vama i to vrlo interesantno na inicijativu gospodina Sutlića... (NERAZUMLJIVA UPADICA) E, tako je. Ja sam to vama pokušao predočiti koja rješenja. Možda je to bilo na preblagi način. Ja sam vama pokušao predočiti koja su to moguća rješenja. (NERAZUMLJIVA UPADICA)

MILAS: Samo malo. Možete isključiti tako da ostane...

ŠKRABALO: ...Zašto nam niste dali do znanja da imamo kritični otpor i nered na razini Ravnateljstva? Zašto nas niste na to upozorili? Jer mi tu možemo biti saveznici, ne mi nego javnost, ono što ste govorili i s druge strane zaposlenici. To su dvije važne grupe koje onda

mogu stisnuti. To ne razumijem. Mi smo na kraju krajeva išli u razrješenje Ravnateljstva zbog neadekvatnih poslovnih promjena.

MILAS: Hvala lijepa. Izvolite.

ŠIMUNOVIĆ: Nažalost moram Vam priznati da imate pravo. Dakle, to je mogao biti put. Međutim, atmosfera je naprosto bila takva da je bilo malo neobično da se ja obraćam vama ako se mogu obratiti Ravnateljstvu i tražiti od njih da rješenja provedu. Dakle, meni to naprosto nije mi redoviti način da tako kažem.

MILAS: To je odgovor. Hvala. Gospođa Šovagović, izvolite.

ŠOVAGOVIĆ: Gospodine Šimunoviću, Vi ste rekli uz ovo jednu rečenicu koja meni onako zabola uši, a to je da nije bilo političke volje da se te promjene provedu. E, sada mene zanima što je to politička volja? Čija politička volja? Naša, Vijeća, zaposlenika ove kuće politička volja, pod onim što smatramo politikom? Dakle, državna politička volja ili politička volja pojedinih stranaka, pojedinih utjecaja na određene ljude u ovoj kući. Sad samo kratko citirat ću jednu rečenicu Bertolta Brechta meni inače omiljenog pisca lijeve orijentacije koji je rekao: „Važno je u radu na predstavi da ljudi koji sudjeluju u njoj jednako ili slično politički misle.“ To naravno još uvijek ne znači da će predstava biti dobra. Ne znači ni da će biti loša. Možda znači da će biti grozna. Ja bih parafrazirala i rekla važno je da ljudi profesionalno isto ili slično misle. E, kako Vi smatrate da ćete uspjeti iznivelirati ove različite profesionalne nivoe koji se upravo politički bojuju i time zamagljuje svoj amaterizam.

MILAS: Hvala lijepa.

ŠIMUNOVIĆ: Hvala na pitanju. Dakle, definitivno se ne radi o nekakvom utjecaju nekakve politike izvana. Dakle, to nema veze. To je interna stvar. Međutim, moram reći ovako. Shvaćanje politika... odnosno hajmo napraviti razliku između toga. Ja sam u svom programu natuknuo neke od politika. Vidjeli ste vjerojatno i da ste dobili po prvi puta programsko usmjerenje od Radija malo na drugačiji način sa izraženim politikama, pa postoje politike upravljanja ljudskim resursima, politike financijske, politike ne znam upravljanja imovinom i tako dalje. Dakle, cijeli niz nekakvih odluka ili stavova, prema tome kako ćete se ponašati u određenoj situaciji. A sada ću se vratiti na to što znači politička volja da bi se proveo jedan projekt. U dobro uređenom projektu organizacije projekta imate sponzora projekta koji se brine da politike projekta budu provedene. Voditelj projekta, naravno, poštuje te politike, organizira projekt, organizira resurse, postiže ciljeve projekta i tako dalje, ali sponzor projekta mora osigurati sve uvjete da bi se taj projekt ostvario u okolišu u kojemu egzistira. Tu političku podršku tog sponzora nismo imali. I to je odgovor.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodin Mesarić.

MESARIĆ: Referirao bih se na dva detalja koja smatram ključnima, a to je ovo što ste spominjali, susjedne zemlje, ulazak u Europsku uniju uzrokovat će stresove. I sada ovdje navodite nešto. Meni je drago čuti da se to može ublažiti ne samo zalaganjem za demokratska i socijalna prava koja su opća mjesta svih programa nego očuvanjem nacionalne kulture i identiteta. To smatram važnim. Dalje bih se odmah referirao na Vaš smisao pojma, pitanje će biti o programu, naravno, pojam kulture u najširem smislu zahtijeva visoke jezične, umjetničke, komunikacijske, edukacijske, tehničke standarde. Pa bih Vas sad molio s obzirom da će te u nekoj potencijalnoj mogućnosti kao generalni i o programu morati razmišljati i promišljati i dogovarati se, kakva je Vaša percepcija današnjeg našeg programa televizijskog u odnosu na ove sasvim ispravno visoko postavljene zahtjeve?

ŠIMUNOVIĆ: Hvala lijepa na također jako interesantnom pitanju. Ovako, prvo da razjasnim da kad ja inženjer razmišljam o kulturi razmišljam ne samo o umjetničkom izražavanju ili umjetničkom stvaralaštvu kao djelu kulture, razmišljam i o komunikacijskoj kulturi, o jezičnoj kulturi, dakle o cijelom nizu različitih aspekata kulture jedne okoline, jednog naroda i tako dalje. Dakle, mi smo po mnogo čemu, evo, jučer gledam prekrasnu opet emisiju Branke Šeparović i opet se divim tome što sve se krije u kulturi hrvatskoga naroda. Odmah kažem, emisija na HRT-plusu, u nekakvom terminu u kojem sasvim slučajno nabasam na nju. Dakle, ono što mi moramo učiniti, prvo sve te kulturne vrednote promicati kroz cjelokupni program ne kroz nekakve izdvojene emisije koje će onda padati tko zna u kakve termine ili ne znam gdje. Dakle, mi moramo naprosto ta načela koja ste Vi ovdje sada prepoznali primjenjivati u bilo kojoj, u sportskoj emisiji, u emisiji koja se bavi, ne znam, dječjim igrama ili bilo čim drugim. Dakle, ona se naprosto mora provlačiti svugdje. E, sada druga je stvar kada govorimo o tome kakva je naša stvaralačka, povijesna ili sadašnja - suvremena kultura. Dakle, umjetnički stvaralačka kultura. Ono što je dužnost, evo tu ću se

malo osvrnuti i na glazbenu kulturu, ono što je naša dužnost je ne samo da izvješćujemo o toj kulturi nego da je promičemo i da sudjelujemo u njenom stvaranju. To znači da imamo projekte i da napravimo takvo budžetiranje, odnosno takav pristup i takav raspored resursa u kojemu ćemo omogućiti da mi, dakle, mi kao HRT sudjelujemo što je, naravno, naš posao. Kakve ćemo standarde postaviti? Spomenuo sam onaj trokut vrijednosti. On zapravo govori o tome kakav je kvalitativni standard programa. Dakle, mi na kraju to isporučimo našoj javnosti kroz određeni program. Dakle, mi tamo moramo postaviti takve kriterije i profesionalne i takve koje će ljudi prepoznati. Jer nije vam dovoljno napraviti emisiju koja promiče ili stvara određenu kulturnu vrijednost, a da tu emisiju nitko niti gleda niti sluša niti je posjećuje na webu. Znači mi je moramo prezentirati, promicati na takav način da ona bude pristupačna, odnosno da ljudi pojedinci prepoznaju u njoj vrijednost. Ako to ne prepoznaju profulali smo. Što je moja uloga u tome. Naravno da će to raditi urednici, naravno da će to raditi redatelji i tako dalje. Moja je uloga u tome da postavim te kriterije i da postavim ukupni sustav upravljanja na takav način da to može doći do izražaja. Evo, vraćam se ponovno na Glazbenu proizvodnju, da se njima omogući da koriste resurse koje sada vrlo teško ili nikako koriste.

MILAS: Hvala lijepa.

MESARIĆ: Može samo jednu rečenicu? Ispričavam se! Mala replika na to. Nikako nisam imao priliku kad sam htio jer mi je isteklo vrijeme, ali ovo apostrofiranje Glazbene proizvodnje to je nešto što mi opet daje nekakvu nadu jer moram priznati rijetko koji kandidat nije prepoznao temu Glazbene proizvodnje s razine njegovanja nacionalne baštine. Ali samo sad jedna rečenica i gotov sam. Moji česti prigovori su neprimjereni termini toga. Nešto proizvodimo što je vrijedno, a ide u neprimjerenom terminu. Mislim da je to neki aksiom ili mali kategorički imperativ koji može Vijeću u daljem razmatranju neku korist iz ovih naših intervjua izvući. Hvala.

MILAS: Hvala, gospodine Mesariću. Idemo dalje s pitanjima. Gospođa Šovagović.

ŠOVAGOVIĆ: Evo, ja sam htjela samo jedno malo pitanje. S obzirom da ste sami rekli da nije bilo dovoljne komunikacije u vrhu kuće, odnosno između takozvanih timova. Kako Vi mislite poboljšati tu kvalitetu komunikacije ukoliko Vas izaberemo za glavnog ravnatelja i na koji način ste uvjereni da ćete to moći ostvariti?

ŠIMUNOVIĆ: Hvala lijepa. Dakle, prvenstveno odabirom tima koji će se negdje moći razgovarati na adekvatnoj razini. A druga je stvar, u tom istom projektu kojeg tu svi negdje imamo u magli svi ga spominjemo je utvrđeno na procesnoj razini tko s kime na koji način mora komunicirati. Je li to pismeno, usmeno? Je li to jednosmjerno? Dvosmjerno? I tako dalje. Kako se organiziraju sastanci? Kakve se odluke donose na sastancima? Kako se piše bilješka sa sastanaka? Dakle to su trivijalne stvari, ali trivijalne stvari na kojima se mi spotičemo i zbog kojih zapravo ta komunikacija ne funkcionira. Isto tako je strašno važno da ljudi koji će voditi kuću mogu shvatiti i na jednoj apstraktnoj razini sustav upravljanja, a isto tako da i konkretno razumiju što se zapravo u operativi događa. Vi morate naprosto znati kad vam netko iz operative, kad vam dođe novinar i kaže nešto, ne znam, ja ne mogu napraviti to i to, vi morate naprosto njega razumjeti o čemu on priča. Dakle, morate prepoznati te hajmo reći tu semantiku koju on koristi. Hvala.

MILAS: Hvala lijepa. Mogu li ja jedno pitanje? Obzirom na ovaj projekt u magli kojeg svi spominjemo i na to da ste vi pomoćnik glavnog ravnatelja za razvoj poslovanja i tako dalje i mislim jedan od tvorca tog projekta, možete li nam reći koliko je sredstava, odnosno novaca do sada uloženo u njega?

ŠIMUNOVIĆ: Hvala lijepa. To sam čuo da ste zapravo bili krivo informirani. Ovaj projekt je trebao...

MILAS: Mislim da nismo uopće bili informirani.

ŠIMUNOVIĆ: Jeste, na jednoj ranijoj sjednici ne sada.

MILAS: Izvolite. Ispričavam se.

ŠIMUNOVIĆ: Dakle, ovaj projekt je trebao, to je bilo u prvoj fazi predviđeno utrošiti 80 milijuna kuna. Trebalo je. Znači ukupno, i u fazi implementacije i s prekvalifikacijama, od toga je 40% predviđeno da otpada na interne troškove. On je do sada utrošio negdje oko 3 milijuna i 400 tisuća na konzultantske usluge tijekom 2003.; 2004. i 2005. i utrošio je na plaće ljudi koji su na tome radili, na putovanja, na usluge koje smo, dakle, imali smo tri nekakva vanjska sastanka u nekakvim vanjskim dvoranama. To sve skupa kad se zbroji iznosi 8 milijuna i, mislim, jedno 340 tisuća kuna. To su novci koji su utrošeni na ovom projektu.

MILAS: To je to.

ŠIMUNOVIĆ: To je to.

MILAS: Hvala. Gospodin Crnogorac.

CRNOGORAC: U slučaju da Vas izaberemo za glavnog ravnatelja HRT-a da li bi poticajne otpremnine još uvijek ostale kao, hajmo reći, sredstvo da odu ljudi s HRT-a ili bi primenili nešto drugo?

ŠIMUNOVIĆ: Ispričavam se što nisam Vama zapravo odgovorio. To je pitanje već bilo postavljeno, ali... Odlično je. Naime, ovako, jedna je stvar po kojem principu selektirate nekoga koga biste željeli, hajmo reći, riješiti ga se jer vam je suvišan, a drugo je pitanje tehnike kako ćete to provesti. Ono što se nama dogodilo i da su ciljevi tog, hajmo reći, guranja u mirovinu bili potpuno krivo postavljeni. Ispada na kraju kad sve zbrojite, iako postoji jedan zaključak s jedne sjednice Ravnateljstva iz lipnja, čini mi se, u kojemu je bilo rečeno mora se prvo napraviti studija u kojoj će se vidjeti učinak svega toga pa i financijski i kadrovski i ne znam već kakav pa će se tek onda provesti dalje. Međutim, ta studija nije nikada napravljena, a ljudi su gurnuti u mirovnu i ostali smo bez snimatelja, bez ton majstora, bez montažera i tako dalje. Dakle, ostali smo uskraćeni za ono što nam je corbussines. (NERAZUMLJIVA UPADICA) To je krivi cilj. Dakle, cilj ispada da je bio smanjiti broj ljudi, ne smanjiti troškove, ne poboljšati kvalitetu, ne riješiti se nekoga tko zapravo ne radi ili nije potreban u procesu tehnološkom, nego je ispalo, hajmo smanjiti broj ljudi pa ćemo dobiti neki efekt. Dakle, ono što ja namjeravam i to vam, mislim, piše vrlo eksplicitno i u ovom tekstu, a i ono što je zapravo vrlo jasno dogovoreno sa sindikatima. Ako se pokaže, a odmah će biti napravljene, dakle, kroz samu organizaciju je potrebno doći do potrebnog broja izvršitelja i ako se pokaže da postoje manjkovi ili viškovi, dakle, može se dogoditi i ja zapravo pouzdano znam gdje ću zateći manjkove ljude, manjkove kadrovskih profila, dakle, ako se dogode neki manjkovi ili viškovi prva stvar koju treba napraviti je vidjeti internim tržištem kako to može riješiti. Ako se ne može riješiti internim tržištem, ako se ne može riješiti prekvalifikacijom, onda postoje, naravno, druga tehnička rješenja kako da se riješimo tog viška kadra ali to mora biti zasnovano na tehnološkom principu, pozitivnoj selekciji.

MILAS: Hvala lijepa. Evo, ima vremena za još jedno pitanje. Izvolite.

CRNOGORAC: Da li već imate zamisli kako bi u stvari od mladih ljudi koji dođu na HRT da u zavisnosti od toga što će im biti djelatnost, s čime će se baviti kako ćete od tih mladih, da tako kažem, izgraditi profesionalce koji nam kako smo rekli sada već, a to Vi vrlo dobro znate, nedostaju. Da li već imate sada osmišljen način kako doći do toga?

ŠIMUNOVIĆ: To je jedna tema upravljanja ljudskim resursima koja je vrlo zahtjevna. Dakle, pitanje je kako privući najbolje kadrove i kako ih zadržati. Što učiniti s mladim ljudima. Dakle, ono prvo što sam ja i poduzimao dok sam bio rukovoditelj u neakvim jedinicama, najvažnije je ne utopiti u, hajmo reći, negativnu orijentiranu kulturu koja je na snazi. Dakle, ne ih pustiti da preuzmu određene kulturološke teze koje će ih dovesti do toga da će biti apatični kao što je zapravo jedan veliki broj ljudi gdje neće vidjeti, evo imate jedan tipičan primjer. Ljudi kažu, je, mi imamo ideje, ali što god da probamo mi nemamo šanse da ih provedemo. Dakle, mi ono što moramo napraviti, što glavni ravnatelj mora uspostaviti sustav gdje ljudi naprosto mogu iskazati svoje mogućnosti. Druga stvar, u upravljanju ljudskim resursima u tom procesu koji je tamo jedan od najzahtjevniji i najdeblji u tom projektu izdefiniрани piše da se mora utvrditi, odnosno sustav postaviti u kojemu se utvrđuju osobne karijere svakog čovjeka. Dakle, mladi čovjek dođe i mora mu se prvo reći što su njegove mogućnosti. Dakle, kamo on može napredovati i što mora učiniti? Je li to sudjelovanje na projektima? Je su li to ocjene? Je li to dodatno školovanje? Što mora učiniti da bi mogao napredovati prema tom svom planu karijere. Evo, hvala lijepa.

MILAS: To bi bilo to. Vrijeme je isteklo. Gospodine Šimunoviću, hvala Vam lijepa. I čut ćemo se. Živjeli. Doviđenja. Dobar dan! Gospodine Vesečiću, izvolite sjesti. Lijepo Vas pozdravljam u ime članova Vijeća i imate 10 minuta za izložiti ono što mislite da je najbitnije u Vašem programu. Možete početi. Uključite mikrofon i krenimo.

VESELČIĆ: Hvala lijepa, predsjedniče. Poštovane članice Vijeća, poštovani članovi Vijeća, evo samo bih na početku nekoliko riječi rekao tko sam. Neki me od vas znaju, neki ne. Dakle, ja sam čovjek koji dolazi iz jednog elektroničkog medija. Kratko ću ja to je samo za uvod, koji se već 16 godina bori na elektroničkom tržištu. Mi smo medij koji dolazi iz realne ekonomije. Dakle, medij koji zna kako treba privući novce, kako privući marketing i medij koji mora svakoga mjeseca osigurati toliko i toliko novaca da nam plaće budu redovite. Dakle, nemamo stalnih prihoda. Sve što zarađujemo, sve što proizvodimo moramo sami

stvoriti. Ja sam čovjek koji je praktično u cijelom svom poslovnom svijetu uvijek stvara. Radio sam i kao novinar Večernjeg lista, osnivao dopisništva, i kao direktor televizije, prvi čovjek koji je osnivao tu televiziju, ne samo jednu nego još neke. To je jedan od motiva zašto sam se prijavio na natječaj za ravnatelja HRT-a jer osjećam da ovdje fali čovjek koji ima viziju, koji ima čvrstu i odlučnu ruku i koji će sve promjene koje su nužne brzo i efikasno provesti. HRT je najmoćniji mediji u Hrvatskoj, medij koji je definitivno i najmoćniji. Samo imam osjećaj da ljudi koji rade na HRT-u ili nemaju dovoljno samopouzdanja ili ne znaju gdje je prijeđena ta granica vjerovanja u svoje sposobnosti. Nije mi jasno da 3 600 ljudi koji ovdje rade nemaju dovoljno volje, snage, htijenja, znanja da ne naprave nešto što se zove medij koji je vodeći, koji je vodilja u elektroničkom svijetu jer ne mogu vjerovati da se danas uspoređuju, ne podcjenjujem kolege, s Novom TV ili RTL-om, umjesto da to bude obrnuto. Vidio sam izjave neke u medijima kako neki urednici na HTV-u slavodobitno govore kako je Dnevnik HTV-a najgledaniji program. Pa naravno da je najgledaniji. Ne smije se to uopće govoriti, to se podrazumijeva. Ono što planiram napraviti prvih mjesec dana to je definitivna reorganizacija što se tiče financijskog poslovanja kuće. Držim da je to najveći problem. To se mora učiniti hitno, nužno i s brzim rezovima. Kako to napraviti. Razgovarati sa svim dobavljačima, razgovarati sa svim kupcima, razgovarati sa svim bankama. Vidjeti što se može napraviti jer informacije koje su meni dostupne govore da je HRT trenutno ima obveze preko 500 milijuna kuna. To je veliki problem i držim da će doći opstojnost kuće uskoro u pitanje ukoliko se to brzo ne riješi. Maksimalno ću štedjeti, maksimalno ću poraditi na svim troškovima. Imam osjećaj da su standardi koje je HRT nekim čudom napravio previsoki i da danas cijena koštanja jedne minute televizijskog programa ni iz daleka nije onakva kakva bi trebala biti. Naravno, tu se ne smije zaboraviti ni Radio. Ali mislim da su radijske emisije primjerene onom jednom cjeniku kakav je inače uobičajen. Televizija, Radio, Glazbena proizvodnja, svi ti mehanizmi koje HRT ima u nekakvoj svojoj organizaciji su preveliki sustavi i previše ima organizacijskih cjelina, jedinica. Ja ih planiram značajno smanjiti, značajno centralizirati i sustav nabave i sustav kontrole i sustav nečega što se zove maksimalna štednja. Nemam iluzija da se to može brzo napraviti. Ali ako stvorite dobar tim, ako znate što želite, ako imate cilj, ako imate viziju onda krećete od te vizije. Ja znam kako će HRT izgledati za 4 godine. Postupno kad gradite tu jednu viziju, postupno kad znate što želite napraviti vrlo brzo ćete doći do tog cilja. Treba okupiti dobar tim. Treba okupiti dobru ekipu. Nisam baš siguran da ovdje na HRT-u ima ljudi koji mogu napraviti ono što ja želim. Možda bih doveo nekoga sa strane. Čisto da donese novu svježnu krv. Ali znam da među djelatnicima HRT-a ima krasnih, divnih, poštenih, ambicioznih ljudi koji su negdje u zapečku koji tiho i mirno rade i nemaju mogućnost da sve svoje ideje prezentiraju u djelo. Ja ću pokušati uspostaviti sustav kreativnosti. Znači, ljudi koji imaju svoju ideju moraju doći do urednika, do ljudi koji odlučuju o programu i koji će jednostavno saslušati ih i to provesti u djelo. Planiram osnivanje medijske škole. To je jedna ideja za koju smatram da se mora provesti na HRT-u kao najjačem i najutjecajnijem mediju. Vi danas u Hrvatskoj praktički nemate školu gdje se mogu obučavati montažeri, tonci, snimatelji. Dakle, svi ljudi koji žive u nekakvom medijskom svijetu. U toj školi bi predavali ljudi koji su najkvalitetniji, ne samo s HRT-a nego i iz svih ostalih medija. Planiram uvesti instituciju koja bi se zvala gledatelj i slušatelj urednik. To je institucija, dakle, neformalno tijelo 30-ak ljudi iz cijele Hrvatske koji bi po nekakvoj prosječnoj dobi starosti, školskoj spremi birala program radijski i televizijski. To je riječ o jednom sporovoznom programu. Dakle, bez njihova mišljenja, to je glas javnosti, ne bi se moglo praktično ništa emitirati. Planiram provesti druge mjere kada je u pitanju tehničko-tehnološka opremljenost. HRT je danas nažalost u tehničkom i tehnološkom smislu na vrlo niskoj razini. Ja viđam te ljude, kolege na terenu. Oni rade s kamerama s kojima su čak i lokalne televizije prestale raditi prije 10 godina. Jer, slijedi era digitalizacije, ja ne znam da li je HRT spreman za digitalno emitiranje programa ali sam uvjeren da se mora pod hitno nešto napraviti s obzirom da borba i konkurencija i ulazak Hrvatske u Europsku uniju za HRT znači jedan veliki problem ukoliko se to sada već ne riješi, HRT jednostavno neće moći dočekati tu žestoku tržišnu utakmicu. Ima tu još stvari o kojima mogu govoriti. Nadam se da ćete vi postavljati ta pitanja. Ali, evo, recimo, moja zapažanja, ja ne znam, zašto je HRT uveo uopće ljetnu programsku shemu. To je meni malo ovako smiješno. To je izmišljotina HRT-a, to se ne može napraviti. Mislim, i ljeti se proizvodi i radijski i televizijski program i vi morate biti spremni raditi i ta dva-tri mjeseca. Na kraju krajeva to sam i napisao u svom programu. Možda rezerve koje rade program dok su nekakvi autori na godišnjem, možda budu bolji od

tih glavnih autora. Dakle, kad me izaberete, ja sam čovjek koji ima viziju, koji ima želje, koji ima snage. To ja pojednostavljujem, dolazit ću na posao u 7 ujutro jer sam tako navikao i raditi dokle god se mora raditi. Znači, nisam od onih ljudi kojima su privilegije prioritet. Nisam od ljudi kojega zanimaju, ne znam, domjenci ili nešto slično, ja sam čovjek koji drukčije malo radi, zasuče rukave i radi. Evo. Hvala lijepa.

MILAS: Hvala Vama. Čak niste ni iskoristili svojih 10 minuta. Ništa, evo, kolegice i kolege, lijepo molim. Gospođa Modrić.

MODRIĆ: Budite ljubazni, budući da mi nažalost ne možemo ili teško možemo, ili samo netko može vidjeti Vinkovačku televiziju, a Vi ste na čelu te televizije, više godina, ja Vas molim da nam kažete i s obzirom na to da vidim da imate niz ogromnih i teških prigovora na Hrvatsku radioteleviziju i svašta biste mijenjali, kažite nam, kako funkcionira Vinkovačka televizija da bismo imali neki mali segment prema kojemu možemo procjenjivati Vaše sposobnosti u odnosu na ove stvari koje ste prigovorili Hrvatskoj radioteleviziji.

MILAS: Hvala lijepa.

MODRIĆ: I plus toga, oprostite, još jedna sitnica. Tko je vlasnik Vinkovačke televizije?

VESELČIĆ: Najvažniji vam je sustav organizacije ili da pojednostavim, najvažniji vam je prvi čovjek. On postavlja pravila igre. On određuje kako će izgledati i program i sve ono što se radi. Mi smo organizirani na način da imamo 6 odgovornih ljudi. Dakle, program, informativni program, tehnika i sada da ne nabrajam, znači to je 6 ljudi koji vode tu kuću. Svaki dan u pola 9 ujutro mi se sastajemo pola sata, kratki sastanak, dogovaramo se što ćemo raditi tog dana, analiziramo što smo radili prethodnog dana. Sustav je vrlo jednostavan. Tako planiram i ovdje napraviti. Vi morate svaki dan vršiti kontrolu onoga što se radi. Od marketinga, od onoga što ide u program. Od nekih stvari koje su bitne za funkcioniranje. Mi recimo imamo jako puno teškoća s marketingom, živimo na području gdje je gospodarska aktivnost slabija. Ali, bez obzira na to nije problem doći do marketinga ako idete van iz kuće. Ako vi sjedite u kući pa neće vam nitko doći i dati reklamu. Dakle, sustav je tako organiziran da svi zajedno radimo na stvaranju programa, na stvaranju financijskih uvjeta da bi taj program mogao funkcionirati. Što se tiče Vašeg drugog pitanja, vlasničke strukture, dakle, Grad i Županija su vlasnici 50%, a ostalo su privatne tvrtke i fizičke osobe, ostalih 50%.

MILAS: Hvala lijepa.

MODRIĆ: Oprostite, mogu li samo jedan mali dodatak.

MILAS: Može.

MODRIĆ: Ja sam mislila, naravno i ovo što ste rekli, Ok. Međutim, što Vi mislite da su programski uspjesi Vinkovačke televizije.

VESELČIĆ: Najvažniji vam kontinuitet. Lokalne televizije, gledajte, mislim da tu ne treba stvarati predrasude da li netko dolazi s male, velike ili ne znam srednje televizije. Televizijski program je isti. Vi možete proizvoditi jednu, pet ili deset emisija, u principu sve je to slično. Kako bi rekao Balašević, princip je isti samo su ostalo nijanse. Tako je i kod nas. Mi imamo emisije koje se kontinuirano emitiraju i koje imaju gledanost na razini naše udruge koja se zove Nezavisna udruga televizija, dakle, NUT, koji preuzima recimo 10 – 15 ostalih televizija, naših 6 emisija ide u tu zajedničku mrežu. Mi nažalost ne dobivamo od ostalih televizija toliko tog programa, a naših 6 emisija ide. Ja ne znam da li možete nas gledati? Možete! Ako imate MAX-tv možete nas gledati u bilo kojem dijelu Hrvatske. Nastojimo s to malo novaca, s to malo opreme, s malo ljudi napraviti maksimalno programa. Imamo u pojedinim trenucima 22 emisije vlastite proizvodnje što ćete priznati s 10 ljudi, 10 novinara jako teško napraviti. A ti ljudi rade svakodnevno i informativni program, plus toga svatko od tih novinara ima barem jednu svoju emisiju.

MILAS: Hvala lijepa. Gospođa Škrabalo.

ŠKRABALO: Gospodine Veselčiću, ja bih kao prvo htjela reći dvije stvari koje su meni jako svidjele u Vašem programu. Jedna je što biste ukinuli Ljetnu shemu, mislim da je to sjajno jer istina je da Ljetna shema je stvarno izmišljotina. Drugo, ako sam dobro razumijela da biste se u financijskom planiranju primarno oslonili na prihode iz pristojbe, a da su prihodi od marketinga za razvoj, za investicije. Mislim, ovo drugo je stvarno, ja mislim strateški dobro postavljeno. No, s druge strane, rekla bih, pitala bih Vas nešto što ja imam velikih problema s time što ste Vi tu naveli, a to je da biste Vi uveli javne natječaje za svaki iznos veći od 5 tisuća kuna. Zašto ja imam problema s time? Zato što mislim da kod nas inače postoji preveliko mehaničko razumijevanje javnih natječaja pa me prvo zanima da li vi na Vinkovačkoj televiziji imate javne natječaje za sve što je iznad 5 tisuća kuna i kako vidite, jer

mislim, to je jedno mehaničko rješenje u kojem mu troškovi provedbe mogu biti veći od dobiti što se tiče transparentnosti, a uz to bih vas isto pitala nešto što mi se čini, moram priznati, skoro pa neizvedivim, na koji način mislite 2013. proizvoditi program za 4 kanala televizijska, tri radijske mreže s 1500 zaposlenika i plaćama ukupno 250 milijuna kuna. I treća stvar, kako mislite prevenirati podilaženje, zapravo neobrazovanost hrvatskih građana i njihovom željom za zabavom ako će bilo koji možda napredniji ili avangardniji program Vaše vijeće građana moći cenzurirati tj. dati veto.

MILAS: Izvolite.

VESELČIĆ: Naravno da cenzure nema. (NERAZUMLJIVA UPADICA) Jasno. Krenut ću od kraja. Kako mislim s tisuću i 500 ljudi. Pa vrlo jednostavno. Radom. Ja smatram da se ovdje u ovoj kući koja ima toliko i toliko ljudi ne radi dovoljno. Ja znam ljude koji po 6 mjeseci nisu napravili ni jedan jedini prilog. Nisu oni krivi. Njihovi urednici, njihovi nadređeni su krivi. Pa ne može se dogoditi da novinar svaki dan ne napravi nešto. Ali, bukvalno svaki dan. Ja smatram da s 1500 ljudi pa na kraju krajeva idemo gledati druge zemlje, idemo gledati i u našem okruženju zemlje koje imaju puno manje djelatnika koji imaju puno više programa. HRT nažalost ne proizvodi dovoljno vlastitog programa, a to mislim da je sukus i vidjeli ste u mom programu, to sam često govorio, čitave programske politike i programske sheme. Ovdje se mora puno više proizvoditi vlastitog programa ne se osvrutati na licence, ne se osvrutati na nešto što je gotov proizvod i tu nema, to sam spomenuo ovdje, nema dovoljno kreativnosti. A, znam da ima ljudi koji imaju sjajne ideje i koji ne mogu samo doći do izražaja. Ja znam da toga ima ovdje. Pouzdano razgovaram, poznajem puno ljudi ovdje koji ne mogu doći do izražaja. Nitko ih nije saslušao ili kad su došli ovdje prezentirati nekakvu ideju, to je onako u startu već ocijenjeno, kao to puno košta, to tako, to tako ne ide. Nije točno. To se sve može napraviti samo morate puno raditi i morate puno kontrolirati i morate ljudima dati šansu. Imate uvijek isti krug ljudi koji se bavi takvim i takvim. Imate nekakve HRT-ove zvijezde, da se nitko ne uvrijedi, koji su stalno u nekakvom eteru, s druge strane imate kvalitetne i stručne ljude koji ne mogu doći do izražaja, a znam da vrijede puno, puno više. Ja ne znam, da me ne bi nitko pogrešno shvatio, ali recimo, baš sam jučer slušao na Radiju Dražena Ilinčića koji sjajno govori o nekim stvarima. Taj čovjek radi u Kulturi, dobar je novinar, ali osjećam da ga nema dovoljno na ekranu jer puno, puno više može napraviti. (ŽAMOR) Osjećam da se tu može puno više. Na kraju krajeva to je motiv jer znam kako mi s tim skromnim sredstvima radimo. Vi možete puno više napraviti, tehnologija, tehnička opremljenost na Televiziji je nažalost u jednom zapečku, ne znam zašto se puno više ne ulaže u to. To se može, danas možete kupiti jeftiniju kameru za 10 do 12 tisuća eura koja je vrlo, vrlo kvalitetna. Ne morate robovati ne znam nekakvim preskupim kamerama koje nemaju ni velike kuće i smatram da možete jednostavno baš svojim radom, svojim primjerom, kontinuitetom napraviti taj jedan kvalitetan pomak. Dakle, 1500 ljudi zvuči kao... (NERAZUMLJIVA UPADICA) Što se tiče toga, pa naravno da nećete za svaki iznos od 5 tisuća kuna raspisivati natječaj nego ćete skupiti jednu količinu, mjesec dana i onda ćete raspisati natječaj. Ma zašto to govorim? Ja ne mogu shvatiti da 10% samo HRT-ovih sredstava ide u javni natječaj, a da ostalo ne. Zašto ne ide ostalo? Nije mi jasno. Na kraju krajeva tu se odmah sumnja u nekakvu korupciju ili nešto slično. Vi možete to jednostavno napraviti tako da što je god moguće više nabavke ide kroz javni natječaj. I onda sami sebe štitite, štitite i vas i Programsko vijeće i sve urednike. Malo sam se raspričao, ispričavam se.

MILAS: Nema veze. To su Vaši odgovori, Vaše vrijeme koristite. Gospođa Modrić.

MODRIĆ: Ja imam još jedno pitanje ako biste dozvolili. Naime, ja bih, budući da sam ja dugogodišnja novinarka i urednica, ja bih voljela razgovarati s Vašim novinarima. Jer, gledajte, ja vidim kod Vas, ja ću se opet vratiti na Vinkovačku televiziju, ali to je to što Vi radite pa iz toga možemo zaključivati kako biste radili nešto drugo. Vi imate veliki problem u činjenici vlasništva. Vi ste rekli da je dijelom vlasnik Vinkovačke televizije Županija ili Grad ili ne znam kako, je li, dakle, lokalna vlast, a s druge strane vjerojatno neke jače tvrtke. Mene zanima, mislim, to je situacija rođena za cenzuru, to je naprosto shematska situacija koja proizvodi cenzuru. Mene zanima što ćete Vi reći na to? Kako se borite protiv cenzure i da li se borite protiv cenzure? Ili je bitnije da se zaradi novac?

MILAS: Hvala lijepa.

VESELČIĆ: Pa, gledajte! Tu naravno da imate problem s politikom na svim lokalnim televizijama i svim drugim medijima, to je uvijek problem. Taj problem riješite tako što politike imate što god je moguće manje u programu. Posvetite se jednostavno proizvodnji

onoga što HRT treba biti... (NERAZUMLJIVA UPADICA) Ne što nije konfliktno nego radite 95% programa koji ja želim napraviti je apolitičan program. 5% je sasvim dovoljno. Ja smatram da na HRT-u ima previše političkih emisija. (UPADICA: Nema političkih emisija!) Ili nema kvalitetnih političkih emisija.... (NERAZUMLJIVA UPADICA) Ja smatram... (ŽAMOR) ...i onda jednostavno taj problem da li ćete imati cenzuru, da li će vas netko nazvati zbog ovoga, onoga, na taj način riješite. Ako stavite jednu političku emisiju kao što smo mi stavili, to je to i tu nema cenzure nego je radite tako da jednostavno, naravno da ja moram biti fleksibilan, pa naravno da ja moram plivati u svemu tome. Pa, mislim, ne treba sada tu govoriti nešto što nije istina. Ne postoji na svijetu medij koji je neovisan. Ako nije o politici, onda je o gospodarstvu ili nekakvim jakim konzorcijima. Prema tome, ali ja pokušavam tu što god mogu više razmišljati na sljedeći način, da su ljudi zadovoljni, da ljudi kvalitetno rade, da ljudi imaju plaće i da sve normalno funkcionira. A što se tiče politike, nju svesti na najmanju moguću mjeru. I to se vjerujte mi može.

MILAS: Hvala. Gospodin Mesarić.

MESARIĆ: Pa, evo, tu ste napravili primjer programske sheme. Ja moram priznati da je to fantastično s ove moje optimalne kulturološko civilizacijske razine, ali stavili ste 18 termina ekonomsko propagandnog programa, sad govorim protiv domo sua ali me zanima fenomen jer ovo je za mene neki fenomen. Kako mislite, ja znam da to nije presudno, ali kako sad mislite, to me baš zanima u Vašoj nekoj imaginaciji, kako dobiti firmu da radi EPP, recimo između hrvatskih nacionalnih parkova i dokumentarne serije i recimo fotografije o Hrvatskoj, trenutak spoznaje. Ja držim sve moguće fige da se to može napraviti. Mislim, ovo osobito hrabrim izuzetnim ovakav jedan koncept. Gdje Vam je nada i promišljanje da bi se mogla ta vulgarna komercijalizacija koju televizija javna prihvaća govoreći da se moraju i neki prihodi ostvariti, a mi stalno vičemo javna televizija može biti donirana ili sufinancirana od države. E, zanima me, kad ste ovaj program slagali kako ste te dvije stvari vagali. Ipak treba neki novac i za preživljavanje?

VESELČIĆ: To sam malo govorio i u uvodu. Problem odjela Marketinga HRT-a ja nažalost imam te informacije jer što ljudi ovdje sjede čekaju ili rade preko agencija, morate ići u tvrtke, morate ići na teren, morate pronaći novce. Pa to nije uopće takav problem. Pa u čemu je problem da se po dopisništvima koja zapošljavaju veliki broj ljudi organiziraju minu službe marketinga tako da pokrijete čitavu Hrvatsku. U tom terminu o kojemu Vi govorite će se reklamirati neka tvrtka iz Dubrovnika, ali neće raditi ono, to je meni malo smiješno na HRT-u, one gospodarske minute što imate kad je Otvoreno ili poslije Otvorenog, pa su nekakve čudne reklame koje su primjerenije nama malim lokalnim televizijama nego HRT-u... (ŽAMOR) Tako je. Tako da imate tvrtki koje uopće nisu u situaciji da se mogu reklamirati kao nemaju novaca u principu nikad nisu došli na HRT ili nikad nitko nije otišao kod njih da vidi kakvi se uvjeti mogu. Ja taj posao marketinga radim svaki dan. Tako da vjerujte mi da apsolutno znam što znači dovlučiti novce, boriti se i osiguravati ljudima plaću svakog 5. u mjesecu, daj Bože. (ŽAMOR) Naravno da bi se moglo. Ja poznam ljude u osječkom dopisništvu, znam par njih koji mogu raditi na marketingu, a koji su sada ne iskorišteni. Ovaj jedan je savjetnik. Čega savjetnik? Ne znam ni ja. Da. On može na području Slavonije privući reklame, oglašivače i sasvim sigurno raditi na prihodu. Ali, imam nešto što se stalno u Hrvatskoj, ako mogu samo još dvije minute nastaviti...

MILAS: Imate još skoro 10.

VESELČIĆ: Da. Gledajte! Približavanje Hrvatske Europskoj uniji definitivno će problem Hrvatske televizije biti i pretplata i marketing. Tu će se morati nešto napraviti. Govori se u javnosti, aha, treba smanjiti pretplatu. Ja nisam za to. Mislim da pretplata treba ostati i na kraju krajeva to nije pretplata to je pristojba i kao takva se mora tretirati na taj način. Treba razmišljati možda za 4 godine da HRT nema marketinga. A sad ću vam pokušati obrazložiti kako onda namaknuti novce i na koji način HRT-u osigurati financijsku stabilnost. Mi u Hrvatskoj sad trenutačno imamo pri Agenciji za elektroničke medije imamo Fond za pluralizam medija gdje se 3% iz sredstava HRT-a izdvaja za poticanje razno-raznih stvari. Bila je ideja u javnosti da se 20 – 30% sredstava komercijalnih televizija izdvoji za HRT i ne znam čega. Na taj način bi se to, ja mislim da bi se to moglo provesti jer vido sam da dosta je ljudi protiv toga, mislim da bi se moglo taj Fond za pluralizam medija se treba pojačati i u njega bi išla sredstva s ovih komercijalnih televizija. 20% sredstava s komercijalnih televizija ne samo nacionalnih nego i svih ostalih u taj fond gdje bi se dijelilo na način da se financiraju javni sadržaji. HRT tu ima prednost jer proizvodi najviše javnih sadržaja, ali bi natjeralo i

Novu i RTL i sve ostale medije da i oni proizvode javne sadržaje barem u nekoj manjoj mjeri. Barem malo. Tako da mislim da bi HRT otprilike bio na istoj razini kao da ima marketing u odnosu na ovo što ja predlažem. O tome treba razmisliti. Tu je naravno i zakonska podloga... trebalo bi je mijenjati. Ali smatram da bi se to moglo riješiti zato što takvih primjera imamo negdje u svijetu. Imate u Italiji recimo takav jedan fond koji se financira sredstvima komercijalnih televizija. Znači, jedan postotak koji se izdvaja u nekakav fond za javni interes.

MILAS: Gospođa Modrić.

MODRIĆ: Nešto mi je misao pobjegla. E, recite mi, molim Vas, još gospodine, koje su Vam tri, recimo, emisije najdraže na Hrvatskoj televiziji? I druga stvar, da li ste član nekog, bilo kojeg tijela lokalne vlasti u gradu ili županiji ili bilo koje političke stranke? Hvala lijepa.

VESELČIĆ: Najdraže emisije su mi Potrošački kod, i moja kolegica je čak bila član nekog žirija u Hrvatskom novinarskom društvu pa me pitala za, ta emisija se kandidirala i ona je glasovala za tu emisiju, to mi je jedino drago. Na drugom mjestu je Dossier.hr. I volim gledati Poslovni klub, ali u zadnje vrijeme se dosta srozala ta emisija tako da sve manje je gledam onako sa zadovoljstvom nego onako više kritički. Što se tiče Vašega drugoga pitanja. Ne! Ali sam bio. I to ne treba tajiti. Ukucajte moje ime i prezime na internet i sve ćete vidjeti. Dakle, ja sam nekada bio član političke stranke HDZ-a, reći ću Vam i zašto sam bio....

MILAS: Ne morate.

VESELČIĆ: Ne. Reći ću vam!... (ŽAMOR) Može samo jedna rečenica.

MILAS: Može. Dapače.

VESELČIĆ: Izbor je bio, da li ćete biti politički aktivni ili ćete spasiti tvrtku s 50 ljudi. Da bi spasio tvrtku, ja sam jednostavno odlučio da se moram baviti politikom. Ali više ne. (ŽAMOR)

MILAS: Hvala lijepa. Gospodin Crnogorac.

CRNOGORAC: Ja bih samo podsjetio da nismo dobili odgovor na pitanje kolegice Marine u vezi, kako 4 kanala televizijska, čini mi se i tri kanala radijska... (ŽAMOR) I još jedna stvar što se tiče sad trenutno pozicije na kojoj jeste, koliko ste vi, da tako kažem, Vinkovačka televizija u radu uspeli privući i da li u stvari imate takvih radnika s, recimo, HRT-a? Da li ste uspeli otrgnuti neke, da li su kod vas i da li se vi to trudite raditi. Ne, ne mislim dopisništvo nego mislim da su jednostavno preuzeli naše ljude. (ŽAMOR)

MILAS: Izvolite.

VESELČIĆ: Trenutno ne. Ne želim biti pretenciozan. Mislim, stvarno ima krasnih ljudi, ali ljudi koji u Slavoniji rade na HRT-u ne mogu raditi kod nas. Nisu dovoljno kvalitetni, odnosno nisu dovoljno radišni ali su zato svi naši ljudi koji su otišli, rade ovdje na HRT-u, a imamo ih 11 koji su prošli našu školu jer na malim televizijama morate proći sve. Od A do Ž. Dakle, sve faze rada. Nije pretenciozno. Šalim se. Naravno da ima i ljudi koji mogu. Ali ponosan sam na to, evo sad sam sreo kolegu koji je kod nas bio realizator i kojemu je žao što je otišao s naše televizije. I realizator na HRT-u ne može imati 6 tisuća kuna plaću. Toliko imaju kod nas.

MILAS: Hvala lijepa, gospodine Veselčiću. Vidim da ima još jedno pitanje. E, sad gledajte, još je ostalo jedno dvije minute tako da vodite brigu o tome. Evo.

ŠKRABALO: Ja ću biti kratka. Mislim da ćemo stići oboje. Vi ste rekli da bi bilo to gledateljsko vijeće koje bi moglo staviti veto. Ja ću preoblikovati pitanje. Postoje teme za koje je zadužena javna televizija koje predstavljaju javni interes i gdje treba osvještavati građane. Nasilje prema seksualnim manjinama, borba protiv HPV-a i moguće štete rak maternice, rak prostate, ulazak u EU. Imate puno tema za koje ljudi nisu senzibilizirani, imaju predrasude ili strahove. Kako Vi mislite na tome raditi ako ćete se prilagođavati gledateljima? To je moje pitanje.

VESELČIĆ: Gledajte, tih 30-ak ljudi, dakle, to je jedno neformalno tijelo. Ono će biti tijelo koje će predlagati. Ma neće ono skroz u cijelosti birati. Pa naravno da urednici ipak u konačnici i uredništvo odlučuju o nekim stvarima. Ali Vi morate čuti glas javnosti. Ma ja sam siguran da će baš u tom dijelu biti ljudi koji su senzibilizirani za ove probleme. Pa vi ste vidjeli, ja sam to naveo, pa vi morate imati emisije za invalide, vi morate imati emisije koje će poticati nekakve stvari koje su primjerene našem društvu i koje ćete na pravi način zastupati interese javnosti. (ZVONCE) ...za kraj koristim jednu riječ. Čini mi se da se HRT previše odnarodio.

MILAS: Hvala lijepa, gospodine Veselčiću. To bi bilo sve.

VESELČIĆ: Živjeli.

MILAS: Vidimo se! Čujemo se! Živjeli. Gospođa Nada Zgrabljčić Rotar. Dobar dan! Poštovanje. Izvolite sjesti. Još jednom Vas pozdravljam, gospođu Zgrabljčić, u ime Vijeća. Možete u 10 minuta iznijeti ono što mislite da je najbitnije u Vašem programu, odnosno u onome što ćete raditi ako budete glavni ravnatelj. Izvolite.

ZGRABLJIĆ-ROTAR: ...u 10 minuta kratkog izlaganja u power pointu da sažmem svoje teze u nekoliko rečenica. Kao što sam predstavila u planu i programu koji sam priložila u svojim dokumentima ja bih ovaj mandat koji je preda mnom nazvala transformacijom. Pri čemu mislim na transformaciju koju će u ovom mandatu doživjeti Hrvatska radiotelevizija. Tu transformaciju trebalo bi pratiti nekoliko osnovnih procesa i pokušala sam kronološki te procese predstaviti. Što bi to značilo? To bi značilo, jedan proces je stabilizacija poslovanja. Jedan proces je nova zakonska regulacija Hrvatske radiotelevizije. Treći proces je digitalizacija i četvrti je proces edukacija. Stabilizacija koja se očekuje zbog poteškoća u kojima se danas nalazi Hrvatska televizija i o kojima mislim ne treba sada elaborirati nego možda pitanje kako ih prevladati. Zato sam se poslužila, evo dopustite, jednom misli koja dolazi iz teorije relativiteta Einsteinove i koja kaže da se za učinkovito prevladavanje poteškoća je neophodno promijeniti odnose u kojima su poteškoće nastale. I pitanje je koje su to poteškoće dovele do stanja Hrvatske radiotelevizije. Smatram da ih možemo promatrati na dvije osnovne razine. To je na društvenom planu neke poteškoće i neke poteškoće unutar kuće i to je ono što bi trebalo mijenjati. Smatram da je dobro da ostavimo ono što je bilo iza nas pa da kažemo kako će se promijeniti to što se treba promijeniti i kako će to utjecati na stabilizaciju HRT-a. Smatram da će ulazak Hrvatske u Europsku uniju zatim ekonomski napredak društva, unapređenje političke kulture društva, unapređenje novinarskih prava i sloboda, učinkovita borba protiv korupcije i osnaživanje civilnog društva u našem društvu u ove četiri godine mandata koji je preda mnom utjecati na stabilizaciju HRT-a. Unutar kuće smatram da treba djelovati u nekim pravcima za promjenu tih odnosa koji su doveli do ovoga teškog stanja, a jedan pravac je financijski, drugi je pravac kadrovski i treća je organizacija poslovanja. U financijskom području potrebna je restriktivna kontrola troškova planiranja i ulaganja, transparentno poslovanje i povećanje prihoda uvođenjem novih formata za multikanalne platforme. U kadrovskom procesu potrebno je mijenjati kriterije zapošljavanja i racionalizirati zaposlene kadrove. Otkloniti korupciju, sukobe interesa, jačati novinarsku profesiju u svim segmentima. U organizaciji poslovanja reorganizirati i integrirati poslovanje i uvesti sustavno mjerenje i upravljanje kvalitetom rada. Drugi proces koji se odnosi na promjene koje se trebaju dogoditi jest zakonska regulacija koja znači usklađivanje zakona na temelju kojeg će raditi Hrvatska radiotelevizija sa smjernicama u audiovizualnim medijskim servisima i u tom smjeru je potrebna najbolja implementacija tih smjernica u novi zakon u cilju uspješne standardizacije poslovanja Hrvatske radiotelevizije s broadcasterima Europske unije. To će biti jedno vrijeme kad će biti dosta posla oko izrade podzakonske regulative, Statuta, pravilnika HRT-a i tako dalje. I trebat će sve poslovne procese u kući prilagoditi sveukupnu djelatnost HRT-a tom novom zakonu kako na razini planiranja i rada i cjelokupnog tako i na transparentnosti potrošnje potpore, odnosno sadašnje pristojbe. Smatram da će u tom razdoblju također biti jako važna suradnja s javnim televizijama Europske unije i javnim televizijama u regiji. Treći proces je digitalizacija. Hrvatska televizija i Hrvatski radio predvodnici su digitalne televizije u interesu javnosti i smatram da u tome treba slijediti tri strateška cilja. Tri procesa strateška na tri razine, a to je prvo medijsko opismenjavanje javnosti, odnosno korisnika za digitalno doba što je Hrvatska televizija i obavezna prema članku 14. stavak 2. Zakona o HRT-u kako bi se korisnici mogli što kvalitetnije koristiti u smislu poboljšanja života i poboljšanju općenite kulture i političke kulture i tako dalje sa svim onim što će na digitalnoj razini Hrvatska televizija moći dati. Drugo je kontinuirano educiranje i nova medijska pismenost zaposlenika, to prije svega tehničara, novinara i marketinga. I treće, povećanje prihoda od marketinga realizacijom novih formata za multikanalne platforme te primjerenom komercijalizacijom digitalizirane arhive HRT-a. Četvrti proces, edukacija. Hrvatska radiotelevizija mora postati organizacija koja uči jer će stabilizacija, nova regulacija i digitalizacija, dakle, ta tri osnovna procesa osigurati i ojačati identitet HRT-a kao javnoga medija ali da bi se ostvarili konkurentni formati za nove platforme i dosegno sada vrlo narušen programski balans između informiranja, edukacije i zabave, a istovremeno ostvario zadovoljavajući udio u tržištu potrebni su stručni i visokospecijalizirani kadrovi. Kontinuirana edukacija zaposlenika u suradnji s odgovarajućim domaćim i inozemnim stručnjacima i institucijama potrebna je s obzirom na sadašnju sliku

zaposlenika HRT-a koja, znamo kakav je prosjek – 44 godine, što znači da ide prema 50, a struktura obrazovanja pokazuje da je 60% niže, više i srednje stručne spreme i da ima samo oko 40% visokih stručnih kadrova što za televiziju digitalnog doba, novog doba bi trebalo malo podignuti taj prosjek. Moj je zaključak da uz kontinuirani proces edukacije nakon uspješne stabilizacije, nove zakonske regulacije i digitalizacije HRT će se transformirati u javni medij koji će moći odgovoriti društvenim potrebama za kvalitetnim informiranjem, edukacijom, kulturom i zabavom. Također smatram u svojoj viziji i moj cilj je da HRT mora ostati institucija od posebnog državnog javnog interesa. Ne samo najvažniji izvor informacija i okvir kulturnog i nacionalnog identiteta, sredstva zabave i obrazovanja nego i model uspješnog medijskog poslovanja i model dobre samoregulacije novinarske profesije. U tom smislu bih rekla da HRT mora zadržati i potvrditi da je od instituta za brandiranje Europskog instituta za brandove u 2009. godini proglašen hrvatskim brandom s vrlo visokom vrijednošću od oko 128 milijuna eura da je to jedini hrvatski brand i da nitko nema javni radio i javnu televiziju kao brandove. Da smo uz bok Nestléu, Ericssonu i tako dalje i da je to nešto što se mora zadržati i da ja vjerujem da je to nešto što jamči da Hrvatska televizija može izaći iz ovih poteškoća. Hvala.

MILAS: Hvala lijepa. Točno 10 minuta. Vrlo precizno. Evo, kolegice i kolege, izvolite. Gospodine Mesariću, izvolite.

MESARIĆ: Koristim pravo da govorim, neću postavljati pitanja jer nemam potrebu, ali ću se samo u dvije minute referirati na ovaj program jer sam tu prepoznao neke ključne stvari kojima se osobno pokušavam na ovom Vijeću baviti pa ću ih samo glasno ponoviti da se čuju. Bit ću vrlo kratak. Prije svega tu je nešto što se provlači to je pohrana audiovizualnog nacionalnog blaga. Ja slučajno sam upoznat po nekim svojim potrebama sa stanjem arhive, sa prebacivanjem na digitalno, to je neko neizmjereno blago koje je, moram priznati, u vrlo lošem stanju generalno. Prema tome, referiram se na ovo deset plusova a ne jedan. Dalje, u Vašoj strategiji, više edukativnih i informativnih sadržaja o ravnopravnosti spolova. Naime, mjesto toga mi imamo samo crnu kroniku u Dnevniku koju ne podnosim gdje je ovaj izudarao onoga, ženu prebilo onu tamo, žena se skriva pa ju ganjaju kao da smo na Divljem zapadu, dakle, nikad dosta. Mjesto tih šupljih minuta crne kronike neka bude 10 minuta po Dnevniku komentar s uputama i s pokušavanjem iluminiranja ovog našeg nekad moram reći srednjovjekovnog mraka na toj razini. Dalje, nacionalna medijska politika prema djeci. Apsolutno. Mi umjesto da se sukobimo s komercijalnim televizijama konkretno to jest da isključimo iz našeg programa sve na što se Vi referirate, prikazivanje pornografije, prekomjernog nasilja i sličnim sadržajima koji traju cijelo popodne, a navečer ih uopće nema. Na večer je neki film sasvim druge vrste. Dakle, to bi kao strategija pa čak i kao brand nacionalne kuće javne televizije, mislim da bi to bio takav bod u gostima u ovoj neloyalnoj i niskoj konkurenciji koju mi vodimo da mi je to sasvim prepoznatljivo, a da ne govorim da Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima djeteta i u nekim...

MILAS: Gospodine Mesariću, malo ode vrijeme...

MESARIĆ: Ali, dobro, rekao sam tri minute.

MILAS: ...pa zanjeli ste se...

MESARIĆ: ...pa nemojte me prekidati. Pa tri minute govorim. Nemojte me kidati na tri minute.

MILAS: Pitajte nešto...

MESARIĆ: Rekao sam da neću pitati. Da ću se samo referirati kao komentar.

MILAS: ...ali nemojte pretjerivati...

MESARIĆ: Rekao sam da neću pitati nego da ću se samo referirati. OK. Dobro. Odustajem.

MILAS: Nemojte se ljutiti. Možete zaključiti.

MESARIĆ: Ne. Sve je u redu. Mislim da je ovo nešto što je došlo pred nas. Uopće ne ulazim u procjenu kandidata nego programa. To je pravo 21. stoljeće kakva bi trebala biti televizija. To sam imao potrebu reći pa mi dopustite da sam rekao da neću pitati ali ću se referirati. Pa i to je, pa nije valjda diskusija da moramo pitati. Nismo inspekcija. Hvala.

MILAS: Nismo inspekcija... (ŽAMOR) Izvolite, gospodo Zgrabljic.

ZGRABLJIĆ-ROTAR: Dozvolite da ja onda odgovorim kao da je bilo pitanje. Evo, na ovo što se tiče djece htjela bih reći da je u jednom istraživanju reklo, moja obitelj to smo mama, tata, televizor i ja. Mislim da je to, u svakoj obitelji član obitelji i da je time zaista za javnu televiziju od neizmjerne važnosti da ima povjerenje roditelja da djeca mogu gledati taj program i da neće biti ugrožena. Hvala.

MILAS: Hvala.

MESARIĆ: Skupa smo potrošili 4 minute.

MILAS: Gospođa Škrabalo.

ŠKRABALO: Gospođu Zgrabljic-Rotar, ja bih Vas pitala ako sam dobro razumjela što mi se sviđa, ali pitanje je koliko je to ostvarivo, a to je da Vi predlažete i da smatrate da HRT treba postati organizacija koja uči. Radi se o upravljačkom konceptu Petera Sengea i mene zanima na koji način konkretno Vi mislite načela organizacije koja uči pretočiti u konkretne radne i poslovne procese jer to nije pitanje edukacije. Mi znamo da je to pitanje iz kibernetike. To znači nešto drugo. Pa molim Vas ako možete dati par konkretnih primjera što bi to značilo sada i tada ako bi HRT bio organizacija koja uči i uz to povezano, to je taj transformativni proces i mene zanima ako nam možete dati neke smjernice po čemu bismo mi trebali imati povjerenja da Vi možete biti predvodnica tih transformativnih procesa u smislu liderica.

MILAS: Hvala lijepa. Izvolite.

ZGRABLJIĆ-ROTAR: Dakle, organizacija koja uči je važno da uključimo po državnoj važnosti i uopće po važnosti HRT-a u koncept razvoja ove institucije upravo zato prema načelu da ona mora znati nešto malo više znanja nego što ima cijelo društvo ili jednako, ili malo više. Ako se mi deklariramo kao društvo znanja onda u tome Hrvatska radiotelevizija mora biti predvodnik. Ako me pitate kako bi se to integriralo. Ja mislim da se suvremeni procesi razvoja Hrvatske televizije uopće ne mogu ostvariti bez da se uključi kompletna edukacija na svim razinama i pogotovo za ove nove formate i za novi razvoj televizije i to na razini, kako sam rekla, tehnike, na razini novinara i na razini marketinga jer se uopće neće proizvodni procesi moći odvijati bez toga. Konkretno sam to zamislila kroz suradnju s europskim stručnjacima, s europskim institucijama i zato sam rekla da će biti jako važna suradnja HRT-a s europskim broadcasterima, odnosno javnim medijima u europi kao i u regiji. Jednostavno mi moramo ta pozitivna iskustva kao što sam i napisala u planu i programu. Mi sada ulazimo kasnije iza drugih u proces digitalizacije ali onda moramo biti barem tako mudri da od njih iskoristimo ono najbolje što možemo. Da na njihovim iskustvima naučimo što možemo od toga najbolje iskoristiti, a ja vjerujem da će biti prilike. Što ste me pitali, mogu li biti lider? Mislim da mogu. Osjećam se sposobnom. Nisam radila ovakvu vrstu posla i ovakvu vrstu upravljanja. Ali u mom životu mnoge stvari sam pokrenula, provela do kraja kroz časopis koji izdajem 15 godina, znanstveni gdje je bilo strašno puno surađivanja na različitim razinama profesionalnosti, zatim sam razne projekte vodila, sudjelovala u europskim projektima upravo vezanim za Hrvatski radio, za radio, za televiziju, za digitalizaciju, za razno proučavanje trendova i uopće proučavanje društvenog odnosa medija i uloge medija u društvu i opće kako ti mediji se trebaju razvijati i mislim da je to u ovom trenutku za Hrvatsku televiziju kao što sam rekla koja prolazi transformaciju i koja se mora doista transformirati po načelima novoga zakona gdje ćemo morati se transformirati u javnu televiziju da bi to mogli biti neke moje prednosti koje bih mogla dobro iskoristiti. Hvala.

MILAS: Hvala lijepa. Evo, mogu ja pitanje. U Vašem programu razvoja, kako ste rekli, transformacija mene ipak zanima na koji način ipak mislite napraviti restrikciju, na koji način mislite oporaviti HRT u financijskom smislu s obzirom da se nalazi u nezavidnoj situaciji i na koji način mislite kadrovsku sliku, dakle, ovu trenutku koju imamo 3 600 ljudi riješiti obzirom da ste pokazali kategoriju obrazovanja i tako dalje. Evo, to me zanima u par rečenica.

ZGRABLJIĆ-ROTAR: Hvala. Iz mog životnog iskustva znam da se dobre stvari ne postižu brzo ni preko noći i ne mogu reći da se i ovo može riješiti brzo i preko noći. Zato sam i rekla da su procesi ono što su doveli do ovoga i da procesi trebaju da se iz ovoga izide. Kako to napraviti smatram da se mora provesti temeljito interno vrednovanje kvalitete rada i opravdanosti organizacije nekih elemenata Hrvatske radiotelevizije sada, u ovom obliku koji su sada i da se na temelju toga mora riješiti višak zaposlenih koji postoji, ne samo što ja to tako mislim, mislim to je nevažno nego zato što mislim da ćemo na to biti prisiljeni novim zakonom koji će tražiti jednu takvu organizaciju jer potpora koju ćemo dobivati, a ne više pretplatu nego potpora neće dopuštati rasipanje ni čim pa tako ni količinom kadrova. Ipak pri tome mislim da ne bismo se smjeli površno ni jednostavno riješiti vrijednih kadrova jer onda to dovodi u pitanje brand koji je Hrvatska radiotelevizija postala jer svakako mislim da su ljudi najveća vrijednost ove Hrvatske radiotelevizije. Hvala.

MILAS: Zahvaljujem. Gospođa Modrić.

MODRIĆ: Gospođu Zgrabljic, budući da vidimo u Vašoj ovoj dokumentaciji koju ste priložili da ste bili 2000. članica radne skupine za izradu novog Zakona o HRT-u, a sada se

opet najavljuje promjena toga zakona. Kao osobu koja je sigurno u toj materiji 100%, jer ste sudjelovali i tada u radnoj grupi, mene zanima u kojem biste Vi pravcu danas kad je prošlo 10 godina od tog momenta kad su se neki procesi dogodili, u kojem pravcu biste Vi danas da ste ponovno u radnoj skupini predlagali da se mijenja ovaj Zakon?

ZGRABLJIĆ-ROTAR: Hvala lijepa. Moram reći da Zakon koji smo mi radili nije ovaj Zakon na temelju kojega sada radi HRT da je ovaj Zakon donesen kasnije. Donijeli su ga gospodin Galić i tadašnji ministar Vujić. Neke stvari koje smo mi tada predlagali su bile drugačije. Ja još uvijek stojim na tome da ovakvoj instituciji kao što je HRT nedostaje nadzorni odbor koji bi se bavio nekim temama, financijskim pitanjima i tako dalje i koji bi mogao rasteretiti Programsko vijeće jer mislim da je Programsko vijeće neizmjereno važno kao glas javnosti i da je važno ono što Programsko vijeće mora i treba savjetovati ili na neki način komentirati u radu Hrvatske televizije. Mislim da je to jedan o važnih propusta, ali bih isto tako rekla da mislim da bi mi taj rad na tom zakonu i još nekima gdje sam sudjelovala vezano za medije koristio sada kada se bude usuglašavalo sa smjernicama o audiovizualnim medijima, da to što se nama nudi jer ja sam, moram reći sada, poprilično zabrinuta s time što se nama nudi s tim novim smjernicama i kamo će oni nas pokušati staviti. Možda prebrzo u jednu situaciju za koju mi nismo spremni. Prebrzo u jedno stanje za koje Hrvatska, jer mi nismo na razini europskih radiotelevizija i javnih medija, još nam treba jedan prelazni period i ono što bismo mi trebali izboriti u tom prelazu novog Zakona jest da dobijemo jedan prijelazni period prilagođavanja tim novim pravilima igre koja će se svakako uvesti i koja bi mogla biti dosta bolna. Hvala.

MILAS: Hvala. Ako je to sve, a vidim da je, najljepša Vam hvala na izlaganju i na odgovorima. Doviđenja. Hvala Vam još jednom.

ZGRABLJIĆ-ROTAR: Doviđenja.

MILAS: Dakle, ovim smo završili 1. točku dnevnog reda, razgovora s kandidatima.